

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1994-1995

Nr. 10

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

13 MAART 1995

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76,3 en 4)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	493
N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	493
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	504
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	505
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	506
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	507
L. Peeters, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden	508
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	510
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	511
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	526
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	527
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	534
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	537
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	538
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	543
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	544
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	546
L. Peeters, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden	547
REGISTER	548

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 3 en 4)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE,
KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN
EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 76
van 14 februari 1995
van de heer G. ANNEMANS

Overheidsbijdragen aan vakbonden – Ambtenaren

Worden aan de erkende vakbonden op enigerlei wijze rechtstreeks of onrechtstreeks van overheidswege middelen overgemaakt op basis van het aantal ambtenaren? Het zou eventueel gaan om syndicale premies die forfaitair worden berekend. Het zou eventueel ook kunnen gaan om een bijdrage voor lidmaatschap vanwege ambtenaren.

Over welk bedrag gaat het?

Waar zijn deze bedragen terug te vinden in de begroting?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Antwoord

Ik heb de eer het lid te verwijzen naar het antwoord dat wordt verstrekt door de heer Luc Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken die ter zake bevoegd is en aan wie deze vraag eveneens werd gesteld.

N. DE BATSELIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN
HUISVESTING

Vraag nr. 92
van 1 februari 1995
van de heer J. GEYSELS

Europese drinkwater-richtlijn – Gevolgen

Uit persberichten blijkt dat de Europese Commissie van plan is de toegelaten hoeveelheid lood in het drinkwater van 50 naar 10 microgram per liter te brengen.

Kan de minister informatie verschaffen over de gevolgen van deze Europese richtlijn voor het drinkwater (beleid) in Vlaanderen.

Zal men moeten overgaan tot het vervangen van de waterleidingen? Zo ja, wat zijn de kosten hiervan?

Welke andere maatregelen, buiten de vervanging van de oude waterleidingen, moeten eventueel worden genomen?

De leidingen binnenshuis zouden buiten de toepassing van de richtlijn vallen. Hoe zal men hier de versterking van de normering inzake lood opvangen?

Antwoord

Eén van de voorgestelde wijzigingen aan richtlijn 80/778/EEG betreft de maximaal toegelaten concentratie (MTC) voor lood. Die zou worden teruggebracht van 50 $\mu\text{g/L}$ tot 10 $\mu\text{g/L}$ zoals aanbevolen door de Wereldgezondheidsorganisatie. Daar deze norm het verwijderen van alle loden toevoer- en verdelingssystemen noodzakelijk maakt bepaalt het huidige voorstel dat ze pas na 15 jaar zou gelden, met als interimmaatregel 25 $\mu\text{g/L}$ als norm 5 jaar na de notificatie van de richtlijn. In deze periode hebben de lidstaten de tijd om via het behandelen van water de loodoplosbaarheid te vermindern.

Wegens de financiële impact van de wijziging van de loodconcentratie pleiten de drinkwatermaatschappijen via de contactgroep Eureau-Navewa ervoor om de tussenstap na 5 jaar (25 ppb) niet toe te passen en de globale termijn op 20 jaar te brengen.

Kosten-batenanalyses met betrekking tot de effecten van de herziening van de richtlijn 80/778/EEG worden momenteel in opdracht van de commissie DG XI uitgevoerd. Het aspect lood komt hierin aan bod. Reeds kan worden gesteld dat in Vlaanderen voor de nieuwe vertakkingen en leidingen niet-loodhoudende materialen (zoals PEHD of PVC) worden gebruikt. Bij verschillende drinkwatermaatschappijen worden (in sommige gevallen reeds verscheidene jaren) bij het vernieuwen van de leidingen ook de vertakkingen vernieuwd met niet-loodhoudende materialen.

Het resterende aantal loden aansluitingen wordt nog geraamd op ± 80.000 stuks. Met een gemiddelde kostprijs van 25.000 frank per te vernieuwen aansluiting komt de globale investering hiervoor op ± 10 miljard frank.

Om de nieuwe stringenter eisen te kunnen doortrekken op de loden binneninstallaties, maakt het Studiecentrum voor Water (SVW) momenteel een studie waarin de spreiding van de loodbelasting afkomstig van de belangrijkste loodbronnen (industrie, atmosfeer, stof, algemene voeding enzovoort) in het Vlaamse Gewest wordt onderzocht.

Aldus zullen zones met hoge algemene loodbelasting op zuiver wetenschappelijke basis kunnen worden aangewezen, tegenover zones met een lagere loodbelasting.

Wat de drinkwaterkwaliteit in Vlaanderen betreft is het loodprobleem meestal niet acuut. Meestal wordt een concentratie van 10 $\mu\text{g/L}$ tot op het moment van de levering niet overschreden. Andere maatregelen dan de vervanging van oude waterleidingen worden niet in het vooruitzicht gesteld.

Het is aan de lidstaten om te beslissen in welke mate de individuele eigenaars loden leidingen zouden moeten vervangen in hun eigendommen. Aangezien het loodgehalte aan de kraan zou moeten voldoen aan de norm, is het niet uitgesloten dat bijvoorbeeld via sensibiliseringsacties de renovatie van bestaande woningen wordt gepromoot.

Het ontwerp van herziening bevestigt uitdrukkelijk dat, indien een normoverschrijding zijn oorzaak vindt in de privé-binneninstallatie, de overheid of het waterbedrijf hiervoor niet verantwoordelijk kan worden gesteld. De uiteindelijke beslissing om de loden binneninstallatie te vernieuwen ligt derhalve volledig bij de gebruiker.

Beslist de gebruiker over te gaan tot vervanging van zijn loden binneninstallatie (de kostprijs hiervan wordt geraamd op 15.000 frank), dan zal het waterdistributiebedrijf ook de loden huisaansluiting (gemiddeld 25.000 frank per aansluiting) vernieuwen.

Indien de gebruiker zou beslissen niet over te gaan tot vervanging van zijn loden binneninstallatie, zal het waterbedrijf de nodige acties moeten ondernemen om de loden huisaansluiting te vernieuwen indien het loodgehalte op het leveringspunt (dit is het eindpunt van de huisaansluiting) in stabiele omstandigheden (dit is bij doorstroming) boven de nieuwe normwaarde ligt.

Ligt deze meerwaarde echter onder de norm, dan zal in deze omstandigheden de vervanging slecht worden uitgevoerd na de reglementaire termijn (waarvoor de waterbedrijven opteren voor een periode van 20 jaar), behalve ingeval deze werken in het kader van vernieuwingen van het distributienet kunnen worden uitgevoerd.

Concrete afspraken hieromtrent zullen bij een definitieve beslissing van de Europese Raad in het kader van het Vlaams Wateroverleg (VWO) kunnen worden genomen.

Vraag nr. 93
van 1 februari 1995
van de heer E. VAN VAERENRERGH

Huisvestingssubsidies – Stand van zaken

Op 1 april 1993 is het nieuwe tegemoetkomingsstelsel in de huisvestingssector ingegaan. Vanaf 1 juli 1994 zijn er aanpassingen gebeurd om de voordelen te verhogen, zodat meer aanvragers een hogere tegemoetkoming ontvangen.

1. Hoeveel premies werden er reeds toegekend vanaf 1 april 1993 tot op heden en dit voor :
 - a. verbeteringswerken aan woning ;
 - b. aanpassingswerken voor inwonend of gehandicapt gezinslid ;
 - c. tegemoetkoming in de aflossing van de hypothecaire lening ;
 - d. huursubsidie en installatiepremie ?
2. Wat kost dit aan de Vlaamse Gemeenschap, opgesplitst voor a., b., c. en d. ?
3. Hoeveel aanvragen a., b., c. en d. werden er reeds geweigerd gedurende deze periode ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het lid mededelen dat gezien de hoeveelheid gegevens het antwoord rechtstreeks zal worden overgemaakt.

Vraag nr. 95
van 2 februari 1995
van de heer J. DE MOL

Bodem- en grondwateronderzoek bij bedrijven – Resultaten en maatregelen

Uit een oriënterend bodem- en grondwateronderzoek van de Vlaamse Milieu-inspectie bij grote bedrijven, werd bij alle bedrijven zware bodemvervuiling vastgesteld.

1. Wat zijn de precieze resultaten van dit onderzoek ?
2. Welke maatregelen werden door het bestuur Milieu-inspectie genomen tegen de vastgestelde vervuiling ? Van welke aard zijn deze maatregelen ?
3. Werden de overtredende bedrijven er reeds toe verplicht hun fabrieksterreinen te saneren ?

Antwoord

1. De precieze resultaten van het oriënterend bodem- en grondwateronderzoek uitgevoerd door de afdeling Milieu-inspectie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap kunnen nog niet meegeedeeld worden, omdat zij het onderwerp zouden kunnen uitmaken van een strafrechtelijk onderzoek. Wel kan worden gesteld dat op een groot aantal van de onderzochte bedrijfsterreinen ernstige bodem- en/of grondwaterverontreiniging werd vastgesteld. Het betreft hier verontreiniging met zowel zware metalen, minerale olie, polyaromatische koolwaterstoffen, solventen, fenol en cresolen. Bij een aantal bedrijven werd naast oppervlakkige bodemverontreiniging ook verontreiniging in de diepte vastgesteld. In het grondwater worden in veel gevallen stoffen aangetroffen die voorkomen op de lijst I en/of lijst II zoals gevoegd bij het besluit van de Vlaamse regering van 27 maart 1985 houdende reglementeringen van de handelingen die het grondwater kunnen verontreinigen.
2. Op 24 november 1994 werden alle in het onderzoek betrokken bedrijven per aangetekend schrijven in kennis gesteld van de resultaten. Tevens werd hen verzocht om de afdeling Milieu-inspectie vóór 28 februari 1995 :
 1. mee te delen wat de oorzaken zijn van deze verontreiniging ;
 2. op de hoogte te willen brengen van de maatregelen die zij genomen hebben in het verleden en/of die zij overwegen teneinde het voortduren van de verontreiniging stop te zetten.

Hierop heeft op dit ogenblik (10 februari 1995) slechts een beperkt aantal bedrijven gereageerd :

- één bedrijf is van plan om in de loop van 1995 zijn terrein vrijwillig te saneren ;
- twee bedrijven hebben de afdeling Milieu-inspectie laten weten dat zij reeds in het verleden maatregelen hebben genomen om het voortduren van de vastgestelde verontreiniging stop te zetten ;
- één bedrijf heeft de afdeling Milieu-inspectie laten weten dat geen verdere maatregelen nodig zijn.

Bij twee bedrijven werd een rechtstreeks verband gelegd tussen de huidige bedrijfsvoering en de vastgestelde verontreiniging. Als gevolg hiervan werden deze bedrijven door de afdeling Milieu-inspectie geverbaliseerd.

Omdat de vastgestelde verontreiniging risico's kan inhouden voor mens en/of leefmilieu, heeft de afdeling Milieu-inspectie aan het VITO de opdracht gegeven om voor elke site een lokatie-specifieke risico-evaluatie op te maken, teneinde het eventuele gevaar op wetenschappelijke wijze te bepalen. De resultaten hiervan zullen doorslaggevend zijn voor de verdere maatregelen.

3. De bedrijven die betrokken zijn in het oriënterend bodem- en grondwateronderzoek van de afdeling Milieu-inspectie werden op dit ogenblik nog niet verplicht tot een eventuele sanering van hun bedrijfsterreinen. Volgens het recent door de Vlaamse Raad goedgekeurde decreet betreffende de bodemsanering zal de Vlaamse regering op voorstel van de openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) die historisch verontreinigde gronden aanwijzen waar bodemsanering moet plaatsvinden. Bodemsanering zal op historisch verontreinigde gronden worden uitgevoerd indien de bodemverontreiniging een ernstige bedreiging vormt.

Zoals reeds gesteld in het antwoord op vraag 2 is van één bedrijf bekend dat het van plan is om in de loop van 1995 zijn bedrijfsterreinen vrijwillig te saneren. Of de andere bedrijven in de toekomst verplicht zullen worden om hun bedrijfsterreinen te saneren, hangt af van de resultaten van de in het antwoord op vraag 2 aangehaalde risico-evaluatie en van de beslissingen die OVAM ter zake zal nemen in het kader van het decreet betreffende de bodemsanering.

**Vraag nr. %
van 2 februari 1995
van de heer P. BREYNE**

Reglementering sociaal huurstelsel – Concrete toepassing

In het Belgisch Staatsblad van 3 december 1994 verscheen een nieuw besluit tot reglementering van het sociale huurstelsel voor woningen die door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij of door haar erkende lokale sociale huisvestingsmaatschappijen worden verhuurd in toepassing van artikel 80ter van de huisvestingscode.

In verband met de concrete toepassing van deze nieuwe regelgeving, had ik van de minister graag een antwoord gekregen op volgende vragen.

1. Om in aanmerking te komen voor een sociale huurwoning mag de kandidaat-huurder, noch een lid van zijn gezin, op het ogenblik van de toewijzing op enig of ander tijdstip in de periode van drie jaar die de datum van toewijzing voorafgaat, één of meer woningen volledig in volle eigendom of in vruchtgebruik hebben in binnen- of buitenland. Kan de minister mij meedelen hoe het al dan niet bezitten van een eigendom in het buitenland in de praktijk kan en zal worden gecontroleerd ? Wie dient deze controle te verrichten ? Is de minister van oordeel dat de lokale huisvestingsmaatschappijen dit dienen te controleren ? Is het voor deze maatschappijen in de praktijk niet een onmogelijke opgave om dergelijke controle te verrichten ?
2. Wat dient er te gebeuren met de bejaarden die wel gedomicilieerd zijn bij één van hun kinderen, maar die in werkelijkheid in een bejaardentehuis verblijven ? Dienen die te worden beschouwd als persoon ten laste ? Wordt hun inkomen al dan niet in aanmerking genomen voor de berekening van de huurprijs ?
3. Bij de opzeg wegens wanbetaling van een huurder met een inkomen lager dan 480.000 frank moet de sociale huisvestingsmaatschappij aantonen dat ze een beroep heeft gedaan op de bemiddeling van het OCMW. Waar het gaat om de controle van de gezinssamenstelling stoot men op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Is de verplichting een beroep te doen op het OCMW dan wel in overeenstemming met de wet op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer ?

Wat wordt daarbij precies verwacht van het OCMW ? Waaruit bestaat die bemiddeling ?

Antwoord

1. Via administratieve weg zal het zeer moeilijk zijn om bewijzen te verzamelen betreffende het bezit van onroerende goederen in landen waarmee België geen overeenkomst heeft gesloten tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen.

In dergelijke gevallen kan een attest van de ambassade en een verklaring op eer worden gevraagd. Vooral wanneer de sociale huisvestingsmaatschappijen het vermoeden hebben dat men in het buitenland eigendommen bezit, kan hiertoe worden overgegaan.

2. Een bejaarde is niet per definitie persoon ten laste. In het kader van de sociale huurreglementering wordt hij enkel als persoon ten laste beschouwd indien hij onder de door de Vlaamse minister gestelde voorwaarden erkend is als ernstig gehandicapt. Indien een gehandicapte bejaarde niet meer in de sociale woning verblijft maakt hij geen deel meer uit van het gezin van de huurder en kan hij dan ook niet als persoon ten laste worden beschouwd.

Artikel 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 29 september 1994 definieert inkomen als de som van de aan de personenbelasting onderworpen inkomsten, alsook van de niet belastbare vervangingsinkomsten van de huurder of van de kandidaat-huurder en van alle andere personen, die met hem in dezelfde woning samenwonen. Het inkomen van de bejaarden die in een rusthuis verblijven wordt dan ook niet in aanmerking genomen bij de berekening van de huurprijs.

3. Op grond van artikel 1, 5° van het besluit van de Vlaamse regering van 29 september 1994 moet de huurder de samenstelling van het gezin en elke wijziging hiervan onmiddellijk aan de betrokken sociale huisvestingsmaatschappijen meedelen met akten van de burgerlijke stand of andere voldoende bewijskrachtige documenten.

In deze optiek is de verplichting een beroep te doen op het OCMW niet in strijd met de wet op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Het OCMW zal zelf moeten bepalen, naargelang het concreet geval, op welke manier het bemiddelend zal optreden. Dit zou bijvoorbeeld kunnen resulteren in sociale budgetbegeleiding, of het zoeken naar een ander woongelegenheden of hulp in de betaling van de huur. De bedoeling van het besluit is tegen te gaan dat sociale huisvestingsmaatschappijen een opzeg betekenen zonder dat de bemiddeling van het OCMW werd gevraagd.

Vraag nr. 97
van 2 februari 1995
van de heer F. CAUWENBERGHS

Milieu-effectenrapport kleine bedrijven – Elcom Sint-Niklaas

De firma Elcom NV is gelegen in het industriepark-Noord 23 in 9100 Sint-Niklaas en stelt 3 werknemers tewerk. Het bedrijf verwerkt afval van de fotografische industrie door middel van elektrolyse ofwel door het toevoegen van een welbepaalde stof. Het gaat slechts om kleine verwerkingshoeveelheden, namelijk per jaar maximum 460 m³ ontwikkelbaden, 500 m³ fixeerbaden, 220 m³ bleek-fixeerbaden, 20 m³ zure oplossingen en een gebruik van maximum 2,3 m³ van de toe te voegen stof.

Op 30 maart 1994 diende de NV Elcom een milieuvergunningsaanvraag in bij het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen dat op 7 april 1994 het dossier volledig en ontvankelijk verklaarde. In haar zitting van 6 oktober 1994 weigerde de bestendige deputatie de milieuvergunning. Zij argumenteerde dat het bedrijf een milieu-effectenrapport moet opstellen daar het gevaarlijke afvalstoffen verwerkt.

Door het van kracht worden van het besluit van de Vlaamse regering houdende bepaling van de gevaarlijke afvalstoffen van 27 april 1994, worden de door Elcom verwerkte afvalstoffen ondertussen gecatalogeerd als zijnde gevaarlijke afvalstoffen. Artikel 13 van bovengenoemd besluit wijzigt artikel 3 van het besluit van de Vlaamse regering van 23 maart 1989 houdende

organisatie van de milieu-effectbeoordeling van bepaalde categorieën van hinderlijke inrichtingen. Onder andere installaties voor de chemische omzetting van gevaarlijke afvalstoffen vallen hierdoor onder de MER-plicht.

De vraag rijst in welke mate het relevant kan zijn dat een dergelijke kleine inrichting aan een dergelijke zware administratieve procedure wordt onderworpen als het opstellen van een milieu-effectenrapport.

Welk standpunt neemt de minister ter zake in ?

Antwoord

De afvalstoffen van de fotografische nijverheid, die het bedrijf Elcom NV in Sint-Niklaas verwerkt, zijn als gevaarlijke afvalstoffen te beschouwen volgens het besluit van de Vlaamse regering van 27 april 1994 houdende bepaling van de gevaarlijke afvalstoffen. Ook de beschikking 94/904/EG van de Raad van de Europese Unie van 22 december 1994 tot vaststelling van een lijst van gevaarlijke afvalstoffen overeenkomstig artikel 1, lid 4, van richtlijn 91/689/EG betreffende gevaarlijke afvalstoffen, vernoemt dergelijke afvalstoffen in haar lijst.

Er geldt een verplichting tot het opstellen van een milieu-effectrapport voor "installaties voor de verbranding, chemische omzetting of opslag op of in de grond van gevaarlijke afvalstoffen", krachtens punt 7 van artikel 3 van het besluit van de Vlaamse regering van 23 maart 1989 houdende organisatie van de milieu-effectbeoordeling van bepaalde categorieën van hinderlijke inrichtingen (zoals gewijzigd door artikel 13 van het voornoemde besluit van 27 april 1994).

Dit punt is de omzetting van het punt 9 van bijlage 1 van de Europese richtlijn 85/337/EEG betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, dat luidt : "Afvalverwijderingsinstallaties voor verbranding, chemische omzetting of opslag in de grond van toxische en gevaarlijke afvalstoffen".

Aangezien projecten uit bijlage 1 van de richtlijn steeds aan milieu-effectbeoordeling onderworpen moeten worden, kan er voor dergelijke inrichtingen geen drempelwaarde wat betreft capaciteit of verwerkte hoeveelheden worden bepaald.

Aangezien er in het bedrijf in kwestie een verwerking van fotografische afval gebeurt door onder meer chemische omzetting (elektrolyse, neerslagrecreaties), valt betrokkene onder de MER-plicht, omdat er voor dergelijke activiteit geen drempelwaarde is bepaald.

Ten slotte moet ik opmerken dat de verplichting tot opstelling van een milieueffectenrapportering voor de chemische omzetting van gevaarlijke afvalstoffen een verplichting is die bij EG-richtlijn is opgelegd en bijgevolg niet eenzijdig in de Vlaamse reglementering kan worden gewijzigd.

Vraag nr. 98
van 3 februari 1995
van de heer A. DE BOECK

Hallerbos – Bedreiging

Les Sablières de Wauthier Braine SA heeft plannen

om een nieuwe zandgroeve te ontginnen vlak naast het zeer waardevol natuurgebied Hallerbos.

1. Is de minister op de hoogte van deze zaak ?
2. Welke maatregelen heeft hij genomen om die bedreiging af te wenden ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het lid verwijzen naar het antwoord dat ik heb gegeven op schriftelijke vraag nr. 87 van 24 januari 1995 van de heer E. Van Vaerenbergh.

Vraag nr. 99 van 3 februari 1995 van mevrouw M.J. BAUWEN

Arseenfabriek Bocholt – Sanering

De sanering van de door zware metalen verontreinigde gronden rond de arseenfabriek in Bocholt werd door de Vlaamse regering op 29 januari 1992 gegund aan de tijdelijke vereniging NV Soils – NV Dapemo – NV Dredging International.

Door de aanslepende rechtszaak die deze saneringswerken blokkeert, riskeert de bevolking zwaardere gevolgen van de verontreiniging te moeten ondergaan.

1. Hoeveel heeft OVAM tot nu toe aan gerechtskosten betaald in dit dossier ?
2. Hoeveel bedraagt de subsidiëring uit het EFRO-fonds ? Wat is of was de deadline in het saneringsproject om deze toelage te verkrijgen ?
3. Klopt het dat er een contract is met de NV Soils waarin staat dat zij een schadevergoeding van 200.000 frank per dag zou krijgen als er tegen een bepaalde datum niet kon worden begonnen met de werken ? Kan de minister die datum meedelen, alsook het reeds aan de NV uitgekeerde bedrag en het bedrag waarop NV Soils tot nu toe recht heeft ? Door wie werd dit contract gesloten ?
4. Hebben Soils, Dapemo en Dredging International clausules in hun contracten (of als tijdelijk vereniging) betreffende de uitkeringen bij niet uitvoering of vertraging van de werken ? Om welke bedragen gaat het daarbij ?
5. Hoever staat de gerechtprocedure ?

Antwoord

1. De tot nu toe gemaakte gerechtskosten zijn kosten voor advocaten en gerechtsdeurwaarders en bedragen voor de jaren :

1991 : 187.500 frank
1992 : 587.606 frank
1993 : 250.000 frank

2. Het project maakte deel uit van het operationeel programma bij het Communautair Bestek Doelstel-

ling 2, Limburg, onder de maatregel Bijkomende Initiatieven van Sanering van Industriezones of van Infrastructuur ten behoeve van het Bedrijfsleven.

Op 26 september 1991 werd ons een EFRO-toelage toegekend van 43.185.733 frank.

Aangezien de einddatum voor afsluiting van de EFRO-uitbetalingen was vastgesteld op 31 december 1993, vervalt deze toelage ten gevolge van de slepende juridische procedures.

3. Door de vertraging bestaan er financiële gevolgen voor het Vlaamse Gewest. Het stilleggen van de werken brengt voor de aannemer immers een financieel verlies mee. Vermits de werken dienden te worden stilgelegd ingevolge het arrest van de Raad van State, van rechtswege uitvoerbaar, diende wettelijk een stillegvergoeding aan de aannemer te worden betaald. Het is echter niet zo dat de aannemer een schadevergoeding van 200.000 frank per dag zou krijgen als er tegen een bepaalde datum niet kon worden begonnen met de werken.

Door de Tijdelijke Vereniging Soils NV – Dapemo NV – Dredging International NV werd 16,7 miljoen frank geëist, voor gedane en niet te vermijden kosten. Na onderhandelingen met de OVAM werd dit bedrag teruggebracht tot 9.923.000 frank.

Dit bedrag werd op 9 december 1992 goedgekeurd door de inspectie van Financiën en op 6 januari 1993 goedgekeurd door de Vlaamse minister van Financiën en Begroting.

Liever dan dergelijke vergoeding voor onbepaalde tijd te laten ontlopen werd door de OVAM gekozen voor een forfaitaire en eenmalige stilstandvergoeding zodat de kosten werden beperkt. Deze handelwijze werd door de inspectie van Financiën gekwalificeerd als de houding van een bonus pater familias.

Het contract hiervoor werd gesloten tussen de OVAM enerzijds en de tijdelijke vereniging anderzijds. Als vertegenwoordigers van de OVAM heb ik op 25 januari 1993 dat contract namens OVAM ondertekend betreffende de stillegkosten wegens onderbreking van de werken in Bocholt. Aan OVAM werd tevens opgedragen de nodige gerechtelijke stappen te zetten om vermeld bedrag te verhalen op de eigenaars van de verontreinigde site.

4. De uitkeringen bij niet-uitvoering of vertraging zijn niet opgenomen in clausules. Deze aangelegenheid is immers volstrekt wettelijk geregeld in de overheidsopdrachtenwet en haar uitvoeringsbesluiten. Er werd conform de wetgeving op de overheidsopdrachten onderhandeld over de gemaakte kosten en voor de vergoeding hiervan werd een contract afgesloten conform het antwoord op de derde vraag.
5. De juridische discussie met de eigenaar is nog steeds bezig. Hierbij vindt het lid een overzicht van de procedures.

De Vlaamse regering betuigde op 18 december 1991 haar akkoord met het voorstel om de werken te gunnen aan de tijdelijke vereniging Soils NV – Dapemo NV – Dredging International NV.

De werken werden door de OVAM gegund bij aangekend schrijven op 25 maart 1992 met als aanvangsbevel 18 mei 1992.

De saneringswerken konden echter niet op de gestelde datum aanvangen omdat de NV Eikenaar, één van de eigenaars van het Black-Point, dat qua eigendomsrechten immers in vier delen is opgesplitst, niet alleen aan de OVAM de toegang weigerde tot het terrein, alhoewel dit recht decretaal was vastgesteld, maar tevens een procedure tot schorsing en vernietiging van de beslissing tot ambtshalve sanering over te gaan inleidde bij de Raad van State.

Gezien de hangende procedure voor de Raad van State, wenste de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg van Tongeren, aan wie de OVAM gevraagd had het haar decretaal toegekende recht van toegang tot het terrein niet te bevestigen zolang de Raad van State geen uitspraak had gedaan in op zijn minst de schorsingsprocedure.

Op 12 juni 1992 verwierp de Raad van State in haar arrest met nummer 39.715 de vordering tot schorsing aangezien geen uitvoerbare administratieve beslissing tot sanering aanwezig was. De Raad van State stelde immers dat een beslissing tot sanering diende te gebeuren in een besluit dat op zijn minst de uit te voeren saneringswerken omstandig beschrijft en de noodzakelijkheid van de werken naar behoren motiveert.

Ondertussen had de vrederechter van het kanton Bree de vraag tot onteigening van het Black-Point afgewezen omdat het besluit waarin tot onteigening werd beslist onvoldoende gemotiveerd was conform de wet van 29 juli 1991 op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

De Vlaamse Executieve gaf dan op 30 juli 1992 het nodige gevolg aan bovengenoemd arrest van de Raad van State in een omstandig in rechte en in feite gemotiveerd besluit, waarbij werd beslist tot ambtshalve sanering over te gaan. Dit besluit verscheen bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad van 14 augustus 1992 en werd aan alle eigenaars betekend bij deurwaardersexploot op 19 augustus 1992.

Tevens werd op 31 juli 1992, een eveneens in rechte en in feite omstandig gemotiveerd besluit tot onteigening van het betrokken terrein genomen.

De OVAM meldde de tijdelijke vereniging dan ook op 14 augustus 1992 dat de onderbreking van de saneringswerken werd ingetrokken vanaf 24 augustus 1992.

Hierop verbood de vrederechter van het kanton Bree op 21 augustus 1992, op verzoek van de NV Eikenaar en de consorten Eikenaar, aan de OVAM onder andere de terreinen te betreden of werkzaamheden op hun terreinen te verrichten en dit op straffe van een dwangsom van 1.000.000 frank per dag en per overtreding. De werken werden dan ook aangevat op 24 augustus 1992 op dat deel van het terrein dat niet aan de consorten Eikenaar toebehoorde.

De NV Eikenaar leidde dan opnieuw een schorsings- en vernietigingsprocedure in bij de Raad van State, zowel tegen het besluit tot sanering van 30 juli 1992 als tegen het besluit tot onteigening van 31 juli 1992.

Op 25 augustus 1992 heeft de Raad van State dan ook op verzoek van de NV Eikenaar, op grond van dringende noodzakelijkheid, het bovengenoemde saneringsbesluit van 30 juli 1992 geschorst, waardoor vanaf dan op geen enkel deel van het terrein nog verder werken konden worden uitgevoerd. De schorsing van de saneringsbeslissing werd bevestigd bij arrest van de Raad van State van 24 september 1992. Het besluit tot onteigening werd geschorst bij arrest van de Raad van State van 23 november 1992.

De Raad van State stelde in bovengenoemd arrest drie prejudiciële vragen aan het Arbitragehof op verzoek van de NV Eikenaar.

Het Arbitragehof stelde in haar arrest 58/94 van 14 juli 1994 dat de betrokken bepaling van artikel 21 § 2, c van het decreet van 2 juli 1981 op het beheer van afvalstoffen zoals gewijzigd door het decreet van 12 december 1990 op het bestuurlijk beleid, een politie maatregel is. Gezien de draagwijdte van deze bepaling is niet afgeweken van het gemeen recht inzake burgerlijke aansprakelijkheid.

Het Arbitragehof stelde verder dat het genoemde artikel 21 § 2, c ook geen schending uitmaakt van de artikelen 10 en 11 van de grondwet.

Er wordt nu gewacht op de verdere behandeling van de verzoeken tot nietigverklaring van bovengenoemde besluiten door de Raad van State.

Ondertussen werd op 22 juli 1993 tot dagvaarding overgegaan van alle ingebrekegestelden, dit is zowel van MHO als van de huidige eigenaars, in terugbetaling van de kosten van de sanering en dit voor de rechtbank van eerste aanleg van Tongeren.

Deze zaak stond gefixeerd op de zitting van 25 november 1994 op grond van artikel 751 van het gerechtelijk wetboek op verzoek van de OVAM waartegen de gedaagden hun besluiten dienden neer te leggen bij de rechtbank. Aangezien de raadslieden van de OVAM voor de gestelde datum hun antwoordbesluiten hadden neergelegd, hebben de verwerende partijen van het recht dat het genoemde artikel 751 hen toekent gebruikgemaakt, en om rolverwijzing verzocht om hun in staat te stellen te antwoorden. De OVAM heeft nadien dan ook nog het recht hierop antwoordbesluiten op te stellen.

De verdere uitvoering van de werken hangt af van de uitslag van de juridische procedures.

Ik onthoud mij verder van commentaar op de beslissingen van de genoemde rechtbanken, inzonderheid van de Raad van State.

Vraag nr. 100
van 7 februari 1995
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Aanplanting in privé-bos – Subsidies

Naar aanleiding van een aanvraag voor subsidie voor

aanplanting van boskers blijkt dat op het bestuur van Waters en Bossen een interne nota bestaat die het toekennen van subsidies regelt.

Zo zou de nota normen bevatten met betrekking tot de plantafstand van het plantmateriaal.

1. Is het aanvaardbaar de plantafstand als arbitraire norm te gebruiken ?
2. Op welke wijze wordt er rekening gehouden met afmetingen en morfologische kwaliteit van de planten en met de toestand op het terrein ?
3. Welke beroeps- of afwijkingmogelijkheden zijn er voor de aanvrager die een weigering oploopt ?
4. Werde de Hoge Bosraad om advies gevraagd over de reglementering voor beplanting met de verschillende boomsoorten en over de subsidiëring, wanneer werd dit advies verleend en wat was de inhoud ervan ?
5. Waarom is deze inwendige nota die het toekennen van subsidies regelt niet verspreid ten behoeve van de belanghebbenden – het beleid moet toch dichter bij de burger worden gebracht ?

Antwoord

1. De subsidieregeling voor bebossing/herbebossing voorziet in een forfaitair bedrag per ha naargelang de boomsoort. Dit heeft tot gevolg dat de effectieve kosten voor de beplanting niet aan de administratie moeten worden voorgelegd.

De doorsnee boscigenaar heeft dan ook de neiging om de beplantingskosten te reduceren door een zo wijd mogelijk plantverband te gebruiken, bij een gelijkblijvende subsidie.

Traditioneel wordt in deze bosbouw om verschillende redenen met relatief dichte plantafstanden gewerkt :

- er moet voldoende uitgangsmateriaal aanwezig zijn voor selectie ;
- een snelle kroonsluiting is nodig om het bosklimaat na een kaalslag snel te herstellen ;
- dichte plantafstanden maken het mogelijk al van in een vroeg stadium de groei en de stamvorm te regelen, wat één van de belangrijkste eisen is om kwaliteitshout te verkrijgen, zeker in geval van boskers.

Het is logisch dat het Vlaamse Gewest enkel beplantingen subsidieert die aan een aantal kwaliteitsvereisten voldoen. Hiervoor is plantafstand één criterium, maar zeker niet het enige.

2. De dienstorder nr. 2450 bepaalt dat er binnen zekere grenzen rekening moet worden gehouden met de afmetingen, de herkomst en de standplaats. Minimaal moeten er echter 950 planten per ha zijn om mogelijkheden inzake kroonsluiting en instelling van het bosmicroklimaat te behouden. Wanneer toch wijder wordt geplant, is de vereiste dat er wordt gecombineerd met een tussenplanting met

culturale struiksoorten of nevenboomsoorten. Een uitzondering op de regel vormt de teelt van cultuurpopulieren, waar een wijd plantverband wel gebruikelijk is : hier wordt gewerkt met grote planten van één of enkele veredelde klonen, zodat er geen verdere selectie nodig is. De populier is bovendien een extreme lichtboomsoort.

3. Het is niet gebruikelijk in een beroepsmogelijkheid te voorzien bij de procedure voor de toekenning van een subsidie. Voor elke administratieve procedure is het mogelijk zogenaamd hiërarchisch beroep aan te tekenen bij de hiërarchische meerdere van de ambtenaar die de aanvraag heeft geweigerd.
4. De Vlaamse Hoge Bosraad heeft het toenmalig ontwerpbesluit besproken tijdens de vergadering van 31 augustus 1990. Hierover werd geen afzonderlijk advies naar de minister gestuurd. In het verslag van deze vergadering staan enkele losse bedenkingen van individuele leden rond het al dan niet subsidiëren van bepaalde (exotische) boomsoorten. Met betrekking tot beoordelingscriteria van de subsidieaanvragen heeft de Vlaamse Hoge Bosraad het standpunt ingenomen dat de beoordeling kan worden toevertrouwd aan de bevoegde ambtenaren in de buitendiensten, die daarvoor voldoende vakkennis hebben.

5. De dienstorder is opgesteld in januari 1993 na de eerste ervaringen met het subsidiebesluit. Hieruit bleek de noodzaak om het advies van de ambtenaren in de buitendiensten met betrekking tot de plantafstand op elkaar af te stemmen. De dienstorder werd niet verspreid ten behoeve van belanghebbenden omdat het een tekst betreft die na enkele jaren geëvalueerd en eventueel herwerkt zal worden. Bij elke subsidieaanvraag zal de ambtenaar bevoegd voor het privé-bos, de aanvrager wijzen op de voorwaarden met betrekking tot de plantafstand. Aangezien de subsidieaanvraag minstens drie maanden voor de beplantingswerken moet worden ingediend, is de eigenaar dus op de hoogte van de criteria met betrekking tot de plantafstand voor het uitvoeren van de beplantingswerken. De eigenaar kan dus op voorhand afwegen of hij liever dichter plant met subsidie of wijder zonder subsidie.

Vraag nr. 101 van 13 februari 1995 van de heer G. CARDOEN

Aquafin – Samenwerking met gemeenten

NV Aquafin heeft in uitvoering van het decreet bestuurlijk beleid en de overeenkomst met het Vlaamse Gewest de opdracht gekregen die waterzuiveringsinfrastructuur te realiseren die haar door het Vlaamse Gewest wordt opgedragen.

Van bij de aanvang werd er duidelijk gesteld dat er een maximale samenwerking met de gemeenten zou zijn.

Geregeld voeren gemeenten samen met Aquafin werken uit. Evenals de gemeenten doet Aquafin een beroep op ontwerpers. Deze ontwerpers behoren tot dezelfde bureaus als die waarop de gemeenten een

beroep doen. Evenwel komt het vaak voor dat de ontwerper of regio niet bekend is en dat de gemeente een andere ontwerper voor haar werken heeft aangewezen.

Conform artikel 16 van de wet op de overheidsopdrachten wordt meestal Aquafin aangewezen als algemene opdrachtgever voor het geheel der werken (deels voor rekening van Aquafin, deels voor rekening van de gemeente).

Bij de uitvoering heeft de aannemer als mede-opdrachtgever te maken met de ontwerper en met Aquafin.

De gemeenten ervaren dat Aquafin weinig rekening houdt met de aangelegenheden en beslissingen die naar aanleiding van het ontwerp of de uitvoering tot de bevoegdheid van de gemeente behoren.

1. Volgens welke criteria wijst Aquafin de ontwerpers aan ? Is overleg met de gemeenten niet aangewezen ?
2. Bij de uitvoering der werken : wie heeft de leiding, de ontwerper of Aquafin ?
3. Ingeval van gecombineerde werken met de gemeenten, wat is de houding van Aquafin ten opzichte van de gemeente ?
4. Heeft de gemeente inspraak in de werken van Aquafin in de ontwerpfasen en bij de uitvoering ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het lid op basis van de informatie die mij door de NV Aquafin werd verstrekt het volgende meedelen :

1. De toewijzing door Aquafin van projecten aan ontwerpers gebeurt op basis van de volgende reeks parameters :
 - a. de lokale kennis,
 - b. de beschikbare kennis en know-how bij de ontwerpers,
 - c. de beoordeling door Aquafin,
 - d. de werklastspreiding.

Meer bepaald houden deze parameters het volgende in.

- a. Lokale kennis

Wie is de ontwerper van het TRP ?
Wie is de huisontwerper in een gemeente ?

Deze informatie wordt opgevraagd aan de gemeente na het overhandigen van een investeringsprogramma. Aan de gemeente wordt ook gevraagd of er zake reeds een dossier bestaat en of de gemeente samen met Aquafin werken wil laten uitvoeren.

- b. Know-how

Bij nieuwe bureaus die voorgesteld worden of zich aanmelden, wordt nagegaan welke referenties zij hebben in de sector infrastructuurwerken en wat de vorming van de werknemer is.

c. Jaarlijkse beoordeling

Vooraleer over te gaan tot de toewijzingen van projecten voor een nieuw investeringsprogramma, worden de bureaus die reeds voor Aquafin werken zowel door Planning als door Engineering beoordeeld. Bij Planning wordt gekwoteerd voor het opstellen van ontwerpfasen 1, de kwaliteit van de hydronautstudies en het opstellen van de grondverwervingsplannen. Engineering kwooteert voor het opstellen van ontwerpfasen 2 en de leiding der werken.

Deze beoordeling gebeurt gedetailleerd aan de hand van een modelformulier door de projectingenieurs, telkens een project wordt opgeleverd naar de Vlaamse overheid toe. Bij elk IP worden de deelbeoordelingen dan samengevoegd en de evolutie van elk bureau t.o.v. de vorige jaren geëvalueerd. Bureaus die beter scoren kunnen meer opdrachten krijgen, bureaus die slechter scoren krijgen minder, tot zelfs geen opdrachten meer, indien de score beneden de 40 procent zakt. Tevens tracht men een evaluatie te maken van de oorzaken van voor- en achteruitgang. Het is daarbij evident dat de studie bureaus een verhaalrecht hebben tegen deze beoordeling, in zoverre dat zij een gesprek kunnen hebben met de directie van Aquafin.

d. Werklastspreiding

Bij het toekennen van de studieopdrachten aan ontwerpbureaus dient ook rekening te worden gehouden met opdrachten uit vorige jaren en dient te worden nagegaan wat kandidaat-bureaus aankunnen of nog aankunnen. Ervaring heeft geleerd dat overbelasting leidt tot slechte resultaten en a.h.w. het verdrinken van de betrokkenen.

Rekening houdend met voorgaande criteria worden dan de toewijzingsvoorstellen van enerzijds Planning en anderzijds Engineering getoetst, afgestemd en bekrachtigd door de directie. De toewijzing wordt ook aan de raad van bestuur voorgelegd.

2. en 3. De leiding der werken gebeurt door de ontwerpers. Ingeval van gecombineerde werken met de gemeente, wordt bij het begin van het project met de gemeente overleg gepleegd over het concept, de grootte en de financiering van het gecombineerde werk. Bij ontwerp wordt de geactualiseerde raming opnieuw aan de gemeente ter goedkeuring voorgelegd, waarbij het gemeentelijk aandeel door een gemeenteraadsbeslissing wordt bekrachtigd.
4. Wat de inspraakmogelijkheden van de gemeente betreft in de opmaak en uitvoering van de werken door Aquafin verwijs ik naar de omzendbrief die ik op 21 februari 1995 aan alle gemeentebesturen heb gezonden. Deze omzendbrief maak ik heden rechtstreeks over aan het lid. In deze omzendbrief wordt de procedure weergegeven die door Aquafin moet nageleefd worden met betrekking tot het overleg met de gemeenten en de bevolking. Deze omzendbrief zal eerlang in het Belgisch Staatsblad worden gepubliceerd.

vraag nr. 103
van 13 februari 1995
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Stort De Meuter Affligem – Afvaltrafiek

De V.Z.W. Natuurreservaten van Affligem is op het spoor gekomen van een afvaltrafiek op het zogenoemde stort De Meuter. Dit stort is reeds een aantal jaren gesloten, nochtans werd er daar een tankwagen opgemerkt die een tot nog toe onbekende vloeistof loosde.

Momenteel ontleedt het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie de bodemonsters in opdracht van de milieu-inspectie van het Vlaamse Gewest.

1. Is de minister op de hoogte van deze illegale stortingen op het zogenoemde stort De Meuter in Affligem ?
2. Zijn er reeds resultaten bekend van de ontleding van de bodemonsters door het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie ? Gaat het hier om giftig afval ?
3. Welke concrete maatregelen worden er genomen tegen de illegale storter ?

Antwoord

1. Op 27 januari 1995 werd de afdeling Milieu-inspectie, buitendienst Vlaams-Brabant van de Administratie Milieu, Natuur- Land- en Waterbeheer, telefonisch op de hoogte gesteld van een verdachte activiteit ter hoogte van de voormalige stortplaats van de gemeente Essene en gelegen naast de voormalige stortplaats categorie III van de NV De Meuter, Molenstraat in Affligem. Na een plaatsbezoek heeft de afdeling milieu-inspectie een aanvankelijk proces-verbaal van overtreding opgemaakt lastens de NV De Meuter, Assesteenweg 117A in 1740 Ternat, wgens :
 - het uitbaten van een sluikestort (bouw- en sloopafval verontreinigd met andere materialen zoals roofing, hout, ijzer, banden, boomstronken) ;
 - het achterlaten van verbrandingsresten (resten van hout- en kabelafval) ;
 - het laten lozen van een kleine hoeveelheid bentonietafval.
2. De afdeling Milieu-inspectie, buitendienst Vlaams-Brabant van de Administratie Milieu, Natuur- Land- en Waterbeheer heeft geen weet van een eventueel bodemonster. Aan het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie werd dus ook geen opdracht gegeven tot ontleding ervan. Tevens kan ook niet worden bevestigd of het hier gaat om giftig afval. Het bentoniet waarvan sprake, is een natuurlijk kleimineraal, met als belangrijkste eigenschappen een zeer hoog gehalte colloïdale deeltjes en een zeer groot zwelvermogen.
3. In het proces-verbaal waarvan sprake werd de opdracht gegeven om de gewraakte afvalstoffen te verwijderen. Dit is inmiddels gebeurd.

Vraag nr. 106
van 13 februari 1995
van de heer M. MAERTENS

Milieuheffing afvalwater – Medeëigenaars

In de nieuwe wet op de medeëigendom krijgt de vereniging van medeëigenaars rechtspersoonlijkheid.

In een gebouw met meerdere medeëigenaars wordt het water vooral door natuurlijke personen verbruikt. In veel van die gebouwen worden de waterrekeningen voor het volledige gebouw betaald door de syndicus en verrekend aan de bewoners. Deze wet op de medeëigendom treedt in werking op 1 augustus 1995.

Op basis van de wet van 26 maart 1971 in verband met geloosd water, wordt een milieuheffing opgelegd ten gunste van de Vlaamse Milieumaatschappij. Voor de berekening van deze heffing wordt voor particulieren een verminderingscoëfficiënt gebruikt die niet geldt voor rechtspersonen.

Houdt dit in dat vanaf 1 augustus 1995 tienduizenden bewoners, zowel huurders als eigenaars, benadeeld zullen worden door het feit dat zij in een appartement wonen en doordat de waterfacturen door een rechtspersoon worden betaald ?

Is het niet wenselijk dat de vereniging van medeëigenaars, wat de milieuheffing betreft, als rechtsvorm wordt gelijkgesteld met een natuurlijke persoon ?

Antwoord

Artikel 35quater § 4 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging verleent de mogelijkheid aan de syndicus of eigenaar van verschillende wooneenheden, waarvoor slechts één waterfactuur wordt opgesteld, hiervan melding te doen bij de Vlaamse Milieumaatschappij. Indien deze syndicus of eigenaar een immobiliënmaatschappij is met rechtspersoonlijkheid wordt niettemin de coëfficiënt toegepast die overeenstemt met het herberekende verbruik per wooneenheid, op dezelfde wijze als dit voor natuurlijke personen wordt toegepast. De reden die ten grondslag ligt aan deze berekeningswijze is de gelijke behandeling van alle gezinnen, die niet het slachtoffer mogen worden van het enkele feit dat de syndicus of eigenaar een rechtspersoon is.

Het in werking treden van de nieuwe wet op medeëigendom zal aldus geen repercussies hebben op de berekening van de milieuheffing voor gezinnen-bewoners van appartementen.

Om deze feitelijke situatie de noodzakelijke juridische onderbouw te verschaffen zal in het nog uit te vaardigen decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996 worden voorgesteld om artikel 35quater van bovenvermelde wet in die zin aan te passen door de coëfficiënt 1, zoals die geldt voor rechtspersonen, niet te doen gelden voor verenigingen van medeëigenaars met rechtspersoonlijkheid of immobiliënvennootschappen die optreden als syndicus of eigenaar.

Vraag nr. 107
van 13 februari 1995
van de heer H. VAN DIENDEREN

Vlarem II – Inrichtingen klasse 3

Een KMO gebruikt butaangas. Talrijke volle en lege flessen bevinden zich onafgeschermd langs en op de openbare weg dicht bij een nieuwe verkaveling. Ik meen dat het hier gaat om een meldingsplichtige inrichting klasse 3 en dat de algemene en sectorale milieuvoorwaarden van Vlarem II van kracht zijn. Bij niet-naleving van de voorwaarden kan m.i. worden overgegaan tot verbalisering en vervolging.

1. Is de minister het eens met die zienswijze ?
2. Heeft de gemeente tot taak de algemene en sectorale milieuvoorwaarden van Vlarem II te doen respecteren ?
3. Of heeft de beslissing van de Raad van State inzake Vlarem II dit alles op losse schroeven gezet ?

Antwoord

1. De opslag van butaangas in verplaatsbare recipiënten is in de 3e klasse ingedeeld wanneer het gezamenlijk waterinhoudsvermogen 300 tot en met 2.000 liter bedraagt. Voor het berekenen van dit gezamenlijk waterinhoudsvermogen komen evenwel enkel de volle recipiënten in aanmerking.

Terecht wordt door het lid opgemerkt dat bij indeling in de 3e klasse in principe nog steeds de voorschriften van titel II van het Vlarem dienen nageleefd te worden.

2. Het toezicht is geregeld door artikel 58 van titel 1 van het Vlarem. Overeenkomstig deze bepalingen zijn de door de gemeente aangewezen politieagenten en technische ambtenaren die in het bezit zijn van het voorgeschreven bekwaamheidsbewijs, gelast met het toezicht over de inrichtingen van klasse 2 en 3.
3. De weerslag van het arrest Van Looveren (nr. 49.457 van 6 oktober 1994) van de Raad van State werd uitvoerig toegelicht in mijn omzendbrief Vlarem 94/01. Daarbij werd gesteld dat titel II van het Vlarem geen juridische basis meer vormt voor het toezicht op de in de 3e klasse ingedeelde inrichtingen. Bij deze inrichtingen zal het toezicht worden uitgeoefend op basis van artikel 43, § 2 van titel 1 van het Vlarem. Volgens deze bepalingen is de exploitant immers ertoe gehouden om steeds de nodige maatregelen te treffen om schade en hinder te voorkomen. Om te oordelen in welke mate de exploitant aan deze verplichting voldoet, worden de bepalingen van titel II van het Vlarem als administratieve richtlijn gehanteerd.

Vraag nr. 108
van 13 februari 1995
van de heer F. VERGOTE

Muskusratten – Bestrijding

Het aantal muskusratten neemt in Vlaanderen blijk-

baar onrustwekkend toe. De bestrijding van deze dieren gebeurt niet eenvormig maar is in handen van gemeentelijke, provinciale, gewestelijke overheden en van de polderbesturen, die veelal naast mekaar werken.

De resultaten van de bestrijdingsacties laten blijkbaar te wensen over. Daarenboven vormen deze dieren een voortdurende bedreiging van de stabiliteit van de dijken.

1. Wat is de jaarlijkse aangroei van de populatie muskusratten in Vlaanderen en op hoeveel wordt hun aantal geschat ?
2. Hoeveel muskusratten worden jaarlijks door alle overheidsdiensten samen vernietigd ?

Antwoord

De bestrijding van de muskusrat gebeurt in het Vlaamse Gewest in principe door de eigenaar van de gronden waarop de dieren voorkomen, en dit in toepassing van het koninklijk besluit van 19 november 1987 betreffende de bestrijding van voor planten en voor plantaardige producten schadelijke organismen, gewijzigd bij koninklijk besluit van 14 augustus 1989.

Voor de bevaarbare waterlopen gebeurt deze bestrijding door firma's die gespecialiseerd zijn in de bestrijding van de muskusrat.

Voor de onbevaarbare waterlopen gebeurt deze bestrijding op dezelfde manier, waarbij echter tevens een resultaatcontrole gebeurt door de muskusratvangers van de Landelijke Waterdienst van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer.

Voor de overige waterlopen worden de inspanningen en de inbreng van de provincies, de gemeenten en de polders en wateringen gecoördineerd in de provinciale en regionale muskusratbestrijdingscomités, waarbij de inzet van de reeds genoemde muskusratvangers essentieel is.

Er is duidelijk sedert de regionalisering van de muskusratbestrijding in 1989, een opmerkelijke vooruitgang in de coördinatie en de intensiteit van de bestrijding van de muskusrat. Deze vooruitgang vindt men terug in het bedrag der aangewende middelen, de uitrusting der muskusratvangers, de daling der vangsten en het feit dat sedert twee jaar in de Werkgroep voor Wetenschappelijk Onderzoek inzake Landinrichting onderzoek van de muskusratbestrijding gebeurt.

De eerste resultaten van dit onderzoek werden reeds in de lopende contracten inzake muskusratbestrijding opgenomen en de aannemers werden verplicht vergelijkbare statistische gegevens te verzamelen aan de hand van standaardformulieren.

Het is dus onmogelijk nu reeds betrouwbare cijfers over de jaarlijks gedode muskusratten te geven omdat de dieren die door chemische bestrijdingsmiddelen worden gedood, niet worden teruggevonden. Alles wijst er echter op dat het aantal gedode dieren op 140.000 kan worden geraamd.

Uit niets blijkt echter dat het aantal muskusratten in Vlaanderen aangroeit : het tegendeel blijkt waar te zijn. Op grond van de beschikbare gegevens is het echter onmogelijk het aantal levende muskusratten in Vlaanderen te schatten.

Vraag nr. 109
van 14 februari 1995
van de heer J. GABRIELS

Huisvestingspremies – Stand van zaken

De nieuwe reglementering inzake huisvestingspremies is bijna twee jaar oud zodat er stilaan een stand van zaken kan worden opgemaakt.

Kan de minister meedelen welk bedrag aan huisvestingspremies in het jaar 1992 (oude reglementering) en in 1994 (nieuwe reglementering) per provincie werd goedgekeurd en uitbetaald ?

Kan de minister meedelen of de Vlaamse regering meer geld gaat uittrekken om de privébouwactiviteit in Vlaanderen te stimuleren ?

Antwoord

In antwoord op de door het lid gestelde vragen heb ik de eer hem de volgende beschikbare statistische gegevens te verstrekken.

A. Uitbetalingen 1992	Huisvestingspremie
Bouw	2.557.393.962
Sanering	1.208.618.124
Koop	363.042.255

Een verdeling per provincie is voor deze gegevens niet mogelijk.

B. Uitbetalingen 1994

1. Tegemoetkoming in de leninglast (TIL – het betreft een tegemoetkoming die gedurende twee maal een periode van twee maal 3 jaar wordt uitbetaald).

Bouw	37.931.460
Renovatie	25.722.550
Koop openbare sector	3.671.860
Koop privé	4.407.340

2. Verbeterings- en aanpassingspremie (VAP)
78.831.000

Een verdeling per provincie is enkel mogelijk voor het aantal toegezegde dossiers in 1994. Deze gegevens volgen hieronder.

	Vlaams Brabant	Lim- burg	Oost- Vlaan- deren	West- Vlaan- deren	Ant- we*- pen
1. TIL					
– Bouw	355	343	420	322	545
– Renovatie	149	98	274	179	291
– Koop (Openbare sector)	118	239	85	120	175
– Koop (privé)	14	30	77	14	113
2. VAP	494	824	826	850	945

Vraag nr. 116
van 23 februari 1995
van de heer M. OLIVIER

Huurdersbonden – Termijn erkenningsaanvragen

In het Belgisch Staatsblad van vrijdag 27 januari jongstleden verscheen het besluit van de Vlaamse regering houdende de voorwaarden inzake erkenning en subsidiëring van huurdersbonden en een overleg- en ondersteuningscentrum.

De eerste aanvraag tot erkenning moest door de huurdersbond of het overleg- en ondersteuningscentrum worden ingediend bij de administratie voor 31 januari jongstleden (artikels 4 en 8 van het besluit). Wie op maandag 30 januari het Staatsblad las had nog welgeteld één dag om het dossier in te dienen. Dit sterkt het vermoeden dat het besluit werd geschreven op maat van een aantal huurdersbonden.

1. Vindt de minister deze termijn tot aanvraag van een erkenning niet onredelijk en zo nee, waarom niet ?
2. Is de minister bereid de termijn voor het indienen van een aanvraag tot erkenning te verlengen ?

Antwoord

1. Het besluit van de Vlaamse regering van 30 november 1994 houdende de voorwaarden inzake erkenning en subsidiëring van huurdersbonden en een overleg- en ondersteuningscentrum werd inderdaad vrij laat gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 27 januari 1995. De mogelijke erkenning en subsidiëring van huurdersbonden en een overleg- en ondersteuningscentrum was echter in de praktijk vooraf reeds geruime tijd bekend in de huisvestingssector. Ook in de pers werd ruime aandacht besteed aan de mogelijke erkenning en subsidiëring van de huurdersbonden. Aanvragen tot erkenning en subsidiëring werden door de betreffende organisaties ruimschoots tijdig bij de administratie ingediend.

2. Gelet op :

1. het feit dat het betreffende besluit binnen de budgettaire beperkingen voorziet in maximum tien huurdersbonden en één overleg- en ondersteuningscentrum voor het Vlaamse Gewest ;

2. bij de administratie reeds verscheidene aanvragen tot erkenning en subsidiëring werden ingediend ;
3. de eerste erkenning slechts geldt voor één jaar ;
4. de Vlaamse regering heeft beslist dat vóór 30 september 1995 een evaluatie wordt doorgevoerd,

ben ik van mening dat het niet opportuun is dat de termijn voor het indienen van een aanvraag tot erkenning wordt verlengd.

Vraag nr. 118

van 23 februari 1995

van de heer J. VALKENIERS

Sociale huisvesting – Woningenbestand

Volgens de Koning Boudewijnstichting blijft er in ons land een groot tekort bestaan aan sociale woningen ; die bedragen slechts 5 percent van ons woningenbestand, tegenover 15 percent in onze buurlanden. In Vlaanderen zou ook het urgentieprogramma van de minister niet volstaan en men is van oordeel dat de particuliere huizenmarkt moet worden betrokken bij de sociale huisvesting door een aantal nieuwe experimenten voor kansarmen.

Op welke manier denkt de minister deze nood te kunnen verhelpen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag stuur ik het lid rechtstreeks een exemplaar van mijn beleidsnota's Huisvesting, waarin o.m. ook mijn beleid inzake sociale verhuurkantoren wordt geschetst als één van de manieren om de private huizenmarkt toegankelijk te maken voor kansarmen. Heel wat maatregelen werden de jongste jaren genomen inzake sociale huisvesting.

Ik vrees evenwel dat de resterende duur van deze legislatuur te kort zal blijken om het geschetste probleem verder ten gronde op te lossen.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 184

van 8 februari 1995

van de heer G. VERMASSEN

Agglomeratie- en centrumsteden – Financiële situatie

Uit een studie van de SERV is gebleken dat de financiële situatie van agglomeratie- en centrumsteden steeds maar problematischer wordt.

Ik zou daar nog willen aan toevoegen dat de financiële situatie van de kleinere agglomeratiesteden met een regionale uitstraling eveneens verslechtert.

Dit komt doordat deze steden met opdrachten worden geconfronteerd die de kleinere gemeenten niet hebben. Denken we maar aan ziekenhuizen, zwembaden, meer culturele, sportieve en sociale infrastructuur, meer politie enzovoort. Tevens stel ik vast dat uit een studie van het LIS0 (Limburgs Instituut voor Samenlevingsopbouw) blijkt dat het gemeentefonds tussen 1986 en 1993 slechts met 4,6 percent steeg, terwijl de belastingontvangsten in Vlaanderen tussen 1987 en 1992 met liefst 32,1 percent stegen.

Het risico op vlucht uit de steden is dan ook niet gering.

Mijns inziens is een herziening van de verdeling van het gemeentefonds dringend aan de orde.

Wat is het oordeel van de minister ter zake ?

Antwoord

De decretale verdeling van het Vlaams Gemeentefonds werd volledig herzien bij decreet van 7 november 1990 en is pas in uitvoering gegaan op 1 januari 1991. Aan dit decreet is ruim onderzoek voorafgegaan. Het decreet speelt op betekenisvolle wijze in op de centrumfunctie van de steden en gemeenten.

In de eerste plaats worden de gemeenten ingedeeld in drie groepen, rekening houdend met hun **centrumfunctie**. Dientengevolge ontvangen de grote steden en de stedelijke centra per inwoner aanzienlijk meer middelen dan de overige gemeenten. Dit blijkt aan de hand van de hiernavolgende informatie betreffende de definitieve verdeling van het Gemeentefonds voor het jaar 1994.

	Inwoners	%	Aandeel per inwoner	%
Antwerpen + Gent	6 9 1 . 3 7 0	11,82	24.062fr.	42,90
10 centrumsteden	7 5 1 . 3 7 9	12,86	8.128fr.	15,75
296 overige gemeenten	4.404273	75,32	3.640 fr.	41,35

Met uitzondering van de beide grote steden gebeurt de verdeling binnen elke groep volgens vier principes : de objectiviteit van de maatstaven, de doorzichtigheid van de berekeningsmethode, een correctief voor fiscale armoede en het afzwakken van plotselinge schommelingen. In het verdelingsstelsel is 20 percent voorbehouden om de centrumfunctie te honoreren en 30 percent om het gebrek aan fiscale mogelijkheden te corrigeren. 40 percent wordt verdeeld op basis van het bevolkingsaantal en 10 percent volgens de oppervlakte.

Aangaande de stijging van de dotatie van het Vlaams Gemeentefonds in de periode 1986-1994 merk ik op dat de federale overheid tot 1988 bevoegd was voor de vaststelling van de dotatie aan het Gemeentefonds.

Met het decreet van 31 juli 1990 heeft de Vlaamse Raad dan een Vlaams Gemeentefonds ingesteld, waarbij de evolutie wordt gekoppeld aan de inflatie en het netto-rentepeil. Het Vlaams Gemeentefonds groeit bijgevolg sneller dan de inflatie.

Hieronder volgt een overzicht van de dotaties vanaf 1990 :

1990 : **32.396.615.000** frank
 1991 : 33.961.400.000 frank (+ 4,83 %)
 1992 : 35.639.100.000 frank (+ 4,94 %)
 1993 : 37.185.900.000 frank (+ 4,34 %)
 1994 : **38.777.500.000** frank (+ 4,28 %)
 1995 : 39.916.000.000 frank (+ 2,94 %)

De dotatie aan het Vlaams Gemeentefonds is in de periode 1990-1995 dus met 23,21 percent toegenomen. Deze bijzondere inspanning belichaamt de waarde die de Vlaamse overheid hecht aan het lokale bestuursniveau. Een verdere verhoging van het Gemeentefonds is binnen een orthodox Vlaams begrotingsbeleid dan ook niet aan de orde.

Vraag nr. 185
van 8 februari 1995
van de heer M. BOURGOIS

Gemeentelijk politiepersoneel – Federale normen en Vlaamse regeringspolitiek

Door het ministerie van Binnenlandse Zaken krijgen de gemeenten een vaste norm opgelegd met betrekking tot de formatie van het politiepersoneel. Concreet heeft dit tot gevolg dat de gemeenten moeten overgaan tot een verhoging van het aantal veldwachters of politieagenten dat ze in dienst hebben. Een dergelijke vraag past, trouwens terecht, in de vraag naar meer veiligheid en meer preventie.

Graag vernam ik van de minister op welke manier een gemeente aan die norm opgelegd door de federale overheid kan voldoen als de Vlaamse minister voor Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden de gemeenteraadsbesluiten houdende de uitbreiding van de formatie van het politiepersoneel weigert goed te keuren ? Ik wil er nog op wijzen dat de daarbij aangehaalde argumentatie niet terecht is. Ik vermeld :

1. de schending van de motiveringsplicht : het feit dat de federale overheid die norm oplegt en de vraag naar meer politie op straat lijken mij voldoende argumenten ;
2. de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel : als de gemeente een begroting in evenwicht indient, vervalt ook dit argument.

Antwoord

Ik heb de eer het lid mede te delen dat de Koning de algemene bepalingen kan vaststellen, binnen de perken waarvan de gemeenteraad onder meer de formatie van het politiepersoneel bepaalt. Deze algemene bepalingen ontslaan de gemeenteraden echter niet van de verplichting hun besluiten inzake personeelsformaties, net zoals alle andere besluiten, te motiveren. In dit geval betekent dit dat ze moeten aantonen dat de personeelsformatie functioneel verantwoord is. Dit houdt in dat de samenstelling en de grootte van een formatie, net als de organisatie van het personeel en de indeling en de beschrijving van de functies, van die aard moeten

zijn dat de taken die een gemeente zich oplegt optimaal worden vervuld voor een minimale kostprijs. Bij de beoordeling van deze dossiers is de federale norm dus slechts één van verschillende elementen. Wat het lid omschrijft als “de vraag naar meer politie op straat” is een te vaag element om hanteerbaar te zijn bij de vaststelling van een personeelsformatie. Ook wijs ik erop dat de zuinigheidsverplichting voor alle besturen geldt, en dat ook gemeenten met een sluitende begroting verplicht zijn zo spaarzaam mogelijk om te springen met gemeenschapsgelden.

H. WÉCKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN BRUSSELSE AANGELEGHEDE

Vraag nr. 84
van 7 februari 1995
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Multiculturele-samenlevingsinitiatieven – Subsidiëring

Op 21 maart werd in Antwerpen een studiedag van het Vlaams Platform voor Internationaal Jongerenwerk over Jeugdwerk en de multiculturele samenleving op het getouw gezet. Van 28 tot 30 april lopen in Gent het Festival Artscène – Jeugdtheater in Vreemde Taal , de KAJ-fototentoonstelling Samenscholingsverbod en de reeds bestaande fototentoonstelling van de Vlaamse Gemeenschap over de multiculturele samenleving.

Graag vernam ik van de minister in welke mate deze initiatieven door de Vlaamse overheid gesubsidieerd werden ?

Met welke bedragen ?

Is het de taak van de overheid politiek controversiële standpunten te subsidiëren ?

Antwoord

Het Vlaams Platform voor Internationaal Jongerenwerk (VPIJ) is de jeugdcoepel voor de internationale jeugduitwisselingen van het Vlaams jeugdwerk. De werking van deze jeugdcoepel is geïntegreerd in de VZW JINT, Coördinatieorgaan voor Internationale Jongerenwerking, opgericht door de Vlaamse Gemeenschap. De VZW JINT heeft voor haar globale werking een ad nominatim-subsidie die in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap is ingeschreven. De KAJ is erkend als jongerenbeweging op basis van de erkenningscriteria van het decreet van 27 januari 1975 houdende erkenning ensubsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk. Voor de globale jaarwerking ontvangt deze jeugdvereniging een jaarsubsidie, berekend op basis van de criteria van voornoemd decreet.

Voor 1994 ontving de VZW JINT een globale subsidie van 9.000.000 frank. De KAJ ontving voor zijn jaarwerking 1993 (laatste berekeningsjaar) 13.193.446 frank.

Een specifieke en bijkomende subsidiëring voor activiteiten zoals vermeld in de vraag werd niet toegekend.

Wat het laatste deel van de vraag betreft ben ik van mening dat alle initiatieven die een harmonieus en multicultureel samenleven van alle bevolkingsgroepen in Vlaanderen nastreven, en die aan de van kracht zijnde criteria beantwoorden, door de overheid moeten worden ondersteund.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 104
van 8 februari 1995
van de heer L. APPELTANS

Vervanging langdurig afwezig HOLT-personeel – PHAI Diepenbeek

Met ingang van het academiejaar 1994-1995 heeft het Provinciaal Hoger Architectuurinstituut Diepenbeek 12 voltijdse ambten moeten inleveren en dit met nagenoeg hetzelfde aantal studenten als vorig academiejaar.

Daarenboven kan het instituut niet voorzien in de vervanging van een personeelslid dat naar alle waarschijnlijkheid tot het einde van het academiejaar afwezig zal zijn wegens ernstige langdurige ziekte. Bijgevolg heeft het PHAI thans zelfs 13 voltijdse personeelsleden minder dan vorig academiejaar.

Aan de minister werd door de directeur van de instelling schriftelijk gevraagd om betrokkene gedurende haar afwezigheid te mogen vervangen. Dit werd geweigerd. Via het departement Onderwijs werd vernomen dat er een interne nota zou bestaan waaruit blijkt dat de vervanging van zieke personeelsleden niet wordt gesubsidieerd.

Nochtans bepaalt de ministeriële omzendbrief H.O./Z 109 van 9 juli 1982 over het hoger onderwijs van het lange type het volgende: "De regel dat de activiteiten van tijdelijk afwezige personeelsleden moeten opgevangen worden door werkverdeling onder de functionerende personeelsleden blijft behouden. Alleen in uitzonderlijke gevallen (gespecialiseerde cursussen en lange afwezigheid) kan de minister afwijking verlenen".

Deze omzendbrief, die naar de organiserende instanties en de instellingshoofden werd gestuurd en niet is opgenomen in de coördinatie van de omzendbrieven van het ministerie van Onderwijs, is bij mijn weten niet opgeheven.

Wat er ook is, het feit dat er geen subsidiëring wordt toegestaan om in de vervanging te voorzien van het bovenvermeld personeelslid stelde de PHAI voor een groot organisatorisch en pedagogisch probleem (gespecialiseerde cursus).

En ondertussen is de toestand van het instituut er niet op verbeterd. Vanaf 12 januari zou eveneens voorzien dienen te worden in de vervanging van een ziek personeelslid dat ten gevolge van een operatie minimum 8 weken afwezig zal zijn. Bovendien zal een ander personeelslid in de helft van het paasverlof in bevallingsverlof gaan tot aan het einde van het academiejaar.

De in dienst zijnde personeelsleden kunnen hun afwezige collega's niet vervangen omdat zij door de zware inlevering van studiebegeleidingseenheden overbelast zijn.

Kan de minister, mede rekening houdend met het feit dat dit academiejaar toch al een moeilijke overgangperiode is, ten minste de (gesubsidieerde) vervanging toestaan van personeelsleden in het hoger onderwijs van het lange type die langdurig afwezig zijn ?

Antwoord

Het Provinciaal Hoger Architectuurinstituut in Diepenbeek heeft voor de organisatie van haar onderwijs voor het academiejaar 1994-1995 recht op 51 studiebegeleidingseenheden, berekend op basis van artikel 8, § 1 van de wet van 18 februari 1997, houdende organisatie van het architectuuronderwijs, zoals aangevuld door artikel 82 van het decreet van 21 december 1994 betreffende het onderwijs-VI, dat de omkadering vastlegt voor de opleiding tot interieurarchitect. Deze berekeningswijze werd op een uniforme wijze toegepast voor de drie Vlaamse architectuurhogescholen.

Het feit dat het PHAI met slechts een vermindering van het studentenaantal van 25,5 financierbare studenten toch 10 ambten voor het onderwijzend personeel moet inleveren, is uitsluitend te wijten aan de overgang van de berekeningswijze van de omkadering van het systeem hoger kunstonderwijs naar het systeem HOLT voor de (vroegere) afdeling binnenhuisarchitectuur. De overige architectuurhogescholen hebben hetzij reglementair bepaald, hetzij op vrijwillige basis, steeds een stringentere omkaderingsberekening gekend.

Wat de vervanging van een langdurig afwezig personeelslid in het hoger onderwijs van het lange type betreft, kan ik formeel zijn. Op datum van 23 november 1993 heb ik bij kabinetsnota bevestigd aan de administratie Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek dat er, op het ogenblik dat het recht op omkadering volledig opgebruikt is, geen financiering of subsidiëring wordt toegestaan om in de vervanging te voorzien van personeelsleden uit het hoger onderwijs van het lange type, die afwezig zijn wegens ziekte. Deze beslissing was een bevestiging van de procedure die reeds onder mijn voorganger werd toegepast.

Voor het overige kan ik het lid mededelen dat de geschetste problematiek inzake vervanging zich ondertussen in de betrokken hogeschool niet meer voordoet.

Vraag nr. 108
van 13 februari 1995
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Ombudsdienst Gelijke Kansen – Commissie Ongewenst Seksueel Gedrag

De ombudsdienst van de Vlaamse Gemeenschap voor Gelijke Kansen tussen Mannen en Vrouwen noteerde voor 1994 in het totaal 11 klachten over ongewenst seksueel gedrag, het jaar voordien slechts 8.

Wat was de aard van deze klachten ?

Hoeveel van deze klachten mochten er als ernstig worden beschouwd ?

Hoeveel mensen zijn er bij de betrokken ombudsdienst tewerkgesteld ?

Wat zijn de jaarkosten van deze ombudsdienst ?

Er werd tussen de ombudsdienst en het departement van de minister een akkoord gesloten over de oprichting van een commissie die de ongewenste intimiteiten tussen alle Vlaamse ambtenaren onder de loep gaat nemen.

Hoeveel leden zal deze commissie tellen ?

Welk bedrag wordt er uitgetrokken voor de oprichting en de werkingskosten van deze commissie ?

Antwoord

De klachten over ongewenst seksueel gedrag op het werk (OSGW) zijn een onderdeel van de klachten die in de dienst Emancipatiezaken worden geregistreerd. Ze vertegenwoordigen ongeveer een tiende van de klachten. Aan werkvolume vertegenwoordigen ze een vierde. Jaarlijks wordt een verslag opgemaakt van de werking van de Ombudsdienst voor Gelijke Kansen. Dit verslag is een bijlage van het jaarlijks Voortgangsrapport en het Positieve-actieplan voor het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Dit verslag kan worden opgevraagd.

1. Aard van de klachten

De meeste klachten betreffen verbale seksuele intimidatie of ongewenste handtastelijkheden. Op zich zijn de feiten niet ernstig. Ze worden pas ernstig door de hiërarchische verhouding tussen de betrokken ambtenaren. De meest ernstige klachten gaan over ongewenste seksuele intimiteiten met een intimiderende houding van een tweede meerdere. Uitzonderlijk gaat het om gebruik van geweld of verkrachting. Ook bij minder ernstige feiten kunnen de gevolgen ernstig zijn als de feiten langdurig aanslepen en de machtsrelatie ongelijk is.

2. Hoeveel ernstige klachten

Aan de hand van bovenstaande maatstaven kunnen we melden dat er tijdens het jaar 1995 één zeer ernstig geval was, drie klachten gingen over minder ernstige feiten met sterk bezwarende omstandigheden, waarvan de gevolgen ernstig waren.

3. Personeelsleden

De Ombudsdienst voor Gelijke Kansen is een nevenopdracht van de opdrachthoudster voor Emancipatiezaken. Tijdens 1995 benam het werk voor deze dienst 70 percent van haar tijd.

Een medewerker van de dienst Emancipatie biedt administratieve ondersteuning voor de Ombudsdienst voor Gelijke Kansen. Dit beneemt 80 percent van haar tijd, waarvan 1/10 voor OSGW-dossiers.

4. Jaarkosten voor de ombudsdienst

De uitgaven van de ombudsdienst maken deel uit van de personeels- en werkingskosten van de dienst Emancipatiezaken. De uitgaven betreffen hoofdzakelijk telefoonkosten en briefwisseling. Uitzonderlijk zijn er verplaatsingskosten. Verder zijn er nog drukkosten van de rapporten.

kelijk telefoonkosten en briefwisseling. Uitzonderlijk zijn er verplaatsingskosten. Verder zijn er nog drukkosten van de rapporten.

5. Doel van de commissie OSGW

De commissie OSGW wordt binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap opgericht met als opdracht een gepaste procedure uit te werken voor het behandelen van klachten over ongewenst seksueel gedrag op het werk. Daarbij moet een scheiding komen tussen de onderzoekstaak en de begeleiding van het slachtoffer. De commissie zal richtlijnen opstellen die een eenduidig beleid bij het optreden tegenover dader en slachtoffer mogelijk maken. In het bijzonder moeten er eensluidende regels worden opgesteld over een preventie-, herstellings- en bestraffingsbeleid. Streefdatum voor het bereiken van dit doel : oktober 1995.

6. De samenstelling van de commissie OSGW (8 leden)

- de afgevaardigde van de minister van Ambtenarenzaken ;
- twee afgevaardigden van het college van secretarissen-generaal ;
- een interne jurist(e) van de administratie ;
- een externe jurist deskundig in de materie ;
- een deskundige in de OSGW-materie ;
- een deskundige van het wetenschappelijk onderzoek inzake OSGW van het LUC ;
- Rita Mulier, opdrachthoudster voor Emancipatiezaken.

Bij de aanwijzing van de leden van de commissie OSGW wordt een evenwichtige verdeling vrouw/man betracht.

7. De kostprijs

De kostprijs voor de werking van deze commissie zal minimaal zijn. Drie externe deskundigen zullen vermoedelijk vier keer aanwezig zijn en daarvoor een vergoeding krijgen. De globale kostprijs wordt geraamd op 60.000 frank.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 39
van 13 december 1995
van de heer L. MARTENS

Bejaardenbeleid – Opvang arrondissementen Roeselare-Tielt-Kortrijk

Het percentage van de ouderen in onze bevolking neemt toe. Dat fenomeen van vergrijzing is een belangrijk gegeven voor het toekomstig ouderenbeleid.

1. Hoeveel bejaarden zijn er in de arrondissementen Roeselare-Tielt-Kortrijk ?

2. Hoeveel voorzieningen bestaan er momenteel inzake opvang van bejaarden in de arrondissementen Roeselare-Tielt-Kortrijk, met name hoeveel rusthuizen met het aantal woongelegenheden en hoeveel service-flats met het aantal woongelegenheden ?
3. Welke bijkomende voorzieningen voor bejaarden worden gepland of zijn in realisatie en hoeveel bijkomende wooneenheden zal dat opleveren in de arrondissementen Roeselare-Tielt-Kortrijk ?

Antwoord

1. Op basis van de bevolkingsgegevens van 1 januari 1994 bedraagt het aantal ouderen (d.i. personen van 60 jaar en ouder) in de arrondissementen Roeselare-Tielt-Kortrijk respectievelijk :

Roeselare	29.290
Tielt	16.322
Kortrijk	52.725

2. Op 1 januari 1995 telden deze arrondissementen volgende bestaande voorzieningen voor ouderen :

	Rust- huizen	Woonge- legene- heden	Service- flatge- bouwen	Woon- eenheden
Roeselare	18	1.363	4	111
Tielt	13	981	4	133
Kortrijk	39	4.138	8	332

3. Op 1 januari 1995 werden volgende bijkomende voorzieningen voor ouderen gepland :

A. Nieuwe voorzieningen :

	Rust- huizen	Woonge- legene- heden	Service- flatge- bouwen	Woon- eenheden
Roeselare	0	0	11	33,5
Tielt	0	0	7	114
Kortrijk	2	80	17	674

B. Uitbreidingen van bestaande voorzieningen :

	Rust- huizen	Woonge- legene- heden	Service- flatge- bouwen	Woon- eenheden
Roeselare	11	148	0	0
Tielt	10	158	1	3
Kortrijk	14	331	4	112

Overzichtslijsten met betrekking tot de gegevens vermeld onder de rubrieken 1,2 en 3 zijn voor alle Vlaamse gemeenten bij de afdeling Welzijnzorg van de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn te verkrijgen (tel. 02/507.33.91)

L. PEETERS

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 25 van 1 februari 1995 van de heer X. BUISSERET

Tewerkstelling gehandicapten – Maatregelen

Volgens cijfers van de Katholieke Vereniging van Gehandicapten (KVG) en de VDAB wordt het voor jongeren met een handicap steeds moeilijker een baan te vinden, ook als ze de nodige technische bagage hebben. In 1993 zaten bijvoorbeeld dubbel zoveel afgestudeerden van het Buitengewoon Secundair Onderwijs in Vlaanderen zonder werk dan in 1991. Het probleem bestaat vooral op het niveau van de sollicitaties. De KVG heeft daarom een Werkbank georganiseerd die gehandicapten speciale sollicitatietraining geeft.

1. Welke maatregelen heeft de minister reeds genomen om de arbeidsmarkt toegankelijker te maken voor jongeren uit het Buitengewoon Secundair Onderwijs ?
2. Wordt deze Werkbank van de KVG door de Vlaamse overheid gesubsidieerd Zo ja, om welk bedrag gaat het ?
3. Heeft de minister aan de werkgevers richtlijnen verstrekt die hen ertoe moeten aanzetten gehandicapten aan te werven ?
4. Bestaan er dergelijke richtlijnen voor het aanwerven van gehandicapten in de Vlaamse openbare diensten of overheidsinstellingen ?

Antwoord

1. Maatregelen tot versoepeling van de toegang tot de arbeidsmarkt voor personen met een handicap

Het uitwerken van een doelgroepenbeleid was één van de belangrijke besluiten genomen tijdens de eerste Vlaamse werkgelegenheidsconferentie. Deze conferentie werd op 17 maart 1993 binnen het Vlaams Economisch Overlegcomité afgesloten.

Het doelgroepenbeleid heeft tot doel een evenredige deelname van de achtergestelde groepen aan het arbeidsproces na te streven.

Deze beleidsoptie werd geconcretiseerd in de georeglementeringen gewijzigd bij besluiten van de Vlaamse regering van 27 oktober 1993 (BS 23 december 1993). Conform deze besluiten moet het Subregionaal Tewerkstellingscomité (STC) bij de invulling van de geoco-arbeidsplaatsen in de begeleidde werkervaringsprojecten erop toezien dat de specifieke doelgroepen worden tewerkgesteld in verhouding tot hun aandeel in de beroepsbevolking van hun bevoegdheidsgebied. De specifieke doelgroepen zijn vrouwen, migranten (namelijk alle in België legaal verblijvende personen van vreemde etnische afkomst, ongeacht of ze de Belgische nationaliteit hebben) en personen met een handicap (namelijk

de personen die erkend zijn door het Vlaams Fonds voor de Integratie van Personen met een Handicap en ingeschreven zijn als werkzoekende bij de VDAB).

In voormelde besluiten van de Vlaamse regering van 27 oktober 1993 werd de definitie van de risicogroepen verruimd door toevoeging van de categorie niet-werkende werkzoekenden naast de vroegere categorieën van langdurig werklozen (minimum 1 jaar uitkeringsgerechtigd volledig werkloos) en bestaansminimumtrekkers. De niet-werkende werkzoekenden zijn minimum 1 jaar ingeschreven bij de VDAB en hebben maximaal hoger secundair onderwijs genoten. De vroegere categorie moeilijk te plaatsen werklozen vervalt. Deze verruiming van het toepassingsgebied opent inzonderheid mogelijkheden voor bepaalde personen, bijvoorbeeld personen met een handicap, de zogenaamde herintreedsters, van werkloosheidsuitkering uitgesloten personen.

De ge-co-reglementeringen werden bij besluiten van de Vlaamse regering van 20 juli 1994, in opvolging van de eerste Vlaamse werkgelegenheidsconferentie, gewijzigd zodat de erkenning van sociale werkplaatsen op experimentele basis mogelijk werd. Deze projecten beogen de tewerkstelling van werkzoekenden die zeer moeilijk tot onbemiddelbaar zijn. Dit zijn mensen die geen of weinig kansen hebben inzake doorstroming naar het normale arbeidscircuit. Tijdens de periode vanaf 20 juli 1994 tot 31 juli 1995 zullen bij wijze van experiment werkgevers die met deze doelgroep werken gesubsidieerd kunnen worden wanneer zij deze mensen werk verschaffen in een beschermde omgeving.

Bij besluit van de Vlaamse regering van 16 november 1994 werden experimenten in verband met invoegbedrijven en leereilandprojecten mogelijk gemaakt.

Een invoegbedrijf lenigt een collectieve of maatschappelijke behoefte (bijvoorbeeld groenonderhoud, dienstverlening aan kansarme groepen, milieubeheer, buurtrenovatie) waarvoor de gewone economische bedrijven, wegens de lage rendabiliteit tijdens de opstartfase, geen interesse betonen. De doelgroep zijn laaggeschoolde en moeilijk bemiddelbare werkzoekenden.

De leereilandprojecten hebben tot doel langdurige en laaggeschoolde werklozen training en werkervaring aan te bieden in gewone economische bedrijven. Deze werkgevers zijn immers, zo blijkt in de praktijk, niet bereid deze mensen aan te werven wegens de arbeidsintensieve en bijgevolg zeer dure begeleiding die hen moet worden gegeven. De bedrijven krijgen loonsubsidies voor een externe opleider/begeleider die samen met een eigen personeelslid de laaggeschoolde tot een specifieke functie in de onderneming opleidt.

2. Subsidiering van de Werkbank van KVG door de Vlaamse overheid

Vanaf 1 juli 1989 werd een ge-co-project met nr. 3803 voor de duur van 6 maanden toegekend aan de V.Z.W. KVG-Vorming. Het betrof een omschakeling van een project met tewerkgestelde werklozen naar een ge-co-project.

Dit project werd met ingang van 1 januari 1990 voor onbepaalde duur goedgekeurd als een opleidings- en tewerkstellingsproject. Er werden 6 voltijdse ge-co-arbeidsplaatsen toegekend voor de aanwerving van lesgevers (5 maatschappelijk werkers en 1 licentiaat sociologie) waarvoor de werkgever het hoger premiebedrag ontving. Het hoger premiebedrag zoals vastgesteld op 1 januari 1990 bedroeg op jaarbasis 695.000 frank tegen 100 percent voor een maatschappelijk werker (indicie 22/6) en 867.000 frank tegen 100 percent voor een licentiaat (indicie 10/1). Daarnaast kreeg de werkgever een opleidingspremie van maximum 8.000 frank per maand per voltijdse ge-co-lesgever. Voor 1 voltijdse ge-co-arbeidsplaats bedroeg de premie 203.112 frank.

Vanaf 1 september 1992 werd de betaling van de opleidingspremies stopgezet en werd het project 3803, met uitzondering van de voltijdse arbeidsplaatsen tegen 203.112 frank, overgeheveld naar de V.Z.W. Jong-KVG. Het project van de V.Z.W. KVG-Vorming met 1 ge-co-arbeidsplaats kreeg het nr. 4003.

Het bovenvermelde antwoord betreft uitsluitend de subsidiëring in het kader van het veralgemeend stelsel voor gesubsidieerde contractuelen.

3. Specifieke richtlijnen aan de werkgevers teneinde de aanwerving van personen met een handicap te bevorderen

Bij de concretisering van de beleidsoptie inzake het doelgroepenbeleid werd, zoals vermeld in punt 1, de algemene bewakingsopdracht ter zake toegekend aan de subregionale tewerkstellingscomités.

De plaatselijke besturen die gesubsidieerde contractuelen tewerkstellen moeten, conform het desbetreffende ge-co-besluit, bij een bijkomende aanwerving of vervanging van de gesubsidieerde contractuelen waarvan de arbeidsovereenkomst wordt beëindigd, voor de eerste aanwerving en vervolgens iedere vierde aanwerving recruterende uit de risicogroepen op de arbeidsmarkt.

4. Specifieke richtlijnen aan de Vlaamse openbare diensten en overheidsinstellingen tot bevordering van de aanwerving van personen met een handicap

Het antwoord op bovenvermeld deel van vraag nr. 25 behoort tot de bevoegdheid van de heer Luc Van den Bossche, Vlaamse minister van Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 27 van 7 februari 1995 van de heer J. VAN EETVELT

Wielierclub Eddy Merckxvrienden – Overheidssteun en tegenprestaties

De Vlaamse regering besliste in het kader van het project Wielerploeg Vlaanderen 2000 voor 1995 een subsidie van 9,8 miljoen frank toe te kennen aan de V.Z.W. Wielierclub Eddy Merckxvrienden, voor de begeleiding van de wielerploeg.

Graag vernam ik op welke basis de renners worden aanvaard in bovenvermelde wielerploeg en wat de financiële inbreng is van de overheid. Bovendien zou het nuttig zijn te vernemen, welke verplichtingen aan de V.Z.W. Wielierclub Eddy Merckxvrienden worden opgelegd voor het verkrijgen van die subsidie.

Antwoord

De financiële inbreng van de Vlaamse overheid bestaat uit de loonkostensubsidiëring van de betrokken renners en een werkingstoelage. De renners worden aangeworven door de sportieve leiding van de wielerploeg op grond van hun capaciteiten en doorgroeimogelijkheden. De overheid heeft enkel het algemeen kader ter zake aangegeven vermits het project tot doel heeft jongeren in alle domeinen van de arbeidsmarkt kansen te bieden.

De V.Z.W. Wielierclub Eddy Merckxvrienden is ertoe gehouden mee te werken aan de verdere uitstraling van Vlaanderen. Alle personen die met de wielerploeg worden geassocieerd moeten zich in dit opzicht te allen tijde voornamelijk en als ambassadeurs van Vlaanderen gedragen. Tevens is de organisatie ertoe gehouden mee te werken aan de bekendmaking van het beleid van de Vlaamse regering. In dat verband zullen de renners en verantwoordelijken deelnemen aan mogelijke campagnes, voor zover deze kunnen samengaan met hun professionele opdracht en persoonlijke overtuiging. Zo ook moet de V.Z.W. bijdragen tot de naambekendheid van Vlaamse producten en diensten. In het bijzonder wordt hiervoor samengewerkt met het Commissariaat-Generaal voor Toerisme Vlaanderen en de Van Vlaanderen-campagne van de dienst Vlaamse Agro Marketing en is prioriteit gegeven aan het gebruik van deze producten en diensten in het materiaal van de ploeg. Ten slotte heeft de betrokken organisatie zich ertoe verbonden het idee van het gezond sporten uit te dragen.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 19
van 17 november 1994
van mevrouw M. DE MEYER

Doelgroepenbeleid – Stand van zaken

Het Vlaams regeerakkoord van 29 januari 1992 vermeldt een hoofdstuk De Uitbouw van een Doelgroepenbeleid. Daarin wordt gesteld dat de Vlaamse regering positieve actieplannen zou ondersteunen om tot een evenredige vertegenwoordiging van vrouwen, migranten en gehandicapten op de arbeidsmarkt te ko-

men. De overheidsbijdrage in de opleidings- en tewerkstellingskosten van werknemers zou eveneens afhankelijk worden gemaakt van de ontwikkeling van gelijkheidskansenplannen. Ook de overheid zelf zou op basis van een jaarlijks doelgroepenplan een voorrangbeleid voeren ten voordele van deze groepen. Bijzondere aandacht zou daarbij gaan naar de verhoging van de inschakelingskansen van deze groepen in het opleidingsbeleid van bedrijven en overheidsinstanties zoals de VDAB, VIZO en het Onderwijs Sociale Promotie.

1. Hoeveel positieve actieplannen ondersteunt de Vlaamse regering op dit moment ?
2. Is de overheidsbijdrage in de opleidings- en tewerkstellingskosten van werknemers vandaag afhankelijk van het bestaan van een gelijkheidskansenplan ?
3. Hoeveel staat het met de uitwerking van het jaarlijks doelgroepenplan op basis waarvan de overheid een voorrangbeleid ten voordele van migranten, vrouwen en gehandicapten wenst te voeren ?
4. Wat is het huidige aandeel van vrouwen, migranten en gehandicapten in het totale personeelsbestand (statutairen + contractuelen) van de Vlaamse overheid ? Wat is hun aandeel in het totale personeelsbestand van de ministeriële kabinetten ? Hoe evolueerde dit aandeel sinds de vorming van de huidige Vlaamse regering ?
5. Welke initiatieven werden genomen met het oog op het verhogen van de inschakelingskansen van deze groepen in het opleidingsbeleid ?
6. Wat is het aandeel van vrouwen, gehandicapten en migranten in het totale cursistenbestand van de VDAB, het VIZO en het Onderwijs Sociale Promotie ? Hoe evolueerde dit aandeel sinds de vorming van de huidige Vlaamse regering ?

Antwoord

Gelet op de omvang van de gevraagde gegevens werd het antwoord rechtstreeks aan het lid toegestuurd.

Vraag nr. 45
van 15 december 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Vrouwelijke regeringsleden – Ministerinnen

Net voor 11 november ondertekende Vlaams minister Leona Detiege, een persmededeling met "ministerin".

Is het de bedoeling van de Vlaamse regering dat voortaan al de vrouwelijke leden die er deel van uitmaken zo aangesproken worden ?

Is het woord ministerin wel keurig Nederlands ?

Antwoord

Ik kan het lid meedelen dat mijn voormalige collega Leona Detiege naar aanleiding van de Vrouwendag 1994 inderdaad een persmededeling heeft verspreid

waarin zij de benaming ministerin heeft gebruikt. Zij had hiermee een dubbele bedoeling. Vooreerst wenste zij het standpunt van de Vlaamse Overlegcommissie Vrouwen met betrekking tot de feminisering van de beroepsnamen bij te treden. Dit standpunt houdt in dat het pure taalseksisme wordt geweerd. Daarnaast wou mijn collega benadrukken dat dergelijke feminiseringsoperatie niet volstaat maar dat ook verder werk moet worden gemaakt van de feminisering van de beroepen zelf. In bepaalde beroepen en sectoren zijn vrouwen ook vandaag nog ondervertegenwoordigd.

De officiële titels van de leden van de Vlaamse regering werden vastgesteld in het besluit van de Vlaamse regering tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering. Een wijziging van deze titulatuur wordt niet overwogen. Het antwoord op de eerste vraag is bijgevolg negatief.

Het woord ministerin is in taalkundig aspect wel dege-lijk keurig Nederlands.

Vraag nr. 49
van 30 december 1994
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Bevlagging openbare gebouwen – Vlaggen van gemeenschappen en gewesten

Het koninklijk besluit van 6 september 1993 (Belgisch Staatsblad van 9 september 1993) bepaalt in artikel 1 op welke data de nationale vlag van België op de openbare gebouwen wordt gehesen. Die data zijn 17 februari (halfstok), 1, 5 en 8 mei, 6 en 11 juni, 2, 21, 22 en 23 juli, 11 september, 24 oktober, 11 en 15 november.

Artikel 2 van hetzelfde koninklijk besluit bepaalt dat de Europese vlag op de openbare gebouwen wordt gehesen op dezelfde data, met uitzondering van 8 mei en 11 november, en met toevoeging van 9 mei en de dag van Europese verkiezingen.

Dit koninklijk besluit bevat evenwel geen enkele regeling voor het hijsen van de vlaggen van de gemeenschappen op openbare gebouwen van het Rijk. Voor de Vlaamse Gemeenschap is dit uiteraard de leeuwenvlag (decreet van 7 november 1990, Belgisch Staatsblad van 6 december 1990).

De staatsvorming maakte van België een federale staat, bij grondwet.

Het lijkt me dan ook volkomen logisch dat deze nieuwe staatsstructuur zich, op de door het koninklijk besluit van 6 september 1993 bepaalde data, eveneens aan het publiek openbaart in de aangenomen symboliek van de betreffende gewesten en/of gemeenschappen. Als België een federale staat is, dan moet dit ook blijken uit de bevlagging van zijn federale openbare gebouwen.

Die redenering lijkt mij des te meer plausibel bij vaststelling van het feit dat het bedoelde koninklijk besluit wel bepalingen bevat in verband met het hijsen van de Europese vlag. Het kan mijns inziens niet dat de federale staat, in de weergave van erkende symboliek, in de eerste plaats naar Europa kijkt, en slechts in de tweede plaats of helemaal niet naar zijn eigen gewesten en/of gemeenschappen.

1. Kan de minister-president bij zijn federale collega van Binnenlandse Zaken aandringen opdat hij een initiatief neme ter hijsing van de vlag van de Vlaamse Gemeenschap, op de genoemde data, op openbare gebouwen van het Rijk, naast de Belgische en de Europese vlag ? Waarom eventueel niet ?
2. Kan de minister-president een initiatief nemen opdat de vlag van de Vlaamse Gemeenschap zou worden gehesen op voor die gemeenschap betekenisvolle data op openbare gebouwen waarover de Vlaamse Gemeenschap het beheer voert ? Welk initiatief, of waarom niet ?

Antwoord

Ik kan het lid meedelen dat de Vlaamse regering reeds het initiatief heeft genomen om de bevlagging van de openbare gebouwen op welbepaalde data met de vlag van de Vlaamse Gemeenschap uitdrukkelijk en verplichtend te regelen. Een voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 7 november 1990 houdende vaststelling van het wapen, de vlag, het volkslied en de feestdag van de Vlaamse Gemeenschap werd goedgekeurd en voor advies overgemaakt aan de Raad van State.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE
WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN
BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 15
van 28 oktober 1994
van de heer F. GHESQUIERE

Rotonde Kennedyplein Oostende – Herschikking

Er gaan steeds meer stemmen op om de rotonde aan het President Kennedyplein in Oostende (en eindpunt van de autosnelweg) te herschikken om de veiligheid te verhogen. Er bestaat inderdaad verwarring bij menig autobestuurder en zelfs een oplettend chauffeur is dikwijls verrast met alle ellendige gevolgen van dien.

De huidige onveilige verkeersinfrastructuur met de voorrang-van-rechts-regeling druist er regelrecht in tegen de stilaan veralgemeende tendens om voorrang toe te kennen aan het verkeer op de rotonde.

Naar verluidt ijvert de provinciale Verkeerscommissie om de huidige verkeersregeling op dit uiterst gevaarlijk punt te wijzigen.

Wordt inderdaad een studie ter zake uitgevoerd met het oog op de aanpassingswerken aan het President Kennedyplein zodat het verkeer op de rotonde zelf voorrang zal krijgen ?

Worden er hiervoor de nodige kredieten uitgetrokken op de begroting 1994-1995 ?

Antwoord

Een studie betreffende het herstructureren van het President Kennedy Verkeersplein is thans in uitvoering. De algemene regel van voorrang van links op een rotonde wordt als doelstelling vooropgesteld.

Gelet op de specifieke plaats van genoemde rotonde, namelijk op het einde van de **A10/E40-autosnelweg**, Brussel-Oostende, vergt de studie een bijzondere benadering van het gestelde probleem (wijziging van de thans geldende voorrangsregel).

Op basis van de vastgestelde verkeersstromen zal de afmeting van de rotonde worden bepaald, inbegrepen het aantal rijstroken op de rotonde. Op genoemde basis zullen eveneens het aantal rijstroken op de toeritten worden vastgelegd.

In de studie wordt eveneens de invloed onderzocht die deze nieuwe voorrangsregeling zal meebrengen op de verkeersafwikkeling van de nabijgelegen rotonde ter hoogte van het station. Nadat alle gegevens bekend zijn zal de definitieve oplossing ter goedkeuring worden voorgelegd aan de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid (PCV), een commissie waarin alle belanghebbende groepen vertegenwoordigd zijn zoals gemeente, rijkswacht, verkeerstechnische dienst, . . .

In het rollend drijeprogramma 1995-1997 heb ik voor de herinrichting van dit verkeersplein een bedrag van 15 miljoen frank uitgetrokken op het programma voor 1995.

Vraag nr. 52
van 24 november 1994
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Ring rond Brussel – Filevorming

Als gebruiker van de grote ring rond Brussel viel het mij telkens weer op dat de files in de richting Groot-Bijgaarden meestal ontstaan door een opstopping op het grondgebied Wemmel, waar enerzijds de rijweg een nogal sterke helling vertoont in de richting van uitrit 9 (Brusselsesteenweg – Tentoonstellingslaan) en waar anderzijds juist voor de brug onder de Limburg Stirumlaan een aansluiting op de ring uitkomt voor het verkeer komend van de A12 uit de richting Boom, maar die meestal ook gebruikt wordt als uitwijkweg vanaf het kruispunt Strombeek-Bever.

Eén van de redenen van de filevorming is het feit dat ook veel vrachtwagens daar in dubbele rij beginnen te rijden wat op zichzelf, maar zeker op een helling, een algemene vertraging van het verkeer tot gevolg heeft.

Kan de minister een inhaalverbod voor vrachtwagens invoeren aan het begin van bovengenoemde helling, dit wil zeggen van voor de brug onder de Limburg Stirumlaan ?

Ik stel ook vast dat op het stuk weg dat de aansluiting vormt tussen de A12 Brussel-Boom en de ring, even voorbij de uitrit van de A12, al enkele jaren een groot bord staat waarop, zo vermoed ik, één of andere mededeling zou moeten worden geprojecteerd in verlichte letters.

Op een paar jaar tijd heb ik dit bord echter nog nooit in werking gezien.

Kan de minister mij dan ook meedelen of het inderdaad werkt, wat de juiste bedoeling van dit bord was, wanneer het geïnstalleerd werd en wat de kostprijs ervan was ?

Antwoord

Het is inderdaad mogelijk om op de Grote Ring rond Brussel vóór de brug onder de Limburg Stirumlaan een inhaalverbod voor vrachtwagens in te voeren. Evenwel komt dit verbod te vervallen zodra er filevorming optreedt. Mag ik het lid er echter op wijzen dat dergelijke situatie langs voornoemde Ring zich niet enkel beperkt tot deze omgeving. Aan de administratie heb ik opdracht gegeven, in overleg met de rijkswacht, de wenselijkheid na te gaan van het aanbrengen van een inhaalverbod op deze plaats.

Wat de vraag betreft in verband met het elektronisch waarschuwingsbord kan ik het volgende meedelen.

1. Het bord in Strombeek werd geplaatst als proefbord ter gelegenheid van het Wereldwegencongres van september 1987, dat gehouden werd in de paleizen van de Heizel in Brussel. Op het bord kunnen willekeurige teksten bestaande uit maximaal 45 letters of andere tekens worden getoond. Deze teksten kunnen desgewenst worden voorgeprogrammeerd. De operator kan gebruik maken van de voorgeprogrammeerde teksten ofwel zelf een willekeurige tekst tonen overeenkomstig de noodwendigheden van het ogenblik.
2. In 1987 bedroeg de kostprijs 6.872.112 frank (inclusief BTW).
3. Het bord in Strombeek werd gebruikt tijdens de duur van het Wereldwegencongres.
4. Het bord werd ondertussen verplaatst en opgesteld op de Linkeroever in Antwerpen, op de N49 ter hoogte van de toegang naar de autosnelweg E17 en de Kennedytunnel. Het bord wordt dagelijks gebruikt om weggebruikers te informeren over de verkeerssituatie in de Waaslandtunnel (file, werken, éénrichtingsverkeer in de tunnel, . . .) en eventueel over de verkeerssituatie in de Kennedytunnel. Het bord wordt bediend door de politie van de stad Antwerpen. De kostprijs van de verplaatsing bedroeg 1.631.000 frank (BTW inbegrepen) en met inbegrip van het systeem voor de afstandsbediening van het bord vanuit het politiecentrum te Antwerpen.

Vraag nr. 70
van 1 december 1994
van de heer J. DE BREMAEKER

Bouwnijverheid – RSZ

De bedrijven die overheidsopdrachten uitvoeren zijn evenzeer als al de andere onderworpen aan de RSZ. Afhankelijk van de sector waaronder de activiteit valt kunnen verschillende tarieven toepasselijk zijn. Het uit-

voeren van werken met niet-ingeschreven werknemers of het inschrijven van werknemers in een andere sector (bijvoorbeeld landbouw), leiden ertoe dat de RSZ inkomsten moet derven. Zeker bij het uitvoeren van overheidsopdrachten zou dat nooit mogen voorkomen.

De overheid zou hier onvoldoende tegen optreden omdat zij dan het (twijfelachtige) voordeel van de lage prijs zou verliezen. Ik ben echter van oordeel dat zulke praktijken onaanvaardbaar zijn omdat de RSZ bedreigd wordt en omdat de ernstige bedrijven oneerlijke concurrentie wordt aangedaan. Het gewest zou mijns inziens meer dan een gewone inspanning moeten doen om elke mogelijkheid tot zulke praktijken de kop in te drukken.

1. Welke maatregelen zijn getroffen om ontduiking van RSZ (zwartwerk – verkeerde inschrijvingen) te vermijden ?
2. Worden deze maatregelen strikt toegepast en op elke bouwwerf dagelijks gecontroleerd ? Zo niet, welke is de controlefrequentie ?
3. Hoeveel inbreuken zijn in 1992, 1993 en 1994 vastgesteld ? Welk gevolg is daaraan gegeven ?
4. Werken de diensten van de Vlaamse Gemeenschap samen met de controlediensten van de RSZ ?
5. Welke maatregelen overweegt de minister om het toezicht meer sluitend te maken ?

Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Antwoord

Hierbij kan ik het lid meedelen dat de minister-president van de Vlaamse regering een gecoördineerd antwoord inzake de gestelde vragen zal overmaken.

Vraag nr. 79 van 8 december 1994 van de heer R. VAN HOOLAND

Verkeerspleinen in Vlaanderen – Aanleg en evaluatie

De jongste jaren hebben de respectievelijk bevoegde besturen op gewestelijk en andere niveaus, vele verkeerspleinen laten aanleggen.

1. Hoeveel verkeerspleinen heeft het Vlaamse Gewest recentelijk laten aanleggen en in gebruik genomen ? Hoeveel zijn er in uitvoering of in planning ?

2. Hoeveel verkeerspleinen werden, bij benadering, recentelijk aangelegd of zijn in uitvoering op provinciaal en gemeentelijk vlak ? Heeft de minister daar informatie over ?
3. Is er een gefundeerde evaluatie – eventueel met een geschreven rapport ter zake – uitgevoerd ? Zo niet, is een evaluatie in uitvoering of in planning en wanneer zal het rapport beschikbaar zijn ?

Antwoord

1. Recentelijk (vanaf 1990) werden in het Vlaams gewestwegennet 63 rotondes aangelegd. Tevens zijn er 107 rotondes gepland of in uitvoering.
2. Behoort niet tot mijn bevoegdheid.
3. Momenteel wordt gewerkt aan een globale evaluatie van de rotondes. De resultaten ervan zullen midden 1995 bekend zijn.

Vraag nr. 98 van 13 december 1994 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Expresweg tussen E19 en A12 in Aartselaar – Stand van het dossier

Eerlang vatten de ondertunnelingswerken van de Pierstraat in Aartselaar aan. Ofschoon telkens twee rijvakken in iedere richting beschikbaar blijven voor het autoverkeer, zal er waarschijnlijk heel wat verkeersellende ontstaan. Het is dan ook des te onbegrijpelijker dat niet eerst, zoals trouwens aanvankelijk gepland, de expressweg tussen de E19 en de A12 wordt afgewerkt.

Kan de minister meedelen waarom niet een meer logische volgorde wordt aangehouden bij de uitvoering van deze werken ?

Hoever staat het met de plannen voor de aanleg van de bewuste expressweg ?

Antwoord

1. Omtrent het doortrekken van de expressweg tussen de E19 in Kontich en de A12 in Boom bestaat momenteel geen eensgezindheid in de regio. Daarom worden, vooraleer hierin een beslissing te nemen, de resultaten afgewacht van de multimodale verkeersstudie, die momenteel wordt uitgevoerd in de provincie Antwerpen. Daarenboven zal het debat hieromtrent op brede basis gevoerd kunnen worden n.a.v. openbaar onderzoek van het ontwerp Structuurplan Vlaanderen, dat nog in de loop van 1995 zal plaatsvinden.

De ondertunneling van de Pierstraat is daartegenover dringend nodig als oplossing voor de huidige zeer gevaarlijke verkeerssituatie op het kruispunt. De uitvoering hiervan kan niet langer worden uitgesteld. Daarbij dient te worden opgemerkt dat een eventuele latere doortrekking van deze expressweg nog steeds mogelijk blijft.

2. In afwachting van een definitieve beslissing over het tracé, wordt uiteraard niet gewerkt aan het opstellen van de plannen.

Vraag nr. 103
van 15 december 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Blaisantvest Gent – Snelheid verkeer

Metingen wijzen uit dat ruim 80 percent van de automobilisten op de Blaisantvest in Gent sneller rijden dan 50 km per uur. Het weidse uitzicht, het gladde oppervlak van het wegdek en niet in het minst de lege rijvakken nodigen hiertoe uit. De Blaisantvest ligt nochtans in een dicht bevolkte buurt en deze zomer werden verschillende ongevallen met kinderen getoed, waaronder in september één dodelijk.

Heeft de minister de nodige maatregelen getroffen om de snelheid van het verkeer op de Blaisantvest te doen afnemen ?

Antwoord

De verkeersproblematiek op de Blaisantvest in Gent is mij wel bekend. Daarom heb ik reeds vroeger aan de administratie opdracht gegeven hiervoor passende voorstellen uit te werken.

Na kennisname van het uitgebracht advies van de Adviesgroep voor Verkeersveiligheid op de Vlaamse Gewestwegen en na verder onderzoek van het dossier, heb ik beslist een driekleurige lichtsignalisatie aan te brengen op de hiernavermelde kruispunten :

- kruispunt Griendeplein-Begijnhoflaan (inmiddels reeds aangebracht) ;
- aan de Rabot, kmpt. 1.400 ter hoogte van het appartementsblok ; hier moet een installatie worden aangebracht van het type VOP, speciaal ter bescherming van de voetgangersoversteekplaats ;
- ter hoogte van het kruispunt Biervlietstraat-Moleenaarstraat ;
- aan de nieuwe kliniek Heilige Familie, eveneens van het type VOP.

Aan de administratie werd opdracht gegeven tot uitvoering.

Voor de laatste twee installaties moeten de exacte plaatsen nog worden vastgesteld in overleg met de stad Gent en de klinieken, gelet op het feit dat er nog problemen zijn omtrent de ontsluiting van de nieuwe parking van de klinieken.

De installatie van bovengenoemde verkeerslichten zal ongetwijfeld bijdragen tot het beter beheersen van de toegelaten snelheid en alzo bijdragen tot het verhogen van de verkeersveiligheid.

Vraag nr. 126
van 11 januari 1995
van de heer H. VAN DIENDEREN

Turnhoutsebaan Antwerpen – Heraanleg

Zijn er in de begroting voor 1995 gelden opgenomen voor de heraanleg van de Turnhoutsebaan in Antwerpen ?

In voorkomend geval, hoeveel is voor de heraanleg uitgetrokken Hoe zien de plannen er uit, in grote lijnen ? Wanneer wordt er aanbesteed ? Wanneer kunnen de werken starten ?

Antwoord

Op het rollend driejarenprogramma 1995-1997 is voor 1995 50 miljoen frank uitgetrokken voor de heraanleg van de Turnhoutsebaan in Antwerpen. In de eerste fase zullen herinrichtingswerken worden uitgevoerd op het vak Stenenbrug-Helmstraat in combinatie met werken ten laste van de stad en De Lijn. Een tweede en derde fase zijn respectievelijk gepland voor 1996 en 1997 op het vak Helmstraat-Rooseveltplaats. De uitvoeringsplannen worden momenteel opgesteld. In grote lijnen voorziet het ontwerp in een tram-busbaan in het midden van de rijbaan, met daarnaast in iedere richting een rijstrook, een parkeerstrook en een voetpad.

De aanbesteding van genoemde werken is gepland vóór aanstaand bouwverlof, op voorwaarde dat met De Lijn vlug een oplossing wordt bereikt inzake de huidige technische problemen. Bij normaal verloop van de geplande aanbesteding mag de start van de werken worden verwacht in het najaar.

Vraag nr. 130
van 11 januari 1995
van de heer R. VAN HOOLAND

Weegbruggen en mobiele aswegers – Stand van zaken

In aansluiting op mijn vraag nr. 295 van 7 juni 1994 en het antwoord van de minister in het Bulletin van Vragen en Antwoorden, 1993-1994, nr. 18 zou ik het zeer op prijs stellen te mogen vernemen :

1. hoeveel van de geplande weegbruggen er werden geplaatst na de installatie van die in Wetteren, waar en wanneer ;
2. of de bestaande mobiele aswegers reeds definitief werden opgesteld (Kruishoutem en Honsem op de autosnelwegparkings) ;
3. welke van de geplande 19 nieuwe aswegers reeds definitief werden opgesteld, waar en wanneer ;
4. wat de functioneringskosten zijn op jaarbasis per weegbrug, respectievelijk asweger ;
5. of reeds een evaluatie werd gemaakt van installaties en bereikte resultaten, zowel preventief als repressief, inclusief de minkosten voor onderhoud van de betrokken wegen.

Antwoord

1. Na de installatie in Wetteren werd in december 1994 nog een asweger geplaatst langs de A14 in Gentbrugge.
2. De 4 bestaande mobiele aswegers werden nog niet definitief opgesteld aangezien ze aangepast dienen te worden om ze, na vaste opstelling, zoals de nieuwe aswegers te laten functioneren.

3. De geplande nieuwe aswegers worden in het tweede en derde trimester van 1995 opgesteld.
4. De functioneringskosten bestaan hoofdzakelijk uit :
 - onderhoudskosten die ongeveer 150.000 frank per jaar en per installatie bedragen ;
 - ijkingskosten die ongeveer 75.000 frank per jaar en per installatie bedragen.
5. Het is nog te vroeg om nu reeds een evaluatie te kunnen maken van de bereikte resultaten.

Vraag nr. 134
van 12 januari 1995
van mevrouw L. NELIS-VAN LIEDEKERKE

Gewestwegen arrondissement Aalst-Oudenaarde – Investeringsprogramma 1994-1995

Graag had ik van de minister vernomen wat het investeringsprogramma 1994-1995 inhoudt voor de gewestwegen in het arrondissement Aalst-Oudenaarde.

Antwoord

(in miljoenen franken)

1. Programma 1994 – aanbesteed en vastgelegd

N405	Aalst-Ninove – Herinrichting met aanleg van fietspaden Erembodegem	35,0
N460	Aalst-Geraardsbergen – Herinrichting met aanleg van fietspaden Haaltert	35,0
N48/N460	Kruispunt met Churchillsteenweg Erembodegem – Inrichting en beplanting van middenberm op rotonde	2,0
N45	Aalst-Ninove – Aanleg van geluid-dempende overlaging t.h.v. het kruispunt met de Hoogstraat Denderleeuw	3,6
N60b	Heraanleggen van de Steenweg op Leuze Ronse	28,4
N60	Wegwerken spoorvorming op vak Gent-Oudenaarde	25,9
N464	Herinrichten doortoch Herzele (Kerkstraat-Groenlaan-Markt)	40,3
N454	Herinrichten Godveerdegemstraat Zottegem	9,7
N462	Wetteren-Brake1 – Verwezenlijken van oeverversterkingen Brake1	4,0
N42	Wetteren-Geraardsbergen – Recht-trekking Sint-Lievens-Esse Fase 1: bouw brug	32,8

2. Programma 1995

NS	Vak Ninove-Brake1 – Herstellingswerken Lierde	25,0
----	---	------

N9/R41	Herinrichting kruispunt Aalst rotonde	50,0
N411	Aalst-Opwijk – Herinrichting Moorsel en aanleg overlay op vak Meldert-Baardegem	40,0
N263	Modernisering Beverstraat Viane (Geraardsbergen)	10,0
N28/N405	Herinrichting kruispunt Den Doorn Ninove	25,0
N405	Aalst-Ninove – Herinrichting met aanleg van fietspaden tussen de kruispunten “de Haring” en “Het houten hand” Aalst	35,0
N41	Aalst-Dendermonde – Omlegging Gijzegem Fase 1 : vak tussen de rechttrekking Hofstade en de Stationsstraat Gijzegem	80,0
N60	Herstellen K.W.S.-verharding – Vak Oudenaarde-Gent	30,0
N60	Aanleg rotonde op kruispunt met N8 Oudenaarde	10,0
N60	Definitieve inrichting van de rotonde de Bruwaan Oudenaarde	13,7
N35	Doortocht Zingem	30,0
N60	Omlegging Ronse – Onderbrugging van de Engelselaan	120,0
N453	Bochtverbetering Wortegem-Petegem	970
N462	Lokale aanpassing fietspad aan Buke Zottegem	7,0

Het programma 1995 kan nog worden gewijzigd indien om onvoorziene en dringende redenen voorrang moet worden verleend aan andere projecten.

Vraag nr. 135
van 12 januari 1995
van de heer J. DE ROO

Gewestwegen arrondissement Gent-Eeklo – Investeringsprogramma 1994-1995

Kan de minister mij een gedetailleerd overzicht geven van het investeringsprogramma voor de gewestwegen in het arrondissement Gent-Eeklo en dit voor 1994-1995, met vermelding van de geschatte uitgaven ?

Antwoord

(in miljoenen franken)

1. Programma 1994 – aanbesteed en vastgelegd

A10/E40	Wegwerken van spoorvorming op vak Brabant-Gent (resterende wegvakken)	118,8
N447	Wegwerken spoorvorming Destelbergen	7,9

N60	Wegwerken spoorvorming op vak Gent-Oudenaarde	25,9	-	Wegwerken spoorvorming tussen Deinze en Sint-Niklaas	30,0
E17	Herstellen wegverharding op vak Zwijnaarde-De Pinte (baanvak richting Kortrijk)	42,4	E17	Vervangen van gecorrodeerde metalen vangrails door New-Jersey's	40,0
E17	Herstellen wegverharding op het vak De Pinte-Zwijnaarde (baanvak richting Antwerpen)	44,2	-	Wegwerken spoorvorming op diverse gewestwegen	30,0
N35	Zingem-Nazareth : bochtverbreding met aanleg van vrijliggende fietspaden	44,2	N463	Evergem-Ter Donk : wegen- en rioleringswerken	25,0
R4	Moervaartbrug Gent	30,5	N9	Herinrichting kruispunten in doortocht Eeklo	570
N60	Herstellen brug over spoorweg Nazareth	8,8	N9	Aanpassing kruispunt Beke Waarschoot	3,0
E17	Herstellen viaducten Gentbrugge en Ledeberg	31,7	N9/N410a	Herinrichting kruispunt Maldegem (rotonde)	10,0
N49	Aanbrengen stootbanden type New-Jersey op het vak Eeklo-Maldegem	41,3	N9	Eeklo : herinrichting kruispunt met de N434/N499 – Aanleg van rotonde	15,0
N44	Aanbrengen stootbanden vak Maldegem-Knesselare	12,4	R40	Herinrichting kruispunt Dampoort Gent	80,0
N456	Kaprijke : aanleg rotonde (plein- en Molenstraat)	11,1	N434	Peperstraat Eeklo	35,0
R4	Vervangen stootbanden type Dupuis door stootbanden type New-Jersey op het vak Kortrijkse steenweg – Zwijnaardse steenweg	8,0	N43	Doortocht Deinze	30,0
N60	Vak Gent-Oudenaarde – Herinrichten van kruispunten door aanleg van rotonde t.h.v. de Macro	11,5	N461	Doortocht Ursel	15,0
R4	Verdere afwerking ring om Gent – Buitenring vak Beekstraat-Deinsesteenweg	123,4	N439	Doortocht Asper	55,0
	vak van N9 tot Beekstraat	110,0	N44	Aalter-Maldegem – Aanleg van fluisterasfalt in de doortocht van Knesselare	6,0
N447	Melle-Destelbergen : aanleg verhoogde fietspaden op Heusenbaan Melle	20,4	E17	Geluidsschermen Sint-Niklaas	28,0
E40	Overgang van fietsers en voetgangers t.h.v. brug 12 over de Leie Gent	6,2	N455	Vak Eeklo-Sint Laureins	30,0
N70	Herinrichting doortocht Lochristi	82,2	N458	Fietspaden op rechtekking Ertvelde	20,0
			R43	Ring om Eeklo – Vak N9/N49 – 1ste fase : brug verkeerswisselaar N49	60,0
			N422	Aanpassing wegenis naar aanleiding van het stadsontwikkelingsproject Gent-Zuid	50,0
			N415	Scheldewindeke – 1ste fase	20,0

2. Programma 1995

-	Omvorming van de N49 (Westkapelle-Zelzate-Antwerpen) tot autosnelweg : A11 (E34)	
	Vak Maldegem-Zelzate – Voorlopige herinrichting van kruispunten door aanleg van rotondes (prefabelementen)	25,0
R4	Grote ring om Gent	
	Verdere afwerking buitenoever – vak Deinsesteenweg-Beukenlaan Aansluitingscomplex met E40 Merelbeke – Nieuwe brug over E40	135,0
		60,0
E40/N42	Herinrichting toegangscomplex Weteren (1ste fase)	70,0

Het programma 1995 kan worden gewijzigd indien om onvoorziene en dringende redenen voorrang moet worden verleend aan andere projecten.

Vraag nr. 136
van 13 januari 1995
van de heer F. GHESQUIERE

Expresweg Antwerpen-Knokke – Werken tunnel Zelzate

De werken aan de tunnel in Zelzate op de expresweg Antwerpen-Knokke duren nu al maanden, tot ergernis van vele automobilisten die deze expresweg gebruiken. Ondertussen is men nog altijd enkel bezig met de

eerste koker. Men kan zich voorstellen dat het economisch leven en het toerisme door de lange duur van de werken schade oplopen.

1. Wanneer zijn deze werken precies gestart ?
2. Welke termijn is er voor deze werken vastgelegd ?
3. Is er in sancties voorzien voor de aannemer, indien die termijn wordt overschreden ? Zo ja, welke ? Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

1. De werken zijn gestart op 6 september 1993. Omdat volgens de bestekbepalingen beide kokers ongehinderd vrij moesten zijn voor het verkeer gedurende de vakantiemaanden juli en augustus, werden de werken geschorst van 29 juni 1994 tot 5 september 1994. De werken werden volledig beëindigd op 22 december 1994, waarna er geen verkeershinder meer was.
2. Voor de werken was een totale uitvoeringstermijn van 270 werkdagen vastgelegd. De aannemer heeft de werken voltooid binnen een termijn van 224 werkdagen.
3. De sancties voor het overschrijden van de termijn die op deze aanneming van toepassing zijn, zijn bepaald in artikel 48, § 3 van de algemene aannemingsvoorwaarden (ministerieel besluit van 10 augustus 1977). Aangezien de aannemer de vastgestelde termijn niet heeft overschreden, dienden er uiteraard geen sancties te worden toegepast.

Ter informatie dient nog duidelijk te worden gesteld dat de renovatiewerken aan de tweede koker het voorwerp zullen uitmaken van een volgende aanneming die is opgenomen in het driejarenprogramma 1995-1997 voor 1996.

Vraag nr. 138 van 13 januari 1995 van de heer M. MAERTENS

Toegangswegen Diksmuide – Toepassing ontwerp Structuurplan Vlaanderen

Onlangs werd door het bestuur van de minister, op voorstel van de verkeerscommissie van Diksmuide, een verkeersbord geplaatst op de E40 (A18) tussen Jabbeke en Veurne bij kilometerpaal 30/9, waarbij het zwaar verkeer van + 7,5 ton aangeraden wordt de richting Diksmuide niet via uitrit 4 (Middelkerke) te nemen, maar wel via uitrit 3 (Nieuwpoort). De bedoeling ervan is het zwaar verkeer niet meer langs het gerenoveerde Marktplein te laten verlopen, maar wel via Kaaskerke en de Hoge Brug Diksmuide te laten dwarsen.

Tegen deze wijziging rijzen belangrijke verkeerstechnische bezwaren :

- a) het enige "black-point" inzake verkeersonveiligheid op het grondgebied Diksmuide, met name Lettenburg op de N35 tussen Pervijze en Kaaskerke, wordt daardoor nog onveilig ;

- b) een deel van de N369 Middelkerke-Diksmuide, die door bedoelde maatregel wordt ontlast, behoort volgens het ontwerp van Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen tot het secundaire wegennet 1ste categorie. De N369 is daarenboven bijna dubbel zo breed als de aangewezen N35, is over de hele lengte voorzien van een volledig afgescheiden fietspad, dwarst geen enkele dorpskom en heeft geen enkele gevaarlijke bocht. De aangeraden N35 daarentegen behoort tot het in het Structuurplan genoemde lokale wegennet, waarvan het Structuurplan stelt dat : "op het lokaal wegennet primeert de verkeersveiligheid en de verkeersleefbaarheid op de afwikkelingssnelheid". Daarenboven beschikt de N35 slechts gedeeltelijk over enkele fietsstroken, met name tussen Pervijze en Kaaskerke, heeft hij verschillende gevaarlijke bochten onder meer tussen Ramskapelle en Pervijze en op Scheewege te Oostkerke, is hij bijna de helft smaller dan de N369, en dwarst hij de dorpskommen van Pervijze en Kaaskerke ;
 - c) de N369 komt voorbij geen enkele school, de aangeraden N35 daarentegen komt voorbij de schoolpoorten van de dorpscholen van Pervijze en Kaaskerke en voorbij de uitgangen van het KTA in Kaaskerke, een middelbare school met veel leerlingen ;
 - d) op de N369 is de verkeersintensiteit de helft lager dan op de N35, waar zich op de piekuren geregeld files voordoen. Vanuit het oogpunt van de bescherming van de zwakke weggebruiker, zowel fietsers, bejaarden als schoolkinderen, is deze omlegging van het zwaar verkeer dan ook niet aanvaardbaar. Alleen enkele oversteekplaatsen in het centrum van Diksmuide, waar het zwaar verkeer trouwens zeer traag verloopt, worden daardoor ontlast.
1. Is aan de plaatsing van het verkeersbord op de E40 een grondig verkeersleefbaarheidsonderzoek voorafgegaan ? Zo neen waarom niet, zo ja wat waren de conclusies ervan ?
 2. Is die verkeersingreep verzoenbaar met het ontwerp Structuurplan Vlaanderen ? Zo ja, op grond van welke opties werd hij in het Structuurplan opgenomen en zo neen, op welke punten wordt daarmee van het Structuurplan afgeweken ?
 3. Welke verkeersremmende constructies zijn er gepland voor de N35, wat is de kostprijs ervan en werd die prijs vergeleken met alternatieve mogelijkheden om de N369 te behouden ? Zo neen, waarom is dit niet gebeurd ?
 4. Welke andere verantwoording is er, buiten het beveiligen van de zijdelingse doorgang van het Marktplein van Diksmuide, om een drukke en onveilige weg (N35) te belasten met zwaar verkeer van meer dan 7,5 ton en een rustige en veilige toegangsweg (N369) te ontlasten van het zwaar verkeer ?
 5. Zal het bord op de E40 worden verwijderd ? Waarom eventueel niet ? Werd de mogelijkheid overwogen om de verkeersborden op de autowegen zo te plaatsen dat de toevoer van zwaar verkeer naar Diksmuide enkel gebeurt via de N369 (vanuit Ieper A19) waar het industrieterrein zich bevindt en zo neen, waarom gebeurde dit niet ?

Antwoord

1. Voorafgaand aan de plaatsing op de E40 van het verkeersbord met de reisroute voor vrachtwagens via Nieuwpoort, is geen uitgebreid verkeersleefbaarheidsonderzoek gebeurd. Dit onderzoek is bezig en bijna voltooid.
2. Het Structuurplan Vlaanderen is nog steeds in fase van voorontwerp, waarbij nog geen invulling is gedaan van de wegen die al dan niet behoren tot het secundair of lokaal wegennet. Anderzijds dient opgemerkt te worden dat de verkeersingreep op proef is gebeurd, zodat momenteel niet kan worden gesteld of deze al dan niet verzoenbaar is met het ontwerp-Structuurplan.
3. Tot op heden zijn er nog geen beslissingen genomen om op de N35 verkeersremmende infrastructuur in te bouwen. Het ligt wel in de bedoeling dit eventueel te doen in Pervijze en in Kaaskerke. Een vergelijking met alternatieve mogelijkheden is nog niet gebeurd.
4. Het bord op de E40 werd geplaatst op vraag van de stad Diksmuide en is gebeurd op proef. De proef had tot doel na te gaan of een dergelijk bord invloed heeft op het verkeersgedrag, voornamelijk op de moeilijkheden op het kruispunt aan de Paterskerk en het drukke verkeer van vrachtwagens op de N369 in het centrum (drukke winkelstraat en Markt).
5. Tot op heden is er nog geen definitieve beslissing genomen of het bord al dan niet zal worden verwijderd. Dit is afhankelijk van de evaluatie van het verkeersgedrag ingevolge de proefopstelling van dit bord.

De huidige regeling werd uitgewerkt samen met het stadsbestuur dat een verkeersstudie heeft laten maken door het studiebureau "Planning" waarvan de conclusies thans in een beslissende fase zouden moeten komen. Een concreet antwoord op alle vragen is mijns inziens iets te voorbarig gezien de studiefase waarin we nog verkeren.

Vraag nr. 139
van 19 januari 1995
van de heer H. VAN DIENDEREN

Antwerpse grote ring – Stand van zaken

Vorig jaar werd een schriftelijke vraag (nr. 317 van 6 juli 1994) gesteld omtrent de mogelijke realisatie van de grote ring rond Antwerpen, met name het deel tussen de Havenweg en Wommelgem. Er werd toen geantwoord dat een multimodaal verkeersmodel-Antwerpen, dat in het najaar van 1994 zou verschijnen, hierover uitsluitsel kon geven.

Hoe ver staat het met deze studie? Wordt hierin een uitvoering van het bovenvermelde tracé voorgesteld? In welke vorm?

Antwoord

De studie-opdracht voor het multimodaal verkeers- en vervoersmodel voor de provincie Antwerpen en het

arrondissement Sint-Niklaas heeft enige vertraging opgelopen.

In oktober 1994 werden 2 gecalibreerde verkeersmodellen (voor goederen, cq. personenverkeer) opgeleverd. Met deze modellen werd tevens een simulatie van de verkeersstromen in het jaar 2010 gemaakt indien het beleid ongewijzig blijft (zgn. trend-scenario).

In dit rapport wordt gesteld dat met name het vrachtovervoer nog zeer sterk toeneemt op de RI rond Antwerpen en in 2010 een niveau zou bereiken dat door de huidige infrastructuur niet meer kan worden verwerkt. Dit knelpunt is wel één van de belangrijkste maar zeker niet het enige dat optreedt in dit tijdsbestek. De volgende fase van de studie heeft tot doel de optimale mix van beleidsacties op diverse terreinen (ruimtelijke ordening, infrastructuur, prijsbeleid, openbaar vervoer . . .) uit te tekenen om zo gepast mogelijk op deze ontwikkelingen te anticiperen.

In eerste instantie worden hiertoe 3 scenario's (denk oefeningen) onderzocht, waarbij 2 een extreme aanpak bestuderen :

1. Vraagsturend : de groei van de mobiliteit via de weg terugbrengen onder meer door het verhogen van de kostprijs van het privé-vervoer (brandstofkosten, rekeningrijden, parkeertarieven, . . .) door het concentreren van nieuwe ontwikkelingen (uren, werken, . . .) rond lokaties die goed door het openbaar vervoer worden ontsloten, door het verbeteren en stimuleren van dit openbaar vervoer.
2. Vraagvolgend : door het aanbieden van bijkomende capaciteit (wegverbreding, nieuwe wegen) de knelpunten oplossen. Hierbij kan worden bespaard op verlieslatende lijnen van het openbaar vervoer. Rond de grote steden kan wel in P & R-systemen worden voorzien.
3. Na doorrekening van deze 2 uitersten wordt een middenscenario gedefinieerd, waarbij de aanpak in de tijd geleidelijk evolueert van een eerder vraagvolgend naar een eerder vraagsturend beleid.

De resultaten van de gecalibreerde verkeersmodellen en het doorgerekende trendscenario, evenals de grote lijnen van de scenario's werden, zoals contractueel bepaald aan de Vlaamse regering voorgelegd.

Die heeft op 22 februari jongstleden kennis genomen van en goedkeuring gegeven aan de huidige stand van de studie en de doorrekening van de verschillende beleidsscenario's. De tijd nodig voor het doorrekenen van deze scenario's bedraagt minimaal twee maanden.

Het door het lid aangehaalde project verbinding Havenweg-Wommelgem (tracé gewestplan) zal zeker in één van de scenario's worden opgenomen voor een eerste evaluatie. Dit betekent echter geenszins dat over een mogelijke uitvoering van het project al een beslissing werd genomen.

Vraag nr. 144
van 20 januari 1995
van de heer M. DIDDEN

Bestendige deputaties als administratief rechtscollege inzake ruimtelijke ordening en Vlarem – Doeltreffendheid en beginsel

In het kader van de wetgeving op de ruimtelijke ordening en Vlarem is de bestendige deputatie van de provincie bevoegd voor het behandelen van het beroep tegen weigeringen door de colleges van burgemeester en schepenen. Hierdoor vormt de bestendige deputatie een administratief rechtscollege. Van rechtscolleges wordt verwacht dat ze uitspraak doen binnen een zekere termijn. Deze is trouwens door de wetgever bepaald.

Toch verneem ik dat in sommige provinciebesturen bijna systematisch geen uitspraak wordt gedaan, zodat de Koning (voor gewestmateries via de gewestminister) gehouden is het beroep in hogere aanleg te behandelen. Dit is een betreuenswaardige, zo niet af te keuren toestand.

Mag ik vanwege de minister vernemen :

1. in hoeveel gevallen per provincie de bestendige deputaties een beroep binnen de wettelijke tijdsperiode hebben afgehandeld ;
2. in hoeveel gevallen per provincie tot een verlenging van de behandelingstermijn werd beslist ;
3. in hoeveel gevallen per provincie deze colleges geen uitspraak hebben gedaan.

Is het mogelijk vermelde gegevens te verkrijgen voor de jaren 1991 tot en met 1994 ?

In de wet en het decreet is er in geen enkele sanctie voorzien ingeval een rechtscollege nalaat een uitspraak te doen over een rechtsgeldig en ontvankelijk verklaard beroep. Heeft de minister al initiatieven genomen om te bereiken dat bovenvermelde administratieve rechtscolleges het beroep dat bij hen wordt ingesteld ook behandelen ? Welke ? Werkt hij aan sancties ?

Is de minister niet van mening dat de administratieve rechtscolleges bestaande uit politieke mandatarissen moeten worden vervangen door een rechtscollege bestaande uit echte magistraten ? Dit zou de scheiding der machten ook op het administratieve vlak verwezenlijken.

Antwoord

De door het lid gevraagde gegevens worden door mijn administratie niet systematisch bijgehouden.

Artikel 55, § 2, tweede lid van de stedenbouwwet bepaalt dat de aanvrager bij de door de Vlaamse regering gedelegeerde ministers in hoger beroep kan gaan, ofwel na ontvangst van de beslissing van de bestendige deputatie, ofwel na afloop van de termijn waarbinnen deze moest worden genomen.

De aanvrager heeft dus steeds de mogelijkheid zodra de aan de bestendige deputatie toegekende termijn wordt overschreden (60 dagen, of 75 dagen ingeval de

aanvrager heeft verzocht te worden gehoord) hoger beroep aan te tekenen en de verdere afhandeling van de aanvraag te laten geschieden door de minister. De wet verstrekt derhalve reeds een afdoende mogelijkheid om het eventueel uitblijven van de beslissing van bestendige deputaties te ondervangen. Verdere sancties tegen dergelijk uitblijven van beslissing zijn niet bij wet geregeld.

Om het gestelde probleem te verhelpen worden in het voorontwerp van nieuw decreet op de ruimtelijke ordening wel bepaalde wijzigingen voorgesteld, onder eenvoudigheid en verkorting van de procedure (tweetrapsprocedure) alsmede modaliteiten voor de finale beslissing.

Vraag nr. 145
van 23 januari 1995
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Bijsturing driejarenplan-wegeninfrastructuur Oost-Vlaanderen – N60

Op 21 december 1994 heeft de provincieraad van Oost-Vlaanderen een motie aangenomen die het voorstel van rollend driejarenplan 1995-1997 voor de wegeninfrastructuur in het Vlaamse Gewest onder de loep neemt en confronteert met de aanbevelingen die de GOMOV (Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij Oost-Vlaanderen) heeft gedaan inzake deze problematiek.

De GOMOV meent dat met haar voorstellen, die reeds in vroegere adviezen werden neergelegd, geen rekening wordt gehouden.

Graag zou ik van de minister willen vernemen of het driejarenplan kan worden bijgestuurd overeenkomstig de aanbevelingen van de GOMOV en dit met betrekking tot het volgende project :

- de afwerking en de doortrekking van de N60 (Gent-Oudenaarde-Ronse) naar Wallonië en Franrijk (Valenciennes).

Antwoord

In voormelde motie wordt aangegeven dat in het rollend driejarenprogramma 1995-1997 met de effectieve vervoersbehoeften in Oost-Vlaanderen weinig rekening zou worden gehouden. Hierbij wordt verwezen naar een vroeger door de provincie opgegeven prioriteitenlijst van werken.

Op 19 oktober 1994 heb ik de commissie Openbare Werken van de Vlaamse Raad, op basis van de toegekende kredieten voor 1995, een fysisch programma voorgesteld binnen een aangepast rollend driejarenprogramma 1995-1997. Gelet op de noodzakelijke werken die in dit driejarenprogramma zijn opgenomen, wordt alleszins nog uitgegaan dat voor de volgende jaren (1996 en 1997) de noodzakelijke bijkredieten zullen ter beschikking worden gesteld. Het niet toekennen van deze bijkredieten voor 1996 en 1997 zal uiteraard niet alleen de projecten in Oost-Vlaanderen beïnvloeden maar evengoed die in de overige provincies. Hier-

bij wil ik erop wijzen dat de opstelling en uitwerking van dit meerjarenprogramma met zijn verschillende doelstellingen en prioriteiten wordt opgemaakt in overleg met de administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer, die zich hierbij laat adviseren door de Wegencommissie die, op mijn initiatief, daartoe werd opgericht in de schoot van de SERV.

Vooraleer concreet de verschillende projecten afzonderlijk te behandelen verwijs ik vooraf naar het algemeen overzicht van de kredieten voor 1995 per provincie. Hierbij dient vooral rekening te worden gehouden met de eerder welbekende verbintenissen van de Vlaamse regering met name : voor West-Vlaanderen de afwerking van de A18 voor 400 miljoen frank en de N58-Komen-A19 (dit is gekoppeld aan de realisatie van het sluitstuk van de A17 op Waals grondgebied) voor 250 miljoen frank en voor Antwerpen de prioritaire renovatie van de E313 voor 550 miljoen frank in 1995. Indien in deze projecten de betrokken provincies buiten beschouwing worden gelaten, verkrijgt met een ander en verantwoord evenwicht van de kredieten tussen de verschillende provincies.

1. Ik behandel nu de verschillende punten :

a) prioritaire afwerking van de Ring om Gent

Voor 1995 is hiervoor 210 miljoen frank uitgetrokken. Op het programma 1994 werd ook reeds 295 miljoen frank uitgetrokken. De verdere afwerking van de Ring om Gent staat in het rollend driejarenprogramma.

b) N41 : Aalst-Dendermonde – Sint-Niklaas

Deze verbinding werd integraal opgenomen in het Vlaams infrastructuurplan en hernomen in het driejarenprogramma 1995-1997.

* R41 Aalst – Kruispunt met de N9-Gentsesteenweg.

De herinrichting van dit kruispunt met een rotonde werd opgenomen in het programma 1994 voor een bedrag van 50 miljoen frank. Gelet op een vooraf uitgevoerde verkeersstudie kon het aanbestedingsbundel niet tijdig worden opgesteld door de administratie. Dit punt wordt hernomen in 1995.

* Omliegging van Gijzegem :
1ste fase gepland voor 1995 voor 80 miljoen frank
2de fase gepland voor 1996 voor 90 miljoen frank

* Zuidelijke omliegging van Dendermonde :
– Brug over Dender : 1996 – 110 miljoen frank
– Wegeniswerken : 1998 – 130 miljoen frank

Ik stel echter vast dat over deze laatste projecten blijkbaar nog geen eensgezindheid bestaat in de regio.

c) N42 : Gent – Geraardsbergen

In deze verbinding ontbreekt nog de laatste schakel, zijnde de rechttrekking in Sint-Lievens-Esse en de **herinrichting** van het toegangscomplex met de E40 in Wetteren.

* Rechttrekking Sint-Lievens-Esse

– Ondertunneling Schipstraat : gepland voor 1994 voor een bedrag van 33,2 miljoen frank. De werken zijn aanbesteed op 29 november 1994. De aanneming is goedgekeurd en vastgesteld op de begroting voor 1994.

– Wegeniswerken : gepland voor 1996 – raming 130 miljoen frank.

* Herinrichting complex Wetteren met de E40
1ste fase : 1995 – herbouwen brug : 70 miljoen frank
2de fase : 1996 – wegenis : 100 miljoen frank

d) N60 : Gent-Valenciennes – Omleiding Ronse

Op het programma 1993 werd een eerste en voorbereidende fase vastgelegd voor een bedrag van 49,5 miljoen frank. In het driejarenprogramma 1995-1997 wordt thans de effectieve uitvoering opgenomen van de volledige omlegging (raming : ± 1 miljard frank)

1995 : 120 miljoen frank

1996 : 80 miljoen frank

1997 : 100 miljoen frank

Na 1997 : 750 miljoen frank

e) N47 Lokeren – Zele – Dendermonde

– In het programma 94 werden volgende werken opgenomen :

* Herinrichting kruispunt Veldeken in Zele door aanleg van een verkeersplein.
Aanbesteed op 29 november 1994
Raming kostprijs : 47,7 miljoen fr.

* Herinrichting kruispunt in Grembergen door aanleg van een verkeersplein.
Kostprijs : 13,7 miljoen fr. – vastgelegd op begroting 1994.

– Op het driejarenprogramma 1995-1997 zijn volgende werken ingeschreven :

* N47 : Herinrichting doortocht in Sint-Gillis-Dendermonde-Lebbeke.
Gepland voor 1996 voor 50 miljoen fr.

* N47 : herinrichting wegvak tussen kmpt. 23,5 en 24,5 in Lokeren.
Gepland voor 1996 voor 50 miljoen fr.

f) N45 : Geraardsbergen-Ninove-Aalst

Het betreft hier de rechttrekking in Ninove, meer bepaald op het grondgebied Outer. Zoals het lid wellicht wel weet is er omtrent dit project hoegenaamd geen eensgezindheid in de regio. Het vorige stadsbestuur van Ninove verzette zich hiertegen. Ik heb opdracht gegeven hiervoor een MER-rapport op te stellen. Deze studieopdracht is momenteel in uitvoering. Om deze reden werd dit project nog niet effectief opgenomen in het huidige rollend driejarenprogramma.

g) R43-Ring om Eeklo - Vak N49/N9

1ste fase : verkeerswisselaar met N49 : gepland voor 1995 voor 60 miljoen fr.

2de fase : wegeniswerken, gepland voor 1996 voor 130 miljoen fr.

h) N49 Antwerpen - Zelzate Kust

In het Vlaams Infrastructuurplan is deze verbinding bestemd om uitgebouwd te worden tot een volwaardige hoofdtransportas. Daarenboven wordt hierin de aanleg van de Rodenhuiszetunnel gepland tussen de linker- en rechteroever van het kanaal Gent-Zelzate (raming : 2 miljard fr.).

Zoals het lid weet is voor de globale realisatie van dit VIP (sector wegen) een extra bedrag nodig van \pm 30 miljard frank. Dit maakt het mogelijk alle projecten van bovenregionaal belang (waaronder de N49 en de R4 - Grote Ring om Gent) en de regionale projecten (N60 - N45 - N42 - N41) binnen 5 jaar volledig af te werken. Aangezien deze budgettaire verhoging tot nog toe niet ter beschikking kon worden gesteld, dient de realisatie van deze projecten hierdoor verschoven te worden in de tijd. Nochtans is de verdere omvorming tot autosnelweg van de N49 effectief opgenomen in het driejarenprogramma 1995-1997.

2. Uit voorgaande blijkt dat er met de **beschikbare** kredieten nog ruim wordt voldaan aan de vooropgestelde prioriteiten.
3. Elke provincie heeft belangrijke autosnelwegen van bovenregionaal en internationaal belang. Ik verwijs naar de Ring om Brussel (totale kostprijs voor de nog noodzakelijke onderhouds- en aanpassingswerken = \pm 2 miljard frank) ; West-Vlaanderen met de A18 - E17 - A17 en de E40 ; Antwerpen met de Ring om Antwerpen - A12 - E313 ; Limburg met de E313 - E314 en de Noord-Zuid-verbinding. Terloops wordt erop gewezen dat voor het programma 1995 voor de E40 en de E17 op grondgebied Oost-Vlaanderen samen 170 miljoen frank is uitgetrokken (waarvan dan nog 70 miljoen frank voor het aansluitingscomplex van de N41 Geraardsbergen - Wetteren).
4. Zoals vermeld bij punt 1 worden alle prioriteiten opgenomen, behalve de rechtekking van de N45 in Ninove (Outer) die ten gevolge van de discussie omtrent het tracé (verzet vanwege het stadsbestuur Ninove) nog niet werden opgenomen.

De gestelde motie van de provincieraad blijkt dus ongegrond aangezien met de voorgestelde prioriteiten rekening wordt gehouden in het driejarenprogramma. Een herziening van de toewijzing van de kredieten is derhalve zeker niet nodig. Blijkbaar moet dan ook deze motie berusten op verkeerde inlichtingen.

Wel kan ik de provincieraad begrijpen wanneer hij zou pleiten voor een versnelde uitvoering van een optimale verkeersinfrastructuur en dit als hefboom voor de ontwikkeling van de Vlaamse economie. In het VIP heb ik dit trouwens ten volle benadrukt en daarom zeer sterk aangedrongen op de nodige substantiële verhoging van de investeringskredieten voor Openbare Werken. Ikzelf zal mij hiervoor blijven inzetten en hoop tenslotte, samen met het lid, hierin vooralsnog te slagen.

Alleen dan kunnen de geplande projecten, en dus ook die in Oost-Vlaanderen, in tijd versneld nog worden uitgevoerd. De aangehaalde problematiek benadrukt nogmaals de noodzaak van alternatieve financiering van onze infrastructuur.

Vraag nr. 146
van 23 januari 1995
van de heer R. VAN HOOLAND

Heuvelpoort Gent – Verkeersplein

Het kruispunt aan de Heuvelpoort in Gent is en blijft zeer gevaarlijk. De jongste jaren gebeurden er talrijke ongevallen.

1. Is daar eventueel de aanleg van een verkeersplein gepland en zo ja tegen wanneer ? Zo neen, zijn er dan andere ingrepen gepland ter bevordering van de verkeersveiligheid, welke en tegen wanneer ?
2. Welke afmetingen heeft die eventueel aan te leggen rotonde en wat zijn de afmetingen van rijweg- en fietspadgedeelte ?
3. In welke materialen wordt de rotonde uitgevoerd ? Hoeveel zou de aanleg van een verkeersplein daar kosten, als opbouw op het bestaande wegdek of mits uitbreken ervan ?

Antwoord

1. Het voorontwerp van rotonde werd door de administratie Wegen en Verkeer uitgetekend in september 1991 en voor advies aan de betrokken instanties toegestuurd in oktober 1991. Het onbeantwoord blijven van de adviesaanvragen vormt de oorzaak van het feit dat een eerste vergadering pas heeft plaatsgehad op 23 februari 1995. Het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent alsmede de Vlaamse Vervoersmaatschappij waren uitgenodigd .
2. De buitendiameter zal 59 meter bedragen, de fietspadbreedte bedraagt circa 1,75 m en de rijbaan circa 8 m.
3. Met uitbraak van het wegdek kunnen de kosten van aanleg worden geraamd op 20 miljoen frank ; de aan te wenden materialen zullen pas tijdens de verdere besprekingen aan bod komen. Voor zover met de term opbouw de voorlopige uitvoering wordt bedoeld, kan worden meegedeeld dat het kruispunt Heuvelpoort van die aard is dat een voorlopige opstelling moeilijk of niet haalbaar is.

Vraag nr. 150
van 23 januari 1995
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Bijsturing driejarenplan-wegeninfrastructuur Oost-Vlaanderen – Expresweg Roeselare-Tielt

Op 21 december 1994 heeft de provincieraad van Oost-Vlaanderen een motie aangenomen die het voorstel van rollend driejarenplan 1995-1997 voor de wegenin-

frastructuur in het Vlaamse Gewest onder de loep neemt en confronteert met de aanbevelingen die de GOMOV heeft gedaan inzake deze problematiek.

De GOMOV meent dat met haar voorstellen, die reeds in vroegere adviezen werden neergelegd, geen rekening wordt gehouden.

Graag zou ik van de minister willen vernemen of het driejarenplan kan worden bijgestuurd overeenkomstig de aanbevelingen van de GOMOV en dit met betrekking tot het volgende project :

- de doortrekking van de expresweg Roeselare-Tielt naar de Rodenhuizetunnel zodat een parallelle weg aan de E17 wordt verwezenlijkt.

Antwoord

Zie :

Vraag nr. 145
van 23 januari 1995
van de heer P. Van Grembergen
Blz. 519

Vraag nr. 151 van 23 januari 1995 van de heer P. VAN GREMBERGEN

Bijsturing driejarenplan-wegeninfrastructuur Oost-Vlaanderen – N49

Op 21 december 1994 heeft de provincieraad van Oost-Vlaanderen een motie aangenomen die het voorstel van rollend driejarenplan 1995-1997 voor de wegeninfrastructuur in het Vlaamse Gewest onder de loep neemt en confronteert met de aanbevelingen die de GOMOV heeft gedaan inzake deze problematiek.

De GOMOV meent dat met haar voorstellen, die reeds in vroegere adviezen werden neergelegd, geen rekening wordt gehouden.

Graag zou ik van de minister willen vernemen of het driejarenplan kan worden bijgestuurd overeenkomstig de aanbevelingen van de GOMOV en dit met betrekking tot het volgende project :

- de ombouw van de N49 tot autoweg tussen Antwerpen en Gent, met een afbuigen naar de geplande Rodenhuizetunnel.

Antwoord

Zie :

Vraag nr. 145
van 23 januari 1995
van de heer P. Van Grembergen
Blz. 519

Vraag nr. 152 van 23 januari 1995 van de heer P. VAN GREMBERGEN

Bijsturing driejarenplan-wegeninfrastructuur Oost-Vlaanderen – N417

Op 21 december 1994 heeft de provincieraad van Oost-

Vlaanderen een motie aangenomen die het voorstel van rollend driejarenplan 1995-1997 voor de wegeninfrastructuur in het Vlaamse Gewest onder de loep neemt en confronteert met de aanbevelingen die de GOMOV heeft gedaan inzake deze problematiek.

De GOMOV meent dat met haar voorstellen, die reeds in vroegere adviezen werden neergelegd, geen rekening wordt gehouden.

Graag zou ik van de minister willen vernemen of het driejarenplan kan worden bijgestuurd overeenkomstig de aanbevelingen van de GOMOV en dit met betrekking tot het volgende project :

- de aanleg van de op het gewestplan voorziene N417 (Gent-Dendermonde) met doortrekking naar de A2 (Leuven-Hasselt).

Antwoord

Zie :

Vraag nr. 145
van 23 januari 1995
van de heer P. Van Grembergen
Blz. 519

Vraag nr. 153 van 23 januari 1995 van de heer P. VAN GREMBERGEN

Bijsturing driejarenplan-wegeninfrastructuur Oost-Vlaanderen – N47

Op 21 december 1994 heeft de provincieraad van Oost-Vlaanderen een motie aangenomen die het voorstel van rollend driejarenplan 1995-1997 voor de wegeninfrastructuur in het Vlaamse Gewest onder de loep neemt en confronteert met de aanbevelingen die de GOMOV heeft gedaan inzake deze problematiek.

De GOMOV meent dat met haar voorstellen, die reeds in vroegere adviezen werden neergelegd, geen rekening wordt gehouden.

Graag zou ik van de minister willen vernemen of het driejarenplan kan worden bijgestuurd overeenkomstig de aanbevelingen van de GOMOV en dit met betrekking tot het volgende project :

- afwerking van de N47 (Lokeren-Dendermonde) als verbinding tussen de E17 en het toekomstige wegennooptpunt te Dendermonde (N41/45/417).

Antwoord

Zie :

Vraag nr. 145
van 23 januari 1995
van de heer P. Van Grembergen
Blz. 519

Vraag nr. 154 van 23 januari 1995 van de heer P. VAN GREMBERGEN

Bijsturing driejarenplan-wegeninfrastructuur Oost-Vlaanderen – N41/45

Op 21 december 1994 heeft de provincieraad van Oost-

Vlaanderen een motie aangenomen die het voorstel van rollend driejarenplan 1995-1997 voor de wegeninfrastructuur in het Vlaamse Gewest onder de loep neemt en confronteert met de aanbevelingen die de GOMOV heeft gedaan inzake deze problematiek.

De GOMOV meent dat met haar voorstellen, die reeds in vroegere adviezen werden neergelegd, geen rekening wordt gehouden.

Graag zou ik van de minister willen vernemen of het driejarenplan kan worden bijgestuurd overeenkomstig de aanbevelingen van de GOMOV en dit met betrekking tot het volgende project :

- de afwerking en aansluiting van de N41/45 (Antwerpen - Sint-Niklaas - Dendermonde - Aalst - Ninove - Geraardsbergen) op de N42.

Antwoord

Zie :

Vraag nr. 145
van 23 januari 1995
van de heer P. Van Grembergen
Blz. 519

Vraag nr. 155 van 23 januari 1995 van de heer P. VAN GREMBERGEN

Bijsturing driejarenplan-wegeninfrastructuur Oost-Vlaanderen – N9

Op 21 december 1994 heeft de provincieraad van Oost-Vlaanderen een motie aangenomen die het voorstel van rollend driejarenplan 1995-1997 voor de wegeninfrastructuur in het Vlaamse Gewest onder de loep neemt en confronteert met de aanbevelingen die de GOMOV heeft gedaan inzake deze problematiek.

De GOMOV meent dat met haar voorstellen, die reeds in vroegere adviezen werden neergelegd, geen rekening wordt gehouden.

Graag zou ik van de minister willen vernemen of het driejarenplan kan worden bijgestuurd overeenkomstig de aanbevelingen van de GOMOV en dit met betrekking tot het volgende project :

- de heraanleg van de N9 (Gent-Eeklo) met de aansluiting op de expresweg N49 via de Ringweg aldaar.

Antwoord

Zie :

Vraag nr. 145
van 23 januari 1995
van de heer P. Van Grembergen
Blz. 519

Vraag nr. 156 van 23 januari 1995 van de heer P. VAN GREMBERGEN

Bijsturing driejarenplan-wegeninfrastructuur Oost-Vlaanderen – N42

Op 21 december 1994 heeft de provincieraad van Oost-

Vlaanderen een motie aangenomen die het voorstel van rollend driejarenplan 1995-1997 voor de wegeninfrastructuur in het Vlaamse Gewest onder de loep neemt en confronteert met de aanbevelingen die de GOMOV heeft gedaan inzake deze problematiek.

De GOMOV meent dat met haar voorstellen, die reeds in vroegere adviezen werden neergelegd, geen rekening wordt gehouden.

Graag zou ik van de minister willen vernemen of het driejarenplan kan worden bijgestuurd overeenkomstig de aanbevelingen van de GOMOV en dit met betrekking tot het volgende project :

- de afwerking en de doortrekking van de N42 (Gent-Zottegem-Geraardsbergen) naar Wallonië (Bergen).

Antwoord

Zie :

Vraag nr. 145
van 23 januari 1995
van de heer P. Van Grembergen
Blz. 519

Vraag nr. 157 van 23 januari 1995 van de heer P. VAN GREMBERGEN

Bijsturing driejarenplan-wegeninfrastructuur Oost-Vlaanderen – E17

Op 21 december 1994 heeft de provincieraad van Oost-Vlaanderen een motie aangenomen die het voorstel van rollend driejarenplan 1995-1997 voor de wegeninfrastructuur in het Vlaamse Gewest onder de loep neemt en confronteert met de aanbevelingen die de GOMOV heeft gedaan inzake deze problematiek.

De GOMOV meent dat met haar voorstellen, die reeds in vroegere adviezen werden neergelegd, geen rekening wordt gehouden.

Graag zou ik van de minister willen vernemen of het driejarenplan kan worden bijgestuurd overeenkomstig de aanbevelingen van de GOMOV en dit met betrekking tot het volgende project :

- de splitsing van de E17 ter hoogte van Sint-Niklaas (N45/N16) met rechtstreekse aansluiting op Waasland haven en de Antwerpse haven via de Liefkenshoek-tunnel.

Antwoord

Zie :

Vraag nr. 145
van 23 januari 1995
van de heer P. Van Grembergen
Blz. 519

Vraag nr. 164 van 27 januari 1995 van de heer F. VAN DEN EYNDE

Toepassing taalwetgeving – Gent

De dienst Bevolking van de stad Gent gebruikt vijfta-

lige brieven om vreemdelingen die in de Arteveldestad wonen aan te schrijven.

Is de minister van mening dat dit conform de taalwetgeving is ?

Antwoord

Ik heb de eer het lid mee te delen dat ik ter zake een onderzoek vraag aan de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen.

Tevens verzocht ik de Vaste Commissie voor Taaltoezicht om advies.

Ik zal niet nalaten het lid schriftelijk op de hoogte te houden.

Vraag nr. 161 van 25 januari 1995 van de heer J. GABRIELS

Vastbenoemde politieagenten – Sollicitatie bij andere gemeente

Kan de minister me medelen of vastbenoemde politieagenten die voor hun aanstelling deelnamen aan wervingsexamens, de politieschool met goed gevolg doorliepen en het brevet van officier behaalden, opnieuw moeten deelnemen aan wervingsexamens wanneer ze solliciteren voor een vacante betrekking bij een ander gemeentebestuur of kunnen ze worden vrijgesteld van deze wervingsexamens ?

Antwoord

Ik heb de eer het lid mee te delen dat het antwoord op zijn vraag behoort tot de bevoegdheid van de federale regering. Het Sint-Michielsakkoord heeft de regelgevende bevoegdheid betreffende het politiepersoneel niet toegewezen aan de gewesten. Zo bepaalt artikel 189 van de nieuwe gemeentewet dat de gemeenteraad onder andere het administratief statuut en de wervings-, benoemings- en bevorderingsvoorwaarden van de leden van het gemeentepolitiekorps bepaalt binnen de perken van de door de Koning vastgestelde algemene bepalingen.

Binnen de grenzen van die algemene bepalingen die bij koninklijk besluit werden vastgesteld en waarvan sommige bij omzendbrief werden verduidelijkt, is het mij niet mogelijk op de vraag te antwoorden.

Vraag nr. 172 van 1 februari 1995 van de heer M. CORDEEL

Logistiek Park Waasland – Stand van het dossier

De plannen voor de vestiging van het Logistiek Park op het grondgebied van de gemeente Zandvliet werden definitief opgeborg. De gemeente Beveren zou thans kans maken om het project binnen te halen. Zowel het gemeentebestuur als de Wase Intercommunale onderstrepen het belang van zo'n project in het kader van het toenemende verkeer van en naar de Waaslandha-

ven. Graag vernam ik de huidige stand van zaken met betrekking tot dit dossier : in te nemen oppervlakte, mogelijke tewerkstelling, het concept, investeringsbe- drag, betrokken partners.

Antwoord

In verband met het Logistiek Park Waasland werd voor enkele jaren een studie verricht door de Intercommunale van het Waasland. De inhoud van deze studie die gericht was op de aanleg van een transportzone is evenwel enigszins voorbijgestreefd gelet op de andere accenten die worden gelegd voor de ontwikkeling van een logistiek park op de Linkeroever.

Tijdens de maand december 1994 hadden hieromtrent nog contacten plaats tussen mijn administratie van de ruimtelijke ordening en de respectievelijke bevoegde overheden en instellingen zoals DOLSO, gemeentebe- stuur en Intercommunale Land van Waas.

Bij die gelegenheid werden een aantal afspraken ge- maakt in verband met verantwoording van de aanleg, de lokalisatie, de begrenzing en de inhoud van het logistiek park.

Zodra deze gegevens gefinaliseerd zijn, kan een voor- stel van ontwerpplan aan de Vlaamse regering ter be- slissing worden voorgelegd.

Vraag nr. 176 van 2 februari 1995 van de heer E. VAN VAERENBERGH

Verkaveling Waterloo's Veld Sint-Genesius-Rode – Be- zwaren

Na de plannen voor appartementsgebouwen naast het natuureservaat de Kwadebeek, wordt in Sint-Genesius-Rode opnieuw een brok natuur bedreigd door een verkavelingsproject.

Tegen de verkavelingsplannen kwam al reactie van de streekvereniging Zenne en Zoniën. De vereniging diende een bezwaarschrift in met de vraag aan de ge- meente geen bouwvergunning af te leveren.

Volgens de vereniging betekent de verkaveling van het Waterloo's Veld het begin van een onomkeerbaar ver- stedelijkingsproces in de nu nog groene rand rond Brussel.

1. Is de minister op de hoogte van dit verkavelingspro- ject ?
2. Hoe staat de betrokken zone ingekleurd op het ge- westplan ?
3. De vereniging Zenne en Zoniën diende reeds een bezwaarschrift in. Hoeveel bezwaarschriften zijn er tegen dit verkavelingsproject ingediend ?
4. Meent de minister niet dat er een halt moet worden toegeroepen aan dergelijke projecten die het begin zijn van een onomkeerbaar verstedelijkingsproces ?

Antwoord

Tot op heden is bij mijn administratie geen verkavelingsproject ingediend.

Uit inlichtingen ingewonnen bij het gemeentebestuur van Sint-Genesius-Rode blijkt dat half oktober door de betrokken eigenaar een verkavelingsproject werd ingediend bij de gemeente.

De te verkavelen percelen zijn volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 7 maart 1977, gelegen in het woonuitbreidingsgebied.

Tijdens het openbaar onderzoek van 11 tot 27 januari 1995 werden door groeperingen en particulieren tegen het project bezwaarschriften en petitie's (\pm 400 handtekeningen) ingediend.

Het verkavelingsproject werd inmiddels door de aanvrager ingetrokken, zodat momenteel geen procedure tot het verkrijgen van een verkavelingsvergunning meer bestaat.

In ieder geval zal bij het adviseren van een eventuele bouw- of verkavelingsaanvraag rekening worden gehouden met de richtlijn van 22 september 1992 in verband met het aansnijden van woonuitbreidingsgebieden.

Vraag nr. 178
van 2 februari 1995
van de heer B. VANDENDRIESSCHE

OCMW-begroting – Toelichting voor gemeenteraad

Overeenkomstig artikel 88, § 1 van de organieke wet op het OCMW heeft de voorzitter de opdracht de OCMW-begroting toe te lichten voor de gemeenteraad. Deze bepaling geeft in de praktijk aanleiding tot uiteenlopende interpretaties.

In een aantal gemeenten dient de OCMW-voorzitter na de toelichting van de begroting en het eventueel beantwoorden van technische vragen het spreekgestoelte te verlaten en zwijgzaam de verdere debatten omtrent het OCMW te volgen.

In een enge interpretatie stelt men dat toelichten betekent uitleg verschaffen zonder meer.

Verdedigen, antwoorden op beleidsvragen en andere overwegingen, zouden verder gaan dan toelichten en behoren tot de bevoegdheid van een lid van het college. Anderen menen dat dan evengoed een schriftelijk uitwisseling van begroting en beleidsnota kan gebeuren.

Mag ik de minister verzoeken mij te willen meedelen of

1. de OCMW-voorzitter in de gemeenteraad in discussie mag treden met gemeenteraadsleden omtrent beleidsopties indien hij geen deel uitmaakt van de gemeenteraad ;
2. of de OCMW-voorzitter dit wel mag wanneer hij gemeenteraadslid is ?

N.B. : Dezelfde vraag werd eveneens gesteld aan minister W. Demeester-De Meyer, Vlaamse mi-

nister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin.

Antwoord

Ik heb de eer het lid mee te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag zal worden verstrekt door mevrouw Wivina Demeester-de Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin.

Vraag nr. 181
van 3 februari 1995
van de heer M. MAERTENS

Openbaarheid gemeentelijke bestuursdocumenten – Kopieprijs

In het kader van de openbaarheid van bestuur van het milieuvergunningsdecreet moet de gemeente kopies geven van de bouwvergunningen en van de milieuvergunningsaanvragen en de milieuvergunningen aan elk een die erom verzoekt. Het decreet stelt dat de gemeente voor elke kopie een vergoeding mag vragen waarvan het bedrag wordt bepaald door een gemeentelijk reglement ter zake. Sommige gemeenten maken misbruik van dit recht door exorbitant hoge bedragen per kopie te vragen ; zo is mij het voorbeeld bekend van een gemeente die 10 frank per A-4 kopie vraagt, dit terwijl in de handel een A-4 gewoonlijk drie frank en zelfs minder kost. De bedoeling van dergelijke politiek ligt voor de hand : nu de decreten openbaarheid van bestuur opleggen, kunnen bepaalde gemeentebesturen voor de geïnteresseerde, in hun ogen soms lastige buurtbewoner, hoge financiële drempels inbouwen. Dergelijke houding kan de openbaarheid van bestuur totaal tot dode letter maken, zeker voor de minder goeude burger.

Graag had ik vernomen of de minister in samenspraak met zijn collega's van de Vlaamse regering al via een ministerieel rondschrjven een maximum prijs per kopie heeft opgelegd aan de gemeenten en andere overheden, om het inzagerecht van de bewoner te beschermen.

Zo ja, wanneer is dit ministerieel rondschrjven verstuurd en hoeveel bedraagt de maximale prijs ?

Antwoord

Luidens artikel 32, tweede lid, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de Milieuvergunning (Vlarem 1) is het gemeentebestuur er toe gehouden aan elke persoon die erom verzoekt een afschrift te verstrekken van de milieuvergunningen die verleend zijn aan de in de gemeente geëxploiteerde inrichtingen, en zulks tegen kostendekkende vergoeding.

Voor het overige bevat de milieureglementering geen bepalingen inzake het verplicht verstrekken van een afschrift van een milieuvergunningsaanvraag of van een bouwvergunning.

Vermits een gemeente over voornoemde documenten beschikt in een aangelegenheid waarvoor het Vlaams Gewest bevoegd is, kan de burger er een afschrift van krijgen in de gevallen en onder de voorwaarden bepaald door het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de openbaarheid van bestuursdocumenten in de diensten en instellingen van de Vlaamse regering.

Voornoemd decreet bepaalt niet uitdrukkelijk dat deze afschriften moeten verstrekt worden tegen kostendekkende vergoeding. Deze verplichting vloeit evenwel voort uit de aard zelf van een gemeentelijke retributie, namelijk de financiële tegenprestatie voor een door de gemeente verstrekte dienst. Daarenboven kan worden verwezen naar de voorbereidende werken van artikel 32 van de grondwet, waarin werd gesteld dat de kosten in verband met de raadpleging van een bestuursdocument niet buitensporig mogen zijn, en dat men zich moet beperken tot de kostprijs in de strikte betekenis van dat woord (Gedr. St. van de Senaat, 100-49/2° (B.Z. 1991-1992) blz.10).

In uitvoering van dit grondwetsartikel wordt door de federale regering een wetgevend initiatief voorbereid.

In afwachting van de totstandkoming van deze federale wet, kan per analogie worden verwezen naar de omzendbrief van 19 januari 1990 betreffende het inzage-recht van de gemeenteraadsleden waarin wordt aanbevolen dat het college van burgemeester en schepenen zich soepel zou opstellen en de gemeentelijke fotocopiëapparatuur zou laten gebruiken, eventueel legen een vergoeding waarvan de concrete bepalingen in een reglement kunnen worden opgenomen.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 70
vau 13 januari 1995
van de heer H. OLAERTS

Musea – Aankoopbudgetten

In kunstmiddens worden vragen gesteld bij het gelijktijdig voortbestaan van zowel de toelagen aan de musea van de Vlaamse Gemeenschap (MUHKA 52 miljoen en KMSKA 59,5 miljoen), als van de budgetten voor de aankoop van belangrijke kunstwerken (20 miljoen).

Met name zou dit leiden tot een versnippering van de toch reeds bescheiden middelen, bovendien worden de betrokken instanties vaak bemand door steeds dezelfde personen.

Voorgesteld wordt om de budgetten voor de aankoop van belangrijke kunstwerken te verdelen over de musea. Op deze wijze zouden deze gelden bijdragen tot de verdere uitbouw van de collecties van de Vlaamse musea.

Kan de minister dit voorstel overwegen ? Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

In 1994 bedroeg het totale budget “aankopen van kunstwerken” (programma 44.1, basisallocatie 74.80) twintig miljoen frank.

De helft (10 miljoen frank) daarvan werd op advies van de Vlaamse Commissie voor de Beeldende Kunst besteed. In dit bedrag zijn ook de restauratie/onderhoudskosten van de collectie (ongeveer 1 miljoen frank per jaar) en de uitwisselingsregeling met Nederland (500.000 frank per jaar) inbegrepen.

De andere helft van dit bedrag werd ter beschikking gesteld van de Vlaamse musea voor hedendaagse kunst. De Vlaamse Gemeenschap koopt de door de musea voorgestelde werken aan en geeft ze daarop in langdurige bruikleen aan het museum in kwestie.

Dit budget werd als volgt over de musea verdeeld :

MUHKA Antwerpen : 6 miljoen frank
PMMK Oostende : 2 miljoen frank
MHKG Gent : 2 miljoen frank

De budgetten die ter beschikking werden gesteld van de musea van Oostende en Gent zijn bedoeld ter ondersteuning van deze musea met kunstwerken van de Vlaamse Gemeenschap. Ondersteuning, want de collectievorming van deze musea is uiteindelijk de opdracht van de inrichtende machten van deze beide musea, zijnde respectievelijk de provincie West-Vlaanderen en de stad Gent. De regeling “ondersteuning collectievorming” werd in 1994 opgestart en zal ook dit jaar gecontinueerd worden.

Daarnaast verwijs ik hier ook nog naar de algemene subsidieregeling voor musea. De aankopen door musea kunnen tot 40 percent worden gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap. Ook de musea van hedendaagse kunst komen voor deze regeling in aanmerking. Deze subsidies worden toegekend op voorstel van de Raad van Advies voor Musea.

In 1994 werd een totaal bedrag van 3.296.000 frank subsidies besteed voor de aankoop van hedendaagse kunst door de musea. Aan subsidies voor de aankoop van oude en moderne kunst werd een totaal bedrag van 1.680.000 frank besteed.

Verder moet ik er het lid op wijzen dat de jaarlijks aan de V.Z.W. MUHKA toegekende subsidie (in 1994 52 miljoen frank) een werkingstoelage is die niet kan worden aangewend voor de collectievorming.

Het KMSK Antwerpen kreeg, als buitendienst van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, in 1994 een dotatie van 59,5 miljoen frank toegekend. Deze dotatie strekt tot dekking van de werkingskosten van het museum, inclusief de kosten van de collectievorming.

Ik meen uit de vraagstelling van het lid te mogen begrijpen dat zijn vraag voornamelijk op de besteding van de kredieten voor de aankoop van hedendaagse kunst slaat.

Bovenstaand overzicht van de besteding van de kredieten in 1994 geeft reeds aan dat deze besteding meer doordacht en genuanceerd gebeurt dan soms wordt beweerd.

De huidige verdeelsleutel maakt een evenwicht mogelijk in het nastreven van de verschillende doelstellingen en beleidslijnen die het aankoopbeleid van de Vlaamse Gemeenschap kenmerken.

- Enerzijds is er de uitbouw van de eigen collectie van de Vlaamse Gemeenschap tot een collectie met kwalitatief hoogstaand en representatief werk van de in Vlaanderen werkzame beeldende kunstenaars, een optie waarin het collectiebelang centraal staat.
- Enigszins aansluitend bij deze eerste optie is er ook het streven om via een aankoopbeleid de op dit moment in Vlaanderen actieve hedendaagse beeldende kunstenaars bij hun kunstactiviteit te ondersteunen.
- Anderzijds is er de ondersteuning van de collectievorming van de musea met kunstwerken van de Vlaamse Gemeenschap. Ik wijs er op dat de spreiding van deze budgetten over drie musea een ruimer collectiebeleid mogelijk maakt, met voor elk museum andere specifieke invalspunten. Dit voorkomt een te grote eenzijdigheid van de besteding van deze kredieten, een eenzijdigheid waar het lid zelf voor waarschuwt, waar hij het heeft over “instanties vaak bemand door dezelfde personen”.

Tot slot wens ik er het lid op te wijzen dat elke samenbundeling van de nu “versnipperde bescheiden middelen”, onvermijdelijk een concentratie van beslissingsmacht ten gevolge heeft. Het lid is dan ook minder consequent wanneer hij enerzijds pleit voor de samenbundeling van de versnipperde bescheiden kredieten en anderzijds protesteert tegen de monopolisering van het aankoopbeleid door “steeds dezelfde personen”.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 89
van 24 januari 1995
van de heer H. SCHILTZ

Onderwijsakkoord Vlaanderen-China – Selectie samenwerkingsdomeinen en universiteiten

In De Standaard van 17-18 december 1994 verscheen het bericht dat het Vlaams departement Onderwijs 22,5 miljoen frank ter beschikking stelt voor samenwerking met de Chinese Volksrepubliek. Blijkbaar zijn er enkel aan de Katholieke Universiteit Leuven en aan de Rijksuniversiteit Gent professoren te vinden die voor een dergelijke samenwerking in aanmerking komen. Op basis van het principe van openbaarheid van bestuur, waarvan de minister een grote voorstander zou zijn, verzoek ik mij de volgende informatie te verstrekken.

1. Werd er over deze samenwerkingsmogelijkheid een openbare oproep gericht aan alle universiteiten ?
2. Wanneer is deze oproep aan de diverse rectoren verstuurd ?

3. In welke termen was deze oproep geformuleerd ?
4. Zijn er enkel voorstellen van de KU-Leuven en van de Universiteit Gent gevraagd of werden ook andere universiteiten aangezocht voorstellen in te dienen ?
5. Op basis van welke criteria en door welke instanties zijn de samenwerkingsdomeinen afgebakend en de professoren geselecteerd ?
6. Heeft de minister al beslissingen genomen met betrekking tot analoge samenwerkingsovereenkomsten, zo ja, voor welke landen, met welk budget, hoe zal de oproep daarvoor geschieden en welke selectiecriteria zullen gelden ?

Antwoord

Er werd in 1994 een budget van 22,5 miljoen frank ter beschikking gesteld in het kader van interuniversitaire samenwerking tussen Vlaanderen en de Chinese Volksrepubliek.

Dit betreft een eerste aanzet tot samenwerking, die werd opgestart na een beslissing van de Vlaamse regering op 23 juni 1993 om de contacten met de Chinese Volksrepubliek opnieuw op te nemen.

Na een verzoek vanwege de Chinese autoriteiten via hun vertegenwoordigers in ons land werden vanaf september 1994 enkele eerste verkennende gesprekken gevoerd. Deze gesprekken werden van Vlaamse zijde geleid door de directeur-generaal van de administratie Hoger Onderwijs en de oud-rector van de Universiteit Gent, prof. L. De Meyer.

1. tot 5. Als antwoord op de vragen omtrent de bekendmaking en de tijdsspanne waarin dit gebeurde, kan ik meedelen dat de beschikbare tijd het niet mogelijk maakte om hiervoor een algemene oproep te lanceren. Na deze eerste gesprekken bleek een procedure waarbij een ruime consultatie en selectie van projecten zou moeten worden opgestart, de financiering op basis van de begroting 1994 onmogelijk te hebben gemaakt omdat de projectvoorstellen die werden ingediend ook moesten worden voorgelegd aan de Chinese autoriteiten. Zij staan immers in voor de financiële ondersteuning voor de deelname van hun instellingen aan deze projecten. Daarom werd op basis van een aantal reeds bestaande contacten tussen Chinese partners en de door het lid genoemde universiteiten een eerste aanzet gegeven tot deze samenwerking.

Deze projecten werden dan ook voorgesteld op basis van contacten met de onderwijsdienst van de ambassade van de Chinese volksrepubliek in ons land en op basis van de reacties van de Chinese Staatscommissie voor onderwijs.

6. In 1994 werd eveneens de samenwerking met de Russische Federatie, reeds begonnen door mijn voorganger, voortgezet en werden stappen gezet om contacten met Oekraïne op te starten, waarbij we ook aansluiting zoeken bij de activiteiten van de Europese Unie en bij de activiteiten van Nederland, om waar mogelijk via trilaterale samenwerking Vlaanderen beter te kunnen profileren in het buitenland.

Deze projecten worden gefinancierd in het kader van het krediet van 80 miljoen uitgetrokken op de begroting voor internationale interuniversitaire samenwerking. De Vlaamse Gemeenschap heeft zich in dit verband op Europees vlak kunnen onderscheiden door de dynamische manier waarop wij contacten met de Russische Federatie hebben uitgebouwd.

Vlaanderen werd daarom ook samen met Nederland nauw betrokken bij de voorbereiding door het Duits voorzitterschap van de informele samenkomst van de ministers van onderwijs van de Europese Unie met de Russische minister van onderwijs in Sint-Petersburg. Het was een primeur voor de Europese Unie om een dergelijke vergadering te organiseren buiten haar grenzen.

In het kader van de inspanningen die de Vlaamse regering wenst te ondernemen ten aanzien van Zuid-Afrika zullen op basis van dit budget ook enkele projecten voor interuniversitaire samenwerking worden ondersteund.

Voor het merendeel worden deze projecten getrokken door de genoemde universiteiten, doch zij kunnen ook andere universiteiten en instellingen hierbij betrekken. Zo zijn de drukkerij Van In, een aantal Vlaamse PMS-centra en de Universiteit Antwerpen betrokken bij projecten met de Russische Federatie en zullen andere instellingen, onder meer HOBU-instellingen, worden betrokken bij projecten gericht op Zuid-Afrika.

Door het wegvallen van de tijdsdruk kan in de toekomst voor dergelijke projecten een gepaste procedure worden uitgewerkt. De selectie van projecten en instellingen gebeurt echter telkens met inspraak van het betreffende partnerland.

Vraag nr. 95
van 27 januari 1995
van de heer M. MAERTENS

Onderwijsakkoord Vlaanderen-Nederland – Harmonisering didactische vakterminologie

In het kader van het recente Vlaams-Nederlands onderwijsakkoord, waarin onder meer wordt gestreefd naar een gelijkwaardigheid van de diploma's, zal het noodzakelijk zijn naast de leerplannen ook de didactische vakterminologie te harmoniseren. Dit zal het bijkomend voordeel opleveren dat Nederlandse en Vlaamse schoolhandboeken in beide landen zullen kunnen worden gebruikt, met eventueel als gevolg grotere oplagen en een daling van de kostprijs.

Nochtans zal het daarbij noodzakelijk zijn de vakterminologie te harmoniseren. Deze harmonisatie is ook binnen Vlaanderen nog niet gerealiseerd. Zo is bijvoorbeeld de vakterminologie voor Nederlandse zinsontleding afhankelijk van de methodiek en zeer uiteenlopend. Maar zelfs voor dezelfde begripsinhouden worden andere termen gebruikt. Ook in de muziekdidactiek zijn er onaanvaardbare verschillen: zo worden bijvoorbeeld C en Cis in Nederland en Duitsland gebruikt voor do-hersteld en do-kruis in Vlaanderen en het Franse taalgebied. Een harmonisering en een normering is derhalve een noodzakelijke voorwaarde voor onderwijsintegratie.

1. Werd deze problematiek reeds door het departement van de minister bestudeerd en zo ja, welke algemene beleidsopties werden er op dit stuk genomen?
2. Voor welke vakken en vaktermen werden daarbij verschilpunten opgemerkt en welke termen worden daarbij aanbevolen voor het Vlaamse onderwijs?
3. Werd deze problematiek reeds in het kader van de goedkeuring van de handboeken besproken en zo ja, welke beleidsopties werden genomen die tegemoet komen aan de harmonisering van de handboeken?
4. Komt er een Vlaams-Nederlandse overlegcommissie voor deze problematiek en zo ja, binnen welke tijdslimiet zal deze werkzaam zijn?

Antwoord

De harmonisering van de didactische vakterminologie is ook in Vlaanderen vrij problematisch. Pogingen, onder meer vanwege de dienst voor Onderwijsontwikkeling om bijvoorbeeld de terminologie voor zinsontleding te harmoniseren, stuitten op verzet omdat dit tot de vrijheid van methode, eigen aan de organiserende instanties van het onderwijs zou behoren. De problematiek beweegt zich met andere woorden op het raakvlak van de pedagogische vrijheid.

Zelf ben ik van oordeel dat een gemeenschappelijke terminologie hier belangrijk zou zijn en dat inspanningen in die zin zouden moeten worden geleverd. Voornamelijk wat zinsontleding betreft moet evenwel worden geconstateerd dat er heel wat strekkingen zijn rond deze thematiek, waardoor de vakdidactici Nederlands zelf niet tot eensgezindheid komen.

Naar Nederland toe ligt het probleem van de integratie van de vakdidactische terminologie evenzeer moeilijk. Ook daar is er een hele traditie van verscheidenheid in terminologie. Met andere woorden ook binnen Nederland is er voor een aantal vakken geen eensgezindheid, a fortiori dan ook niet voor een integratie Nederland-Vlaanderen. Het probleem zal voor bepaalde vakken moeilijker liggen dan voor andere.

De problematiek is mij bekend. Ik ben, gezien wat vooraf gaat, van oordeel dat men een harmonisering stapsgewijze en gepland moet aanpakken. Ongetwijfeld zal het een proces van lange duur zijn. Een eerste stap is het harmoniseren van de terminologie over de onderwijsstructuren en de kernbegrippen voor het onderwijsbeleid.

Ik vestig er ook uw aandacht op dat de harmonisering van de terminologie tussen Nederland en Vlaanderen een materie is die voornamelijk tot de bevoegdheid van mijn collega van cultuur behoort. Binnen de Nederlandse Taalunie bestaat een Samenwerkingsverband Nederlandstalige Terminologie (SANT).

Daarin zijn onder meer het Instituut voor Normalisatie samen met het Nederlands Instituut voor Normalisatie vertegenwoordigd. Een onderdeel van de werkzaamheden heeft daar betrekking op terminologie en opleiding. Voor de vragen die het lid stelt, lijkt het mij dan

ook wenselijk dat mijn collega van Cultuur hierin een initiatief neemt. Uiteraard ben ik bereid om vanuit het departement onderwijs mee te werken om de nodige deskundigheid hieromtrent te leveren. Het continu werken aan deze harmonisering en het opvolgen daarvan lijken mij typische taken voor de NTU te zijn.

In het licht van wat voorafgaat kan ik concreet het volgende antwoorden.

1. Verschillende initiatieven werden reeds genomen.

De dienst voor Onderwijsontwikkeling heeft reeds studiewerk in die zin verricht. Het gaat om volgende publikaties :

- Het onderwijs in Nederland en Vlaanderen. Een wereld van verschil ?
- Eindtermen in Vlaanderen en kerndoelen in Nederland, een wereld van verschillen.

Samen met het Instituut voor Leerplanontwikkeling (SLO) in Nederland bereidt deze dienst een gezamenlijke curriculumgids voor, bestemd voor leerplanmakers uit Nederland en Vlaanderen. Daarin worden de verschillende terminologieën die in Nederland en Vlaanderen hieromtrent gangbaar zijn, gedefinieerd.

Daarnaast is er in een samenwerking tussen mijn departement en het ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen in Nederland een lexicon betreffende de lerarenopleiding verschenen : "Lexicon betreffende het vitaal leraarschap en (voortgezette) lerarenopleidingen in Nederland en Vlaanderen".

Ik verwijs ook naar twee initiatieven van OORD, het Vlaams-Nederlands Overleg over Onderwijsresearch en Documentatie. Eerlang publiceert de Nederlandse Taalunie voor OORD een wetenschappelijke studie over het onderwijs in Nederland en Vlaanderen : "Verwantschap en verscheidenheid. Het secundair onderwijs in Vlaanderen. Het voortgezet onderwijs in Nederland. Een vergelijking." Deze studie is gemaakt onder de leiding van de professoren Wielemans en Lagerwey. Eveneens binnen OORD wordt gewerkt aan een note book. "Nederlandse en Vlaamse onderwijs-termen" in het Engels.

Mijn beleidsoptie hieromtrent is dat ik deze studies aanmoedig, maar dat de coördinatie en opvolging qua terminologie best bij de Nederlandse Taalunie, meer bepaald bij het SANT berust.

2. Er zijn nog geen vergelijkende studies gemaakt over terminologie uit de diverse vakken. Die moeten passen in een globale planning waarover ik hierboven uitweidde.
3. Er bestaat geen procedure meer voor het goedkeuren van handboeken. Aangezien de produktie van handboeken in een vrije markt-systeem gebeurt, is daarover geen overheidscontrole. De inspectie controleert niet de methoden maar wel de resultaten van het onderwijs. Opnieuw verwijs ik naar mijn opmerking over de vrijheid van methode.

4. Dit kan gebeuren in overleg met mijn collega van Cultuur die binnen de Nederlandse Taalunie, meer bepaald het SANT, eventueel een initiatief zou kunnen nemen.

In dat geval ben ik vanuit het departement Onderwijs tot medewerking bereid.

**Vraag nr. 98
van 2 februari 1995
van de heer G. VANLEENHOVE**

Schooldirecteur secundair onderwijs – Taak en loon

Het efficiënt leiden van een secundaire school is geen eenvoudige zaak. Straks, met de schaalvergroting en de samenwerkingsverbanden, zal de leiding van een secundaire school nog moeilijk de taak kunnen zijn van één persoon. Bestaat er een taakomschrijving voor het ambt van directeur secundair onderwijs ? Hoe luidt die taakomschrijving ? Wordt voor de toekomst voorzien dat dit ambt vanaf een aantal leerlingen (bv. 1.500) wordt gesplitst in een administratief en een pedagogisch ambt van directeur secundair onderwijs ? Wat is de loonspanning, op het einde van de loopbaan, tussen het ambt van leraar en het ambt van directeur secundair onderwijs ? Is er ruimte voor een redelijke loonsverhoging voor de directies secundair onderwijs vanaf een bepaald aantal leerlingen (bv. 1.000) ?

Antwoord

Mijn administratie stelt geen functiebeschrijving op voor het ambt van directeur **secundair** onderwijs. Het zijn de organiserende machten die, als werkgevers van hun personeel, vastleggen wat de taak inhoud is van de directeur secundair onderwijs.

Het onderwijsdepartement gaat er wel van uit dat de directie secundair onderwijs verantwoordelijk is voor de pedagogische en administratieve leiding van de toegewezen instelling, binnen het kader van de wettelijke en reglementaire voorschriften.

Ten dien einde treft de directie elke maatregel die een goede dagelijkse werking waarborgt van de instelling en het daar georganiseerde onderwijs. Gedurende de openstelling van de instelling is de directie verantwoordelijk voor de werking ervan.

Binnen de huidige reglementering kan een secundaire school met 1500 leerlingen bijkomend beschikken over twee onderdirecteurs, evenals over o.m. een opvoederhuismeester en een directiesecretaris. Indien het om een technische school gaat kan de directie eveneens een beroep doen op een werkplaatsleider en ruim acht werkmeesters.

Dit betekent dat de directie van een secundaire school van 1500 leerlingen binnen de huidige reglementering over een aantal personeelsleden beschikt om een directieteam te vormen. De directie kan in samenspraak met de organiserende instantie een taakverdeling organiseren binnen dit team.

Inzake de loonspanning wordt vastgesteld dat er een duidelijk weddeverschil is op het einde van de loop-

baan tussen een licentiaat-leraar secundair onderwijs en een licentiaat-directeur secundair onderwijs van een instelling met derde graad.

Het gaat hier om een bruto-bedrag van 27.710 frank per maand (ongeveer 11.500 fr. netto) bij een anciënniteit van 27 jaar en meer en met de huidige index. Er bestaan op dit ogenblik geen plannen om in een loonsverhoging te voorzien voor de directies secundair onderwijs.

Dit neemt niet weg dat ik inzie dat er een probleem is : de grotere verantwoordelijkheid en taakbelasting van de directeur wordt niet gecompenseerd door een naar verhouding hogere wedde.

Vraag nr. 100
van 2 februari 1995
van de heer H. VAN DIENDEREN

Onderwijspersoneel en openbaar vervoer – Tegemoetkoming en initiatieven

Overeenkomstig de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 22 juli 1993, betreffende de tegemoetkoming van de werkgevers in de onderwijssector in de vervoerkosten van hun personeelsleden, wordt aan de personeelsleden die van het openbaar vervoer gebruik maken een tegemoetkoming in de door hen gedragen kosten verstrekt door en ten laste van de werkgevers. De onderwijsinstellingen kunnen de tegemoetkoming terugvorderen van de administratie.

Dit is een uitstekende maatregel die de mobiliteit een stukje milieuvriendelijker kan maken.

Maar ik verneem dat de administratie momenteel alleen de kosten van een abonnement en niet van tram- en bustickets aanvaardt.

Dit is zeer eigenaardig, want voor sommige personeelsleden is het goedkoper met afzonderlijke tickets te werken dan met een abonnement. Voor de overheid is de tussenkomst ook goedkoper. Het is toch gek dat men mensen zou verplichten een duurder abonnement te nemen als ze van de tegemoetkoming willen genieten ?

1. Is de handelwijze van de administratie correct ?
2. Zo ja, is het dan niet logisch het besluit van de Vlaamse regering te veranderen, zodat ook afzonderlijke tickets in aanmerking komen voor een tegemoetkoming ?
3. Hoeveel leerkrachten maakten in het schooljaar 1993-1994 gebruik van de tegemoetkoming ? Hoeveel dit jaar ?
4. Hoe wordt de tegemoetkoming bekendgemaakt en/of gepropageerd ?
5. Staan er nieuwe initiatieven op stapel om het gebruik van openbaar vervoer door leerkrachten te bevorderen ?

Antwoord

1. en 2. Zoals ik reeds vermeld heb in mijn antwoord op de vraag nr. 184 van 29 september 1994 van

mevrouw M. Vogels, is het door het lid opgeworpen probleem mij bekend. Om er aan tegemoet te komen, heb ik in het decreet van 21 december 1994 betreffende het onderwijs VI een bepaling opgenomen die de decretale basis moet vormen op het besluit van de Vlaamse regering van 22 juli 1993 betreffende de tegemoetkoming van de werkgevers in de onderwijssector in de vervoerskosten van hun personeelsleden aan te passen.

Mijn administratie zal onverwijld de vereiste initiatieven nemen om de voormelde decretale bepaling uit te voeren.

3. Tijdens het schooljaar 1993-1994 werd er voor 826 leerkrachten van het secundair onderwijs een terugbetaling van de tegemoetkoming in de vervoerskosten aangevraagd.

Tijdens datzelfde schooljaar maakten 379 leerkrachten uit het basisonderwijs gebruik van de tegemoetkoming.

Er werd daarbij echter geen rekening gehouden met de personeelsleden van het stedelijk onderwijs van Antwerpen, dat uitstel vroeg om de voorgeschreven verklaringen in te dienen.

Wat het schooljaar 1994-1995 betreft kan ik u nog geen cijfers geven, aangezien de aanvragen pas na verloop van het schooljaar moeten worden ingediend .

4. De maatregelen die inzake de tegemoetkoming in de vervoerkosten van de leerkrachten werden getroffen, werden meegedeeld bij de omzendbrieven van 27 augustus 1993, kenmerk OND/I/6/SH/js, en van 6 mei 1994, kenmerk OND/I/6/CR/SH/nc, betreffende de tegemoetkoming van de werkgevers in de onderwijssector in de vervoerkosten van hun personeelsleden. Deze omzendbrieven zijn opgenomen in de coördinatie van de omzendbrieven van het departement Onderwijs, deel Personeel, rubriek Vervoerkosten.
5. Wat het departement onderwijs betreft, kan worden verwezen naar de initiatieven die zullen worden genomen om de bepaling opgenomen in het decreet van 21 december 1994 betreffende het onderwijs VI uit te voeren.

Vraag nr. 102
van 2 februari 1995
van de heer W. VERREYCKEN

Voeren – Muziekschool en kleuterschool

De gemeente Voeren is de minister zeker niet onbekend evenmin als de toegevingsdrang waaraan verschillende federale excellenties lijken te lijden als het om deze gemeente gaat.

Ik zou graag van hem vernemen wat de stand van zaken is in verband met de muziekschool van Voeren en in verband met de kleuterschool van Voeren.

Het betreft hier helemaal geen toegevingen maar het invullen van de elementaire opdracht vanwege de Vlaamse Gemeenschap ten opzichte van bestuurde Vlamingen.

Antwoord

Ik verwijs het lid naar het versterkt actieprogramma voor Voeren zoals door de Vlaamse regering goedgekeurd op 8 februari 1995 dat een pakket specifieke maatregelen omvat die de ganse Voerense bevolking ten goede komen. Dit pakket kwam tot stand op grond van een prioriteitennota van de Vlaamse Voerenaars en het **overleg** dat ter zake tussen hen en vertegenwoordigers van alle Vlaamse ministers werd georganiseerd.

Ik signaleer het lid dat binnen de context van de prioritair aan te pakken problemen inzake onderwijs, die door de rechtstreeks betrokken Vlaamse Voerenaars werden aangebracht, geen sprake is van inzonderheid "de kleuterschool van Voeren". Wel werd, binnen een ruimer verband, lokale noden m.b.t. het basisonderwijs gesignaleerd waarvoor echter, mede door initiatief van de provincie Limburg, oplossingen mogelijk zijn.

Voor wat sommige behoeften betreft die werden gesteld m.b.t. de muziekacademie van Voeren werd de ARGO, die ter zake bevoegd is, verzocht de maatregelen te onderzoeken die aan deze behoeften kunnen tegemoetkomen.

Het deel van voormeld actieprogramma, dat op het onderwijs in Voeren betrekking heeft, wordt rechtstreeks aan het lid toegestuurd.

**Vraag nr. 105
van 9 februari 1995
van de heer L. APPELTANS*****Gemengd en niet-gemengd onderwijs – Verhouding***

In het kader van de problematiek van de coëducatie zou ik graag het volgende vernemen.

1. Hoeveel scholen bieden in Vlaanderen niet-gemengd onderwijs aan ? Zo mogelijk ontving ik graag een opdeling per provincie, per net en per niveau (middelbaar, lager en kleuter).
2. Hoeveel scholen in Vlaanderen bieden gemengd onderwijs aan ? Zo mogelijk ontving ik graag een opdeling per provincie, per net en per niveau (middelbaar, lager en kleuter).
3. Welk percentage van de leerlingen wordt gevat door onderwijs aangeboden in hetzij jongens-, hetzij meisjesscholen ?
4. Welk percentage van de leerlingen wordt gevat door onderwijs aangeboden in gemengde scholen ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het lid nu reeds de nodige gegevens meedelen aangaande het secundair onderwijs. De gegevens aangaande het basisonderwijs zullen zo spoedig mogelijk rechtstreeks aan het lid worden meegedeeld.

Gemengd en niet-gemengd onderwijs : gewoon voltijds secundair onderwijs, toestand op 1.2.1994

Instellingen

De eerste tabel bevat de gegevens over de instellingen in absolute cijfers. Per net en per provincie wordt steeds het totaal aantal scholen gegeven (in de kolom 'Tot. '), het aantal scholen die uitsluitend jongens hebben (in de kolom 'J'), het aantal scholen die uitsluitend meisjes hebben (in de kolom 'M'), en de scholen die gemengd onderwijs aanbieden (in de kolom J+M).

Bijvoorbeeld : het vrij gesubsidieerd onderwijs heeft in de provincie Antwerpen 172 scholen, waarvan 12 jongensscholen, 25 meisjesscholen en 135 gemengde scholen.

De tweede tabel bevat dezelfde gegevens, maar dan uitgedrukt in procenten. Bij het hierboven vermelde voorbeeld is 172 scholen gelijk aan 100 %, waarvan 7 % jongensscholen (12 scholen), 15 % meisjesscholen (25 scholen) en 78 % gemengde scholen (135 scholen).

	Antwerpen				Brabant				Limburg				Oost-Vlaanderen				West-Vlaanderen				Totaal			
	Tot.	J	M	J+M	Tot.	J	M	J+M	Tot.	J	M	J+M	Tot.	J	M	J+M	Tot.	J	M	J+M	Tot.	J	M	J+M
ARGO	65	0	0	65	49	0	0	49	42	1	0	41	66	0	0	66	51	1	0	50	273	2	0	271
Vrij	172	12	25	135	102	9	6	87	86	4	3	79	133	19	24	90	127	10	11	106	620	54	69	497
Prov .	6	0	0	6	5	0	0	5	11	0	0	11	8	0	0	8	1	0	0	1	31	0	0	31
Gem.	36	0	0	36	14	0	0	14	3	0	0	3	14	0	0	14	4	2	0	2	71	2	0	69
Totaal	279	12	25	242	170	9	6	155	142	5	3	134	221	19	24	178	183	13	11	159	995	58	69	868

	Antwerpen				Brabant				Limburg				Oost-Vlaanderen				West-Vlaanderen				Totaal			
	Tot.	J	M	J+M	Tot.	J	M	J+M	Tot.	J	M	J+M	Tot.	J	M	J+M	Tot.	J	M	J+M	Tot.	J	M	J+M
ARGO	100	0	0	100	100	0	0	100	100	2,4	0	97,6	100	0	0	100	100	2	0	98	100	0,7	0	99,3
Vrij	100	7	14,5	78,5	100	8,8	5,9	85,3	100	4,7	3,5	91,8	100	14,3	18	67,7	100	7,9	8,7	83,4	100	8,7	11,1	80,2
Prov.	100	0	0	100	100	0	0	100	100	0	0	100	100	0	0	100	100	0	0	100	100	0	0	100
Gem.	100	0	0	100	100	0	0	100	100	0	0	100	100	0	0	100	100	50	0	50	100	2,8	0	97,2
Totaal	100	4,3	9,0	86,7	100	5,3	3,5	91,2	100	3,5	2,1	94,4	100	8,6	10,9	80,5	100	7,1	6	86,9	100	5,8	6,9	87,2

Leerlingen

De eerste tabel bevat de gegevens over de leerlingen in absolute cijfers. Per net en per provincie wordt steeds het totaal aantal leerlingen gegeven (in de kolom 'Tot. '), het aantal leerlingen van de scholen die uitsluitend jongens hebben (in de kolom 'J'), het aantal leerlingen van de scholen die uitsluitend meisjes hebben (in de kolom 'M'), en het aantal leerlingen die in gemengde scholen zitten.

Bijvoorbeeld : het vrij gesubsidieerd onderwijs heeft in de provincie Antwerpen 86219 leerlingen (in de 172 **sc**holen van de tabel van de instellingen), waarvan 5658 leerlingen in jongensscholen (12), 11716 leerlingen in de meisjesscholen (25) en 68845 leerlingen in de gemengde scholen (135).

De tweede tabel bevat dezelfde gegevens, maar dan uitgedrukt in procenten. Steeds in hetzelfde voorbeeld is 86219 leerlingen gelijk aan 100 %, waarvan 6,6 % van de leerlingen in de jongensscholen (7 %, volgens de tabel van de instellingen), 13,6 % van de leerlingen in de meisjesscholen (15 %), en 79,8 % in de gemengde scholen (78 %).

	Antwerpen				Brabant				Limburg				Oost-Vlaanderen				West-Vlaanderen				Totaal			
	Tot.	J	M	J+M	Tot.	J	M	J+M	Tot.	J	M	J+M	Tot.	J	M	J+M	Tot.	J	M	J+M	Tot.	J	M	J+M
ARGO	16682	0	0	16682	13081	0	0	13081	10727	18,5	0	10542	18040	0	0	18040	12978	44	0	12934	71508	229	0	71279
Vrij	86219	5658	11716	68845	47090	4933	3117	39040	48213	2138	3081	42994	72756	10649	13737	48370	68972	4757	6589	57626	323250	28135	38240	256875
Prov.	3953	0	0	3953	2068	0	0	2068	4378	0	0	4378	2965	0	0	2965	463	0	0	463	13827	0	0	13827
Gem.	12167	0	0	12167	3640	0	0	3640	1428	0	0	1428	4563	0	0	4563	762	226	0	536	22560	226	0	22334
Totaal	119021	5658	11716	101647	65879	4933	3117	57829	64746	2323	3081	59342	98324	10649	13737	73938	83175	5027	6589	71559	431145	28590	38240	364315

	Antwerpen				Brabant				Limburg				Oost-Vlaanderen				West-Vlaanderen				Totaal			
	Tot.	J	M	J+M	Tot.	J	M	J+M	Tot.	J	M	J+M	Tot.	J	M	J+M	Tot.	J	M	J+M	Tot.	J	M	J+M
ARGO	100	0	0	100	100	0	0	100	100	1,7	0,0	98,3	100	0	0	100	100	0,3	0	99,7	100	0,3	0	99,7
Vrij	100	6,6	13,6	79,8	100	10,5	6,6	82,9	100	4,4	6,4	89,2	100	14,6	18,9	66,5	100	6,9	9,6	83,5	100	8,7	11,8	79,5
Prov.	100	0	0	100	100	0	0	100	100	0	0	100	100	0	0	100	100	0	0	100	100	0	0	100
Gem.	100	0	0	100	100	0	0	100	100	0	0	100	100	0	0	100	100	29,7	0	70,3	100	1,0	0	99,0
Totaal	100	4,8	9,8	85,4	100	7,5	4,7	87,8	100	3,6	4,8	91,7	100	10,8	14,0	75,2	100	6,0	7,9	86,0	100	6,6	8,90	84,5

Vraag nr. 106
van 9 februari 1995
van de heer E. BEYSEN

***Schoolgebonden medische attesten van leerkrachten –
 Behandeling***

Een leerkracht overhandigt uit eigen beweging, vrijwillig en uiterst vertrouwelijk medische attesten aan zijn/haar schooldirectie, ter begeleiding van een gesprek dat moet leiden tot een humane oplossing voor zijn/haar uurrooster.

1. Kan de minister mededelen of de schooldirectie deze vertrouwelijk meegedeelde medische attesten aan de Algemene Gezondheidsdienst (AGD) mag doorspelen zonder medeweten van betrokkene, zonder dat dit in strijd is met artikel 458 of met de wet op de privacy, of met beide ? Zo ja, kan op basis hiervan aan de AGD een geschiktheidsonderzoek worden aangevraagd ?
2. Dient de schooldirectie alle briefwisseling, gericht aan de AGD, met als uitgangspunt de vertrouwelijke medische attesten, op te nemen in het personeelsdossier van de leerkracht ?
3. Hoe kan eventueel de opname in het personeelsdossier door de betrokken leerkracht worden afgedwongen ?
4. Kan de minister zijn antwoord stofferen door vermelding van de hierop van toepassing zijnde wetten, decreten, koninklijke besluiten, omzendbrieven, enzovoort ?

Antwoord

Zoals het lid zelf in zijn vraag aangeeft, heeft de leerkracht vrijwillig de medische attesten ter inzage overhandigd en bijgevolg zelf toegegeven dat er een medisch probleem was.

Het reglement van de Administratieve Gezondheidsdienst bepaalt dat geschiktheidsonderzoeken mogen aangevraagd worden door het personeelslid zelf, door het bestuur of door de Administratieve Gezondheidsdienst.

Het bestuur (in casu : de directie) mag, zo stelt het reglement, op elk ogenblik het onderzoek van een beambte aanvragen op basis van diens houding in de dienst.

Indien een directie twijfelt aan de geschiktheid van een personeelslid, mede op basis van gegevens door het personeelslid verstrekt, heeft laatstgenoemde het recht om een geschiktheidsonderzoek aan te vragen.

Deze handelwijze is niet in strijd met artikel 458 van het strafwetboek noch met de wet op de privacy. Artikel 458 van het strafwetboek heeft betrekking op het geheim waaraan diegenen die een medisch beroep uitoefenen gebonden zijn. Deze personen zijn bewaarder van de hun tijdens hun beroepsuitoefening toevertrouwde geheimen en mogen die niet aan derden mededelen.

Artikel 7, lid 4 van de privacy-wet verbiedt de beoefenaar van de geneeskunst medische persoonsgegevens

aan derden mee te delen en houdt in feite een bevestiging in van artikel 458 van het strafwetboek.

In uw vraagstelling ging u uit van de hypothese dat een leerkracht uit eigen beweging en vrijwillig medische gegevens verstrekt ; deze situatie valt niet onder toepassing noch van artikel 458 van het strafwetboek noch van artikel 7 van de privacy-wet.

De vragen 2 en 3 betreffen de relatie werkgever-werknemer.

Deze relatie wordt beheerst door het statuut (decreten rechtspositie van 27 maart 1991) en voor het vrij gesubsidieerd onderwijs onder meer door de beslissingen van de paritaire comités, het arbeids- en sociaal recht, de geschreven individuele overeenkomst.. .

Het is niet de taak van het departement tussen te komen in een geschil dat betrekking heeft op de relatie werkgever-werknemer.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIEN EN
 BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
 WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 31
van 1 februari 1995
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Bejaardenbeleid – Opvang arrondissement Halle-Vilvoorde

Verskillende studies wijzen op een steeds toenemende vergrijzing van de bevolking. Voor vele OCMW-raden die heden worden verkozen zal de problematiek van de vergrijzing van de bevolking een belangrijk deel uitmaken van het toekomstig OCMW-beleid.

1. Hoeveel bejaarden zijn er in het arrondissement Halle-Vilvoorde ?
2. Hoeveel voorzieningen bestaan er momenteel inzake opvang van bejaarden in het arrondissement ?

Wat is het aantal rusthuizen en het aantal woongelegenheden ?

Wat is het aantal serviceflats met het aantal woongelegenheden ?

3. Worden er bijkomende voorzieningen voor bejaarden gepland en hoeveel bijkomende wooneenheden zal dit opleveren in het arrondissement ?
4. Zijn er voor deze bijkomende voorzieningen subsidies uitgetrokken ? Zo ja, hoeveel ?

Antwoord

1. Op basis van de bevolkingsgegevens van 1 januari 1994 bedraagt het aantal ouderen (dit is personen van 60 jaar en ouder) in het arrondissement Halle-Vilvoorde 114.084.

2. Op 1 januari 1995 telde dit arrondissement volgende bestaande voorzieningen voor ouderen :

Rusthuizen	Woonge- gelegenheden	Serviceflat- gebouwen	Woon- eenheden
81	4.379	13	345

3. Op 1 januari 1995 werden volgende bijkomende voorzieningen voor ouderen gepland :

A. Nieuwe voorzieningen :

Rusthuizen	Woonge- gelegenheden	Serviceflat- gebouwen	Woon- eenheden
12	671	37	1.225

B. Uitbreidingen van bestaande voorziening :

Rusthuizen	Woonge- gelegenheden	Serviceflat- gebouwen	Woon- eenheden
27	543	4	47

4. Volgende projecten worden hiervan met subsidiëring gerealiseerd (het betreft hier zowel de realisatie van nieuwe eenheden, de vervanging van bestaande eenheden als de aanpassingswerken aan bestaande eenheden) :

- 10 rusthuisprojecten. In totaal worden 585 woonegelegenheden gerealiseerd, waarvan 334 ter vervanging van bestaande woonegelegenheden ;
- 6 serviceflatgebouwenprojecten met in totaal 138 wooneenheden.

Overzichtslijsten met betrekking tot de gegevens vermeld onder de rubrieken 1,2 en 3 zijn voor alle Vlaamse gemeenten bij de afdeling Welzijnzorg van de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn te verkrijgen (tel. 02/507.33.91).

**Vraag nr. 33
van 2 februari 1995
van de heer P. BREYNE**

Gehandicapten – Aanvraag beroepsopleiding

Personen met een handicap die, op basis van een verslag van een onafhankelijk en deskundig erkend centrum (meestal een consultatiebureau), een aanvraag doen om een beroepsopleiding te volgen in een gespecialiseerd centrum, dienen toelating te krijgen van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een handicap.

1. Wat is het percentage weigeringen sedert 1 april 1994 in ieder van de Vlaamse provincies ?

2. Waar ligt de oorzaak van het grote verschil in weigeringen (in verhouding tot de aanvragen) tussen de verschillende provincies ?
3. Waarom zijn er binnen het Vlaams Fonds het meest weigeringen vast te stellen voor personen die een beroepsopleiding wensen te volgen ?
4. Wat zijn in hoofdzaak de redenen van die weigeringen ? Kadert dit in een beleids optie van de Vlaamse regering ?

Antwoord

1. De procentuele aandelen van ongunstige beslissingen van het Vlaams Fonds naar aanleiding van vragen om toelating te verkrijgen om een beroepsopleiding te volgen in een gespecialiseerd centrum, opgesplitst per provincie, tussen 1 april 1994 en 31 december 1994, zijn de volgende :

Antwerpen	28,9 %
Brabant	37,3 %
Limburg	19,3 %
Oost-Vlaanderen	33,6 %
West-Vlaanderen	36,2 %

2. Men stelt een lager percentage ongunstige beslissingen vast in de provincie Limburg, en in iets mindere mate in de provincie Antwerpen. De oorzaak is niet zozeer een verschillende benadering van de dossiers door de diverse provinciale evaluatiecommissies, maar wel de aard van de aanvragen zelf. Zo wordt in de provincie Limburg vastgesteld dat bij de verwijzing door externe diensten van kandidaten-beroepsopleiding naar het Vlaams Fonds toe er reeds een betere "voorselectie" heeft plaatsgevonden in het kader van de trajectbegeleiding van de betrokkenen.
3. 4. De motivering van weigeringen op het vlak van beroepsopleiding is niet eenduidig. In een aantal gevallen gaat het om personen die niet tot de doelgroep van het Vlaams Fonds worden gerekend op het punt van de handicap. In de context van oververzadiging van de arbeidsmarkt, vooral bij de laaggeschoolden, is er een tendens om personen met een sociaal problematische achtergrond, kansarmen, langdurig werklozen of andere moeilijk te plaatsen werkzoekenden te verwijzen naar formules die bestemd zijn voor de professionele integratie van gehandicapten. Andere redenen voor ongunstige beslissingen op het vlak van beroepsopleiding zijn dat de betrokkene pas is afgestudeerd of reeds een opleiding heeft gevolgd en in principe voldoende beroepsvaardigheden moet hebben verworven (de provinciale evaluatiecommissie neemt dan soms een afwachtende houding aan), dat er in het multidisciplinair verslag onvoldoende onderbouwende elementen aanwezig zijn, dat er toch geen reële kans op tewerkstelling in het gewone arbeidscircuit bestaat of dat de problemen te herleiden zijn tot rendementsverlies. Wat de laatste twee betreft dient erop gewezen te worden dat de provinciale evaluatiecommissie voor de geweigerde opleiding soms ook een alternatief aanbiedt, zoals beschutte tewerkstelling of CAO nr. 26.

De provinciale evaluatiecommissies hebben een autonome beslissingsbevoegdheid over de aanvragen die hen worden voorgelegd, binnen de limieten van de decretale bepalingen. Momenteel wordt in het Vlaams Fonds wel onderzocht hoe men door middel van geïndividualiseerde trajectbegeleiding de aanduiding van de meest aangewezen opleidings- of tewerkstellingsmaatregelen kan optimaliseren.

Vraag nr. 34
van 2 februari 1995
van de heer B. VANDENDRIESSCHE

Zie :
 Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden
 Vraag nr. 178
 van 2 februari 1995
 van de heer B. Vandendriessche
 Blz. 525

Antwoord

Luidens artikel 88, § 1, derde lid van de OCMW-wet worden de begrotingen van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en van elk ziekenhuis dat onder zijn beheer staat, op de vergadering van de gemeenteraad waarop de goedkeuring van deze begrotingen op de agenda staat, toegelicht door de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn. Luidens artikel 88, § 1, eerste lid van dezelfde wet is aan die begrotingen een beleidsnota gehecht.

Toelichting en beleidsnota hebben tot doel enerzijds een efficiëntere controle vanwege de gemeenteraad mogelijk te maken en anderzijds de openbaarheid van bestuur te vergroten door het OCMW-beleid te laten toelichten in een openbare vergadering.

Omwille van deze dubbele bedoeling van de wetgever meen ik dat de toelichting niet te eng mag worden opgevat.

De voorzitter kan zijn toelichtingsplicht maar behoorlijk vervullen indien hem/haar de mogelijkheid wordt geboden om ten eerste het OCMW-beleid uitgebreid voor te stellen en ten tweede zowel technische als beleidsmatige vragen van gemeenteraadsleden te beantwoorden. Daarbij kan hij/zij zich (mits instemming van de gemeenteraad) laten bijstaan door technische raadgevers.

Een toelichting is echter niet hetzelfde als een discussie.

De OCMW-voorzitter vertegenwoordigt in deze gelegenheid het OCMW, een zelfstandig openbaar bestuur met een eigen vermogen en een eigen financieel beheer. De begroting van dat autonoom OCMW is reeds uitgebreid besproken in een democratisch samengestelde raad voor maatschappelijk welzijn, nadat zij is voorgelegd geweest aan het overlegcomité, dat bestaat uit een delegatie van de raad voor maatschappelijk welzijn en een delegatie van de gemeenteraad. In hoofde van de voorzitter dient de discussie ten gronde over de begroting van zijn/haar centrum in de raad

voor maatschappelijk welzijn en in het overlegcomité te worden gevoerd, niet voor de gemeenteraad die op dat moment een controle-orgaan is en waarin hij/zij als OCMW-voorzitter geen zitting heeft.

Ik ben er mij uiteraard van bewust dat de grens tussen toelichting en discussie in de praktijk niet altijd even gemakkelijk zal te trekken zijn.

Veel zal afhangen van de wijsheid van zowel de OCMW-voorzitter als van de burgemeester of schepenen die de gemeenteraad voorziet. Deze laatste zal er goed aan doen om vooraf de toelichtingsplicht toe te lichten en achteraf de toelichting uitdrukkelijk af te ronden. Nadien kan de discussie onder gemeenteraadsleden worden aangevat.

Vraag nr. 38
van 9 februari 1995
van de heer D. VANPOUCKE

Gewestelijke en plaatselijke OCMW-ontvangers – Bijdrageregeling en organisatie

Overeenkomstig artikel 43, derde lid van de OCMW-wet wordt in de OCMW's waar het uitoefenen van het ambt van ontvanger geen volledige dagtaak vereist een beroep gedaan op een gewestelijk ontvanger. Deze bepaling is voornamelijk van toepassing op de OCMW's tussen de 10.000 en 20.000 inwoners. De overige OCMW's kunnen zich beroepen op andere bepalingen en hebben normaliter een plaatselijk ontvanger. Wij citeren het koninklijk besluit van 20 juli 1993 voor de OCMW's met meer dan 20.000 inwoners, artikel 43, tweede lid van de organieke wet en artikel 52, § 1 en 2 van de nieuwe gemeentewet voor de OCMW's tussen de 5.000 en 10.000 inwoners.

Er blijkt een wanverhouding te zijn tussen de betaling door het centrum aan het ministerie van Binnenlandse Zaken en de prestaties van de gewestelijke ontvanger. De gewestelijke ontvanger bedient volgens aanduiding van de provinciegouverneur de OCMW's beneden de 20.000 inwoners en gemeenten beneden de 10.000 inwoners. De toewijzing van de besturen gebeurt volgens een niet zo relevant puntensysteem waarbij rekening wordt gehouden met diverse factoren. Zo kan dezelfde persoon gelijktijdig in één of meer gemeenten en in één of meer OCMW's fungeren. Bijvoorbeeld kan een gewestelijk ontvanger 1 gemeente (minder dan 10.000 inwoners) en 3 OCMW's (1 minder dan 10.000 en 2 minder dan 20.000) bedienen, zodat maximum 1 dag per week kan gepresteerd worden in elk aangewezen OCMW boven de 10.000 inwoners of, anders uitgedrukt, dat slechts 20 percent van de functie wordt benut. Niettemin bedraagt het aandeel in de uitgaven voor de gewestelijk ontvanger voor elk OCMW boven de 10.000 inwoners 70 percent van de bruto-wedde van de secretaris van het OCMW.

Vanuit verschillende OCMW's wordt aangedrongen op een reorganisatie van het systeem, met het verzoek de regeling-gewestelijke ontvangers aan te passen aan de specifieke noden van de OCMW's in verhouding tot de financiële inspanningen.

Welke houding neemt de minister aan ten opzichte van het voorstel om de wetgeving te wijzigen voor de OCMW's met meer dan 10.000 inwoners maar minder dan 20.000 inwoners, in die zin dat het centrum een deeltijds plaatselijk ontvanger kan aanwijzen ?

Antwoord

Ik ben op de hoogte van de problematiek rond de gewestelijke ontvangers in de OCMW's. Wat het aandeel van een OCMW in de kosten van een gewestelijk ontvanger aangaat, heeft de bevoegde federale minister mij verzekerd dat naar een meer billijke kostenverdeling wordt gestreefd.

Wat het voorstel betreft om een aanwijzing van een deeltijds plaatselijk ontvanger mogelijk te maken, kan ik het lid het volgende antwoorden.

Sedert de wet van 16 juli 1993 behoort de organisatie en de inrichting van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap.

Onder meer voor de studie van de nodige wijzigingen aan het administratief toezicht en de regeling van een nieuwe boekhouding werden werkgroepen opgericht.

De visie op het ambt van ontvanger dient aan te sluiten bij de visie op de functionering van het geheel.

Zo beïnvloedt de afbouw van het (administratief) toezicht de opdracht van de ontvanger (de taak van controle op de wettigheid van uitgaven neemt in belang toe).

Wat de nieuwe boekhouding van het OCMW betreft, kwam de werkgroep tot het besluit dat daarin een uitgebreid code-analytisch onderzoek diende ingebouwd te worden. Het nieuwe systeem zal ongetwijfeld een weerslag hebben op de organisatie van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en dus op het profiel van de ontvanger.

Bijkomend probleem hierbij is de grote verscheidenheid van de OCMW's. Bij het zoeken naar mogelijke modellen is de grootte van het OCMW (aantal inwoners) minder bepalend dan wel het aantal instellingen en diensten waarover het centrum beschikt.

Het is in deze context dat ik durf te stellen dat dergelijk decreetgevend initiatief mij thans als voorbarig voorkomt.

Overigens dient men rekening te houden met het bestaande korps van gewestelijke ontvangers. De invoering van de deeltijdse plaatselijke ontvanger zal de bestaande problemen rond dit korps nog vergroten. Niet alleen voor de OCMW's die er een beroep op willen blijven doen, maar ook voor die gemeenten tussen de 5.001 en de 10.000 inwoners. Samenwerking met de federale overheid is dus aangewezen.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. ark. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING

VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 68
van 2 februari 1995

van de heer L. STEENWEGEN

Motorbrandstof en milieu – LPG

LPG is als brandstof voor personenwagens een goed alternatief voor traditionele benzine en diesel. Onder meer qua uitstoot van verbrandingsgassen scoort dit alternatief beter dan benzine, en beduidend beter dan diesel. In de zoektocht naar middelen om de uitputting van de eindige natuurlijke hulpstoffen te vermijden, zijn diversificatie van de grondstoffen en optimalisatie van het gebruik ervan essentieel. LPG kan hiertoe bijdragen.

Onder meer ten gevolge van de strenge veiligheidsmaatregelen betreffende LPG-transport, -opslag en -gebruik, zijn lekkage en andere verliezen van LPG als energiedrager bijzonder laag. Qua efficiëntie van gebruik en minimale verspilling staat LPG op een hoger niveau dan de andere brandstoffen.

Ten slotte kan de LPG-techniek bijdragen tot het verkleinen van de drempels die dienen genomen te worden voor de introductie van andere alternatieve brandstoffen (waterstof, aardgas, methanol, ethanol . . .).

LPG blijft voor personenwagens bovendien de goedkoopste brandstof, zelfs wanneer men rekening houdt met de fiscale bestraffing ervan door de aanvullende verkeersbelasting en de meerkosten voor plaatsing en onderhoud van de installatie.

Uit de beschikbare gegevens valt echter af te leiden dat het aantal ingeschreven voertuigen dat voorzien is van een LPG-installatie daalt, evenals de globale verkoop van LPG als motorbrandstof.

1. Heeft de Vlaamse regering de afgelopen legislatuur initiatieven genomen om LPG als brandstof voor personenwagens aan te moedigen ?
2. Zijn er verklaringen voor het dalende verbruik van LPG als motorbrandstof terwijl LPG als milieuvriendelijk alternatief een stijgend succes zou moeten kennen ?
3. Welke initiatieven worden genomen om deze trend om te buigen ?

Vraag nr. 72
van 8 februari 1995
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Zeevisserij – Visserijcomité en Visserijcentrum

Zowel de Europese commissie als de Vlaamse regering stellen voor de volgende vijf jaar aanzienlijke middelen ter beschikking voor de ondersteuning van de zeevisserij. Drie programma's zijn lopend: het sectorplan voor de zeevisserij (het **5a-programma**), de erkenning van de middenkust als probleemvisserijgebied binnen de doelstelling Sb-omschrijving van de Westhoek, het communautair initiatief Pesca. Vanuit deze drie programma's dient thans een visserij-strategie ontwikkeld te worden om een sector in moeilijkheden nieuwe impulsen te geven. Dat wordt een belangrijke opdracht van het onlangs opgerichte Vlaams Visserijcomité.

1. Onder welk bestuurlijk statuut werd het Vlaams Visserijcomité in het leven geroepen?
2. Hoe is het Vlaams Visserijcomité samengesteld?
3. Wat is de bevoegdheid van het Vlaams Visserijcomité in de overweging dat de Vlaamse zeevisserij nog steeds federale materie is? Op welke manier wordt dan wel een bevoegdheidsverdeling tussen de federale en de gewestelijke overheid gerealiseerd?
4. De oprichting van een Vlaams Visserijcentrum aan de kust, als informatie-, overleg- en begeleidingscentrum, wordt door de minister en de sector terecht onontbeerlijk geacht. Waar en wanneer zal dat centrum opgericht worden? Hoeveel zal de oprichting kosten? Wie zal de oprichting financieren?
5. Hoe zal het Vlaamse Visserijcentrum functioneren qua financiële middelen, infrastructuur en personeel?

Vraag nr. 73
van 10 februari 1995
van de heer G. ANNEMANS

Vlaamse ondernemingen – Eigen vennootschapsregels

Waar, hoe, waarom, in welke mate en op welke wijze wordt er gewerkt aan eigen vennootschapsregels voor de Vlaamse ondernemingen?

Mag er worden gehoopt dat deze eigen vennootschapsregels onder meer zullen aansluiten bij het verankeringsdebat?

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE
 WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN
 BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 173
van 1 februari 1995
van de heer M. CORDEEL

Ontsluiting Waaslandhaven – Stand van zaken

De goederenomzet in de haven van Antwerpen neemt

elk jaar toe. De groeimogelijkheden die de haveninfrastructuur op de linker-Scheldeoever in dat kader biedt zijn niet onbelangrijk. Een aantal terminals in de Waaslandhaven, onder meer voor woudprodukten, behoren zelfs tot de modernste op wereldvlak.

Toch rijzen er serieuze problemen wat de ontsluiting van de Waaslandhaven betreft. De trafiek neemt toe en dat moet allemaal gebeuren via de sluis van Kallo. Verantwoordelijken van de haven houden hun hart vast voor eventuele calamiteiten.

Graag vernam ik van de minister welke mogelijkheden er momenteel worden onderzocht in het kader van een tweede ontsluiting voor de Waaslandhaven. Welke diensten verrichten het onderzoek en wat zijn de voorlopige resultaten?

Vraag nr. 174
van 1 februari 1995
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Expresweg N49 (Antwerpen-kust) – Werken Sint-Gillis-Waas

Bovenvermelde werken zouden worden uitgesteld tot 1997. In afwachting van een definitieve oplossing zou men voorlopig overgaan tot de aanpassing van de verkeerslichten aan de Kemphoek en de Saleghemdijk. Tevens zouden er verwittigingslichten worden geplaatst die de automobilisten voor een naderend kruispunt moeten waarschuwen.

Wanneer kunnen deze voorlopige regelingen worden verwacht?

Kan de minister aangeven hoe de definitieve plannen er uitzien? Waar zou de verkeerswisselaar komen, aan de wijk 't Kalf (bij de bestaande overbrugging) of aan de Saleghemdijk? Welke plannen sluiten op deze verkeerswisselaar aan?

Vraag nr. 175
van 2 februari 1995
van de heer M. CORDEEL

Realisatie Sigma-plan – Gecontroleerd overstromingsgebied Kruibeke

Ruim een jaar geleden kondigde de minister, na de overstromingen in de Maasvallei, meer kredieten aan voor de beveiliging van een aantal bekkens tegen wateroverlast.

Specifiek wat de Schelde betreft, werd een versnelde realisatie van een gecontroleerd overstromingsgebied op het grondgebied Kruibeke in het vooruitzicht gesteld evenals, vanaf 1998, de eerste kredieten voor de uitbouw van een stormvloedkering.

Graag vernam ik een stand van zaken wat het project "gecontroleerd overstromingsgebied Kruibeke" betreft evenals de verdere planning.

Vraag nr. 177
van 2 februari 1995
van de heer J. DE MEYER

Realisatie Sigmoplan – Verhoging Scheldedijk Doel

Volgens het Sigmoplan wordt de Scheldedijk in Doel verhoogd. De uitvoering van deze werken werd reeds voor twee derden gerealiseerd. Ter hoogte van Doel-dorp moeten deze werken echter nog gebeuren. Door de veelvuldige verhoogde hoogwaterstanden van de laatste jaren is het overstromingsgevaar voor Doel zeer groot. Wil het Sigmoplan efficiënt zijn, moet het gedeelte dijk dat nog niet verhoogd is zo snel mogelijk op het gewenste niveau worden gebracht. Het behoud of de vernieuwing van de jachthaven zou het probleem vormen om te komen tot een snelle uitvoering van de verhoging van dit laatste deel van de Scheldedijk. Toch moet het mogelijk zijn een oplossing uit te werken die zowel de veiligheid van de Doelse bevolking als het behoud van de jachthaven inhoudt.

Graag had ik van de minister vernomen welk standpunt hij inneemt in deze aangelegenheid. Welke plannen zijn er uitgewerkt die, op zeer korte termijn, zowel de veiligheid van de Doelse bevolking als het behoud van de jachtplannen verzekeren ?

Mag ik eveneens vernemen voor wanneer de begin- en einddatum zijn vastgesteld voor de nog uit te voeren verhogingswerken aan de Scheldedijk in Doel.

Vraag nr. 180
van 3 februari 1995
van de heer L. STEENWEGEN

E40 Bertem – Geluidswerende panelen

In Bertem bij Leuven is er reeds geruime tijd vraag van omwonenden en het gemeentebestuur om geluidsschermen te plaatsen naast de E40 autosnelweg. Diensten meten een geluidsoverlast van 82 dB ! Daarop werd op 1 mei 1992 voorgesteld om geluidswerende panelen te plaatsen. Sedertdien is er echter niets gebeurd. Nochtans opteerde men op andere lokaties wel voor het plaatsen van geluidswerende panelen en/of het aanbrengen van fluisterasfalt. Enkele maanden geleden plaatste men uiteindelijk toch geluidsschermen. Dit echter aan de verkeerde zijde van de autosnelweg. Dit volgens de woorden van de burgemeester van Bertem.

1. Berust de plaatsing van geluidswerende panelen aan de noordzijde van de E40 bovenop een aarden talud op een vergissing ?
2. Wanneer worden er panelen geplaatst die de geluidshinder moeten wegnemen voor de wijk Varenberg ?
3. Is er overleg met gemeentebestuur en omwonenden ?

Vraag nr. 182
van 8 februari 1995
van de heer B. VANDENDRIESSCHE

Stabiliteit en veiligheid bruggen – Arrondissement Gent- Eeklo

Geruime tijd geleden is in Melle een brug over de

Schelde ingestort. Naar aanleiding daarvan zijn heel wat bruggen op hun stabiliteit en veiligheid gecontroleerd. In opvolging van deze controle zou een planning opgemaakt zijn voor herstelling.

1. Hoeveel bruggen werden sinds 1991 in het arrondissement Gent-Eeklo gecontroleerd op hun stabiliteit en veiligheid ?
2. Voor welke bruggen werden aanpassingswerken gepland en voor welke daarvan werden reeds aanbevelingen uitgeschreven ?
3. Wanneer zijn deze aanpassingswerken gepland en voor welk bedrag ?

Vraag nr. 183
van 8 februari 1995
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Wegenwerken Eizeringen en Ternat – Coördinatie

Alles wijst erop dat in de komende tijd het kruispunt Eizeringen (kruispunt N8 met de N285) opnieuw zal worden ingericht. Deze werken zullen blijkbaar tegelijkertijd worden uitgevoerd met de werken te Ternat op de N285. De kans bestaat dat dit nog grotere opstoppingen teweegbrengt.

Wordt er, bij de voorbereiding van deze werken, voldoende aandacht besteed aan coördinatie uit oogpunt van verkeersdoorstroming ?

Vraag nr. 186
van 8 februari 1995
van de heer F. VERMEIREN

Gemeentelijke anti-stookoliemaatregelen – Toelaatbaarheid

In de strijd tegen de luchtverontreiniging treffen vele gemeenten maatregelen ter bevordering van het gebruik van aardgas of elektriciteit voor de verwarming. Dit zint uiteraard de verkopers niet van stookolie, die zich beklagen over bepaalde administratieve maatregelen van sommige gemeenten om het verbruik van stookolie te ontmoedigen.

In dit verband vernam ik graag of de minister van oordeel is dat door de gemeenten getroffen maatregelen discriminerend zijn en bijgevolg aanleiding zouden kunnen zijn tot betwisting voor de rechtbanken ?

Kan een gemeente bij het afleveren van een bouwvergunning aan de kandidaat-bouwer de verplichting opleggen voor de centrale verwarming gebruik te maken van aardgas of elektriciteit ?

Vraag nr. 187
van 8 februari 1995
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren – Verbindingswegen met Nederland

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nummer 82 van 8 december 1994 antwoordde de minister dat de over-

name van een openbare weg door een ander bestuur geen kosten meebrengt, behalve de onderhouds- en beheerskosten. Met betrekking tot Voeren stelt de minister dat er wordt overwogen om de gemeenteweg Moelingen naar Teuven-Remersdaal over te nemen.

In het licht van de positieve actie die de Vlaamse regering ten overstaan van Voeren beweert te zullen voeren, is het wellicht nuttig eraan te herinneren dat voor de Voerenaars de verbindingswegen met Nederlands-Limburg van groot belang zijn.

Kan de minister mij meedelen hoeveel van deze verbindingswegen onder de Vlaamse, respectievelijk de provinciale en de gemeentelijke overheid vallen ?

Het is de minister wellicht bekend dat enige jaren geleden het Retour à Liège-gemeentebestuur betonnen hindernissen plaatste op de weg tussen het Nederlandse Mesch en Voeren. Heel wat Nederlanders gebruikten die weg om in Voeren te komen winkelen. Is de minister hiervan op de hoogte ? Bestaat de mogelijkheid dat deze weg ook een gewestweg zou worden ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming.

Vraag nr. 188
van 8 februari 1995
van de heer J. VANDEURZEN

Stedebouw-administraties – Burgerlijke-partijstelling en vorderingsrecht

Twee arresten van het Hof van Cassatie van 20 januari 1993 zouden tot gevolg hebben dat de inzake stedebouw bevoegde administraties niet langer in staat zijn om zich te manifesteren als burgerlijke partij of om een rechtstreekse vordering in te stellen voor de correctionele rechtbank teneinde, bijvoorbeeld ingeval van een bouwovertreiding, een herstelmaatregel te vorderen. Deze bevoegdheid zou nog uitsluitend aan het openbaar ministerie toekomen. Eén en ander zou betekenen dat deze administratie in een tweederangsrol wordt teruggedrongen. In een omzendbrief zou trouwens worden bevestigd dat deze administratie niet langer het initiatief neemt tot het instellen van een vordering of tot een burgerlijk-partijstelling.

In sommige artikels wordt de interpretatie van de arresten van het Hof van Cassatie betwist. Er wordt voorgehouden dat het Hof van Cassatie geenszins gesteld heeft dat de vordering van de gemachtigde ambtenaar of het college van burgemeester en schepenen, voorzover deze gesteund is op het specifieke vorderingsrecht dat hen is toevertrouwd op basis van artikel 65 § 1 van de stedebouwwet, onontvankelijk zou zijn. Het hoeft geen betoog dat de draagwijdte die aan de arresten van het Hof van Cassatie wordt gegeven van zeer groot belang is voor het beleid dat inzake ruimtelijke ordening kan worden gevoerd.

1. Hebben de arresten van het Hof van Cassatie inderdaad tot gevolg dat de inzake stedebouw bevoegde administraties in België een tweederangsrol toebedeeld krijgen ? Zo ja, welke initiatieven kunnen worden genomen opdat deze administraties opnieuw de volheid van hun bevoegdheid zouden krijgen in verband met het handhavingsrecht ?

2. Welk standpunt neemt de minister in ten opzichte van de rechtsleer die aan de arresten van het Hof van Cassatie een andere draagwijdte geeft dan die blijkbaar door de administratie wordt voorgehouden ?

Vraag nr. 1g9
van 9 februari 1995
van de heer F. VERMEIREN

Luchthaven Zaventem – Toegangswegen

In zijn antwoord op een interpellatie in verband met de toegangswegen naar de luchthaven van Zaventem liet de minister weten dat de administratie opdracht had gekregen initiatieven te nemen tot overleg met de Regie der Luchtwegen en het onderzoek van de verschillende scenario's.

1. Welke initiatieven werden reeds genomen om dit overleg met de Regie der Luchtwegen op gang te trekken ?
2. Zullen andere verkeersmodi bij dit overleg eveneens worden betrokken ?
3. Wordt ook overleg gepland met de administraties van de rechtstreeks betrokken gemeenten ?

Vraag nr. 190
van 10 februari 1995
van de heer W. VERREYCKEN

Antwerpse Scheldekaaien – Nieuwbouwplannen

In de loop van de maand maart 1995 dreigt de bouw te worden aangevat van een project aan de Antwerpse Scheldekaaien. Het betreft een residentie met buitenbeeld van aluminium en glas, die het Antwerpse stadsbeeld (alvast op die locatie) onherroepelijk zou schaden. In de driehoek van het Vleeshuis, het Steen en twee woonblokken in mooie neo-Vlaamse renaissancestijl, wordt dan een gebouw met semi-industrieel karakter (dixit de architect) neergepoot. Waarover, alvast in de wandelgangen van het Antwerpse stadhuis, de meningen unaniem afwijzend zijn.

Toch lijken de Antwerpse bestuurders gebonden door de uitgereikte bouwvergunning, waarvan de uitreikingsgeschiedenis vragen oproept. Het was inderdaad amper enkele dagen nadat in café Schipperswelzijn de nieuwe coalitiepartners besloten in het bestuursakkoord neer te schrijven dat zij zich ertoe verbonden het historisch uitzicht van de stad te vrijwaren, dat de stedebouwkundige commissie in ijlt tempo werd samengeroepen. Amper zeven aanwezige commissieleden namen de verantwoordelijkheid op zich om namens de ganse commissie een gunstig advies te geven. Nadat de vorige commissiezittingen tot viermaal toe een negatief advies verstrekten. Hier moet de verdenking rijzen over de betrokkenheid van één der aanwezigen in Schipperswelzijn, die de belanghebbenden signaleerde dat de aankomende coalitie de bouw van deze "tang op een varken" haast zeker zou verhinderen. Wat de druk vanwege de projectontwikkelaar en de haast van de enkele commissieleden kan verklaren. Aan het vermoeden dat nog andere, mogelijk lucratieve, belangen

werden behartigd door de lek uit Schipperswelzijn, wordt alleszins voedsel gegeven door de plotse haast.

1. Kan de minister mij meedelen hoe deze aanslag op het Antwerpse stadsbeeld alsnog kan worden voorkomen ? Bestaat de mogelijkheid om, via monumentenbeheer dat zeker toepasselijk is op de omringende gebouwen en op dat deel van het stadsbeeld, de gewraakte bouwvergunning te herroepen ?
2. Bestaat de mogelijkheid dat het stadsbestuur, of zelfs een individueel lid ervan, een procedure voert als vertegenwoordiger van talloze "persoonlijk benadeelde" Antwerpenaars ? Bijvoorbeeld bij de Raad van State ?
3. Kan een uittredend bestuur dergelijke onverantwoorde ingreep in het stadsbeeld toestaan middels een bouwvergunning ter elfder ure ?

In deze tijd, waarin de opschudding rond het a posteriori legaliseren van bouw misdrijven de openbare mening schokt, is het zeker aangewezen een "ethisch bouw misdrijf" niet op voorhand te legaliseren. Gezien stappen tot voorkoming van het optrekken van dit "wangebouw" dringend moeten worden gezet, dring ik aan op een snelle beantwoording van deze vragen.

Vraag nr. 191
van 10 februari 1995
van de heer A. DE BOECK

LM-Cars Overijse – Bouwvergunning

Het autocarbedrijf LM-Cars in Overijse is gelegen in agrarisch gebied en gevestigd in een vroegere landbouwloods.

Het bedrijf kreeg een milieuvergunning in beroep bij de bestendige deputatie. Aan deze milieuvergunning werd de voorwaarde gekoppeld dat vooraf de nodige bouwvergunning moet worden verkregen voor de gebruikswijziging.

De aanvraag van de bouwvergunning voor gebruikswijziging is na ongunstig advies van zowel de gemeente Overijse als van Stedebouw geweigerd door de bestendige deputatie.

Heden werd door de uitbater hoger beroep aangetekend bij de minister (15 november 1994) tegen de weigering van de bouwvergunning.

Na klachten van omwonenden en twee PV's van Arohm blijft de onrechtmatige exploitatie van het bedrijf bestaan.

1. Werd er door de minister reeds een uitspraak in beroep gedaan in dit dossier ? Zo ja, wat houdt deze beslissing in ? Zo nee, wat is de reden voor het uitblijven van de beslissing ?
2. Zijn er reeds maatregelen genomen om de onrechtmatige exploitatie van het bedrijf stop te zetten ? Zo ja welke maatregelen en zo nee waarom niet ?
3. Welke opvolging werd er gegeven aan de door Arohm opgestelde PV's ?

Vraag nr. 192
van 10 februari 1995
van mevrouw M.-J. BAUWEN

Gewestplan Neerpelt-Bree – Wijziging

Bij de herziening van het gewestplan Neerpelt-Bree op grondgebied van de gemeenten Hechtel-Eksel, Lommel, Meeuwen-Gruitrode, Neerpelt, Overpelt, Hamont-Achel, Bocholt, Bree en Peer worden door de bevoegde minister van Openbare Werken en Ruimtelijke Ordening een aantal werken van algemeen belang gesteld, zoals de werken met betrekking tot het stortgebied voor gepolueerde gronden in Lommel, de uitbreiding van de autokeuring in Eksel en van de industriezone in Meeuwen en de recreatiezone in Peer.

1. Kan de minister hiervoor een motivatie geven ?
2. Heeft de gewestplanwijziging dan eigenlijk nog zin ?
3. Welke van deze werken volgen een MER-procedure of moeten er een volgen ?

Vraag nr. 193
van 10 februari 1995
van de heer L. STEENWEGEN

Vaart Leuven-Mechelen – Bomen

Onlangs werden er bomen geveld langs de vaart Leuven-Mechelen.

De gronden waarop de bomen stonden behoren toe aan het Vlaamse Gewest, administratie voor Waterinfrastructuur en Zeewezen. Deze administratie staat ook in voor het heraanplanten van bomen. De bomenrijen langs de vaart (*populus & cardersus cv. robusta*) werden nog aangeplant door de stad Leuven die destijds eigenaar was van het kanaal en daardoor nog steeds de verantwoordelijkheid draagt voor het onderhoud en het vellen van de bomen.

Waters en Bossen formuleerde een positief advies voor de kapping op voorwaarde dat er nieuwe bomen zouden worden geplant. De groendienst van de stad Leuven (eigenaar van de bomen) en de diest der Tjgebonden Wateren wezen op de noodzaak van nieuwe aanplantingen na de kapping, niet alleen om landschap en natuurwaarde te herstellen, maar ook uit praktische overwegingen : lege schepen zijn zeer windgevoelig en bomen bieden bescherming.

Ondanks bovenvermelde voorwaarden en intenties verklaarde de dienst der Tjgebonden Wateren onlangs dat nieuwe aanplantingen in de toekomst en in de mate van het mogelijke zouden worden verwezenlijkt. Geldgebrek zou een van de redenen zijn waarom de aanplantingen niet meteen kunnen gebeuren. Anderzijds is verder uitstel van kapping onverstandig aangezien er reeds enkele schadegevallen bekend zijn door vallende bomen.

1. Klopt het dat er niet genoeg financiële middelen zijn om de aanplantingen uit te voeren ?
2. Herziet de dienst der Tjgebonden Wateren wellicht zijn oorspronkelijke mening en acht hij een volledige heraanplanting niet langer zinvol ?

3. Hoe en door wie zal worden opgetreden indien deze dienst zijn beloften niet nakomt ?
4. Beschikt de dienst der Tijgebonden Wateren over een noodfonds en zo neen, moet dat dan niet worden opgericht ?

Vraag nr. 194
van 10 februari 1995
van de heer H. VAN DIENDEREN

Dieren als verkeersslachtoffers – Beschermende maatregelen

Waarschijnlijk vliegen jaarlijks meer dan honderdduizend vogels te pletter op vrachtwagens en personenauto's. Dat stelt een lid van de Vlaamse vleugel van het Koninklijk Belgisch Verbond voor de Bescherming van Vogels. Vorig jaar werden in vogelopvangcentra 411 door het verkeer gewonde vogels binnengebracht.

In Nederland besteedt de overheid jaarlijks ongeveer negentig miljoen frank aan dierbeschermende maatregelen in de wegeninfrastructuur. Het gaat om hogere aanplanting of wildschermen langs de wegwijk zodat de vogels gedwongen zijn voldoende hoogte te nemen, minder bes- en vruchtbare heesters in de groene middenstrook van autosnelwegen, ontsnappingsgaten in massieve betonnen vangrails . . . Overheidspersoneel inventariseert in Nederland het aantal verkeersslachtoffers bij dieren.

1. Heeft de minister gegevens over het aantal dieren dat omkomt door het verkeer ?
2. Welke overheidsdienst houdt zich bezig met de inventarisatie van de verkeersslachtoffers bij de dieren ?
3. Zijn er regels voor de wegeaanleg die dieren beschermen tegen het verkeersgeweld ? Zijn er plannen om dergelijke regels op te stellen ? Waarom (niet) ?
4. Hoeveel geld van het wegebudget is de afgelopen vijf jaar jaarlijks uitgegeven aan dierbeschermende maatregelen ?

Vraag nr. 195
van 10 februari 1995
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Domein Hotel in Vlissingen – Eigendomsoverdracht

In het Staatsblad van 1 februari jongstleden verscheen een koninklijk besluit tot regeling van de eigendomsoverdracht door de staat aan het Vlaamse Gewest van het domein Hotel in Vlissingen, Nederland. Het geheel omvat eengezinswoningen, een kantoorgebouw en wegen.

Kan de minister mij meedelen waartoe deze eigendommen tot op heden werden aangewend en hoeveel hun geschatte waarde bedraagt ?

Wat is hun toekomstige bestemming ?

Vraag nr. 1%
van 10 februari 1995
van de heer R. VAN HOOLAND

Tunnel van Cointe – Gegevens

In 1983 werd de overeenkomst getekend tot het bouwen van de Liefkenshoektunnel. Deze tunnel zou alternatief gefinancierd worden : zonder overheidsgeld en met dekking van de kosten door de exploitatie.

Aan Waalse zijde werd de tegenhanger gebouwd en gefinancierd met gemeenschapsgeld, namelijk de doorboring van de heuvel van Cointe.

1. Om welke motieven en met welk doel werd het kunstwerk van Cointe gebouwd ?
2. Hoeveel heeft die infrastructuur gekost, naar raming en effectief, en wie betaalde, c.q. betaalt ze ?
3. Wat zijn de jaarlijkse exploitatiekosten en wie betaalt die ?

Vraag nr. 197
van 10 februari 1995
van mevrouw M. DE MEYER

Krotbelasting – Normen en opbrengsten

1. Hoeveel Vlaamse gemeenten passen momenteel een krotbelasting toe ?
2. Wat zijn de gehanteerde normen ?
3. Werden de opbrengsten gebruikt om een lokaal huisvestingsbeleid te voeren ?
4. Bestaat de mogelijkheid om een dergelijke belasting op te leggen aan de gemeenten ?

Vraag nr. 198
van 10 februari 1995
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Taalgebruik in bestuurszaken – Bevoegdheid en beleid

Krachtens het besluit van de Vlaamse regering tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering, is de minister bevoegd inzake de ondergeschikte besturen. Dat houdt onder meer in dat hij dient toe te zien op de naleving van geldende regelingen op het gebruik van talen in bestuurszaken.

1. Kan de minister een beschrijving geven van de concrete uitvoering van deze bevoegdheid ?
2. Kan de minister een overzicht geven van de dossiers, samengesteld op basis van overtredingen van de bestaande regelingen in dit domein ?
3. Kan de minister een specificatie geven van eventuele maatregelen of straffen, ingevolge sub 2 ?

Vraag nr. 199
van 10 februari 1995
van de heer H. VAN DIENDEREN

N 458 Ertvelde – Fietspaden

In de ontwerpbegroting 1995 werd onder meer opgenomen : N 458 fietspaden op rechttrekking in Ertvelde : 20 miljoen frank.

1. Hoever staat het met de uitvoering van dit plan ?
2. Is de uitvoering gepland in rode macadam ?
3. Hoe wordt de scheiding tussen het fietspad en de rijweg gerealiseerd ?

Vraag nr. 200
van 10 februari 1995
van de heer H. OLAERTS

Campagne Laat je auto meer thuis – Doeltreffendheid

Sinds ongeveer 26 januari 1995 prijken op de borden langs de autosnelwegen en sommige gewestwegen in Vlaanderen affiches met een foto van een overvolle weg, d.w.z. een drukke file. Bovenaan, in zéér groot lettertype de tekst : mijn auto, mijn vrijheid. Onderaan, in een kleiner lettertype : laat je auto eens meer thuis.

Is de foto voldoende herkenbaar ? Meent de minister dat de boodschap die de foto moet weergeven, wordt opgemerkt ?

Is het lettertype van de tekst “mijn auto, mijn vrijheid” niet dermate groot dat deze slogan mogelijk de ganse affiche beheerst ? Aangezien deze tekst zéér negatief is voor de vandaag door alle instanties gevoerde politiek, veroorzaakt hij wellicht het tegenovergestelde van het beoogde effect. Bovendien is de foto en onderste tekst slechts herkenbaar bij stapvoets verkeer, dus eerder ongeschikt op autosnelwegen en op gewestwegen buiten de agglomeraties.

Vraag nr. 201
van 10 februari 1995
van de heer H. VAN DIENDEREN

Niet-reglementaire reclameborden langs gewestwegen – Vervolgingsbeleid

Reclameborden langs gewestwegen vormen een visuele vervuiling van het landschap of van dorps- en stedschoon. Bovendien vergroten ze de verkeersonveiligheid doordat ze de aandacht van de bestuurders kunnen afleiden van het verkeer.

De minister heeft zijn administratie de opdracht gegeven een inventaris te maken van alle niet-reglementaire borden en per provincie proces-verbaal op te stellen in een aantal flagrante typegevallen. Dat schrijft de minister in antwoord op mijn parlementaire vraag nr. 211 van 2 april 1993 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 12 van 3 mei 1993, blz. 648). Hij kondigt ook aan de zaak ter sprake te zullen brengen in een overleg met de procureurs-generaal van de ho-

ven van beroep. Hij schrijft terecht : het opstellen van een proces-verbaal heeft maar zin als er daadwerkelijk tot vervolging wordt overgegaan.

1. Is de inventaris effectief gemaakt ? Wat blijkt daaruit
2. Zijn er processen-verbaal opgesteld ?
3. Is de zaak ter sprake gebracht tijdens het overleg met de procureurs-generaal van de hoven van beroep ? Wordt er een effectief vervolgingsbeleid ontwikkeld . ?
4. Zijn er al veranderingen op het terrein merkbaar ?

Vraag nr. 243
van 10 februari 1995
van de heer H. BROUNS

Investerings wegeninfrastructuur NO-Limburg – Overzicht

Geregeld wordt er kritiek geuit over het tekort aan verantwoordelijkheidszin van regionale mandatarissen inzake investeringen in wegeninfrastructuur. Daardoor blijven bepaalde gemeenten vaak lang verstoken van de nodige investeringen in verkeersveiligheid en leefbaarheid vanuit het Vlaamse Gewest. Om te achterhalen of deze kritiek inderdaad gefundeerd is, kreeg ik graag antwoord op de volgende vragen.

Welke investeringen werden door het ministerie van Openbare Werken in de afgelopen jaren gedaan in de gemeenten Bree, Dilsen-Stokkem, Kinrooi en Maaseik ? Is het mogelijk deze investeringen per project en per gemeente op te geven ?

Bepaalde investeringen zijn al lopende, maar het is wachten op verdere uitvoering. Eén van die projecten is de aanleg van fietspaden tussen Kinrooi en Maaseik. Wanneer zal de 2de fase van de vrijliggende fietspaden langs de Weertersteenweg tussen Kinrooi en Maaseik worden aangevat ?

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
 BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 81
van 1 februari 1995
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN Couleur Locale – Maatschappijvisie

Couleur Locale, een magazine van TV 2 dat speciaal in het leven geroepen werd om de ideologie van de multiculturele maatschappij te propageren, wordt wellicht in mei 1995 afgevoerd. Volgens de pers wordt als reden genoemd dat het beter is de thematiek van Couleur Locale niet te bundelen in een half uur maar te verspreiden over heel de programmatie. Dit wordt bevestigd door de maker van het programma. Hij verklaart geen bezwaar te hebben tegen het principe om de typische Couleur Locale-informatie in de hele pro-

grammatie te verwerken. Ook de presentatrice van het programma bevestigt dit. Zij stelt namelijk te hopen dat de mensen van Couleur Locale in andere programma's terecht kunnen om er het onderwerp te bewaken en suggereert dat dit meer specifiek in de uitzending NV De Wereld zou gebeuren. Uit een en ander blijkt dat het de bedoeling is alle BRTN-uitzendingen voortaan te gebruiken om propaganda voor de multicult te maken.

Kan de minister dit bevestigen ?

In een interview met De Standaard zegt de programmamaverantwoordelijke : "Wij hebben nooit een eerlijke kans gekregen van directie en programmering." Is het normaal te noemen dat de verantwoordelijke van een programma in de pers kritiek uitoefent op de directie van de BRTN ? Ik meen mij te herinneren dat er geregeld zowel op radio als op TV reclame werd gemaakt voor de uitzending Couleur Locale. Kon er nog meer worden gedaan voor het promoten van programma of is de bewering van die verantwoordelijke niet steekhoudend ?

Vraag nr. 85

van 8 februari 1995

van de heer **L. VAN NIEUWENHUYSEN**

Domein Altembroek Voeren – Aankoop

Op mijn schriftelijke vraag nummer 146 van 19 juli 1994 over de mogelijke aankoop van het domein Altembroek in Voeren antwoordde de minister dat, gezien de uitgestrektheid en de verscheidenheid van het domein, een gecoördineerde aanpak wenselijk leek. De minister beloofde dit dossier onmiddellijk na het reces in de Vlaamse regering ter sprake te brengen. Thans verneem ik evenwel dat het domein zou verkocht zijn.

Kan de minister mij meedelen of hij het dossier vlak na het reces ter sprake heeft gebracht op de ministerraad ?

Wat was zijn advies ?

Waarom heeft de regering deze voor het Voerense toerisme zo belangrijke aankoop uiteindelijk niet verwezenlijkt ?

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 60

van 1 februari 1995

van de heer **L. STEENWEGEN**

Archeologische opgravingsterreinen – Planning en financiële middelen

Het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium is verantwoordelijk voor tal van archeologische opgravingen

in Vlaanderen. De minister weet dat dit instituut te kampen heeft met chronisch geldgebrek. Dit was er de oorzaak van dat een gestarte opgraving in Tervuren niet voortgezet kan worden. Deze opgraving wordt nu blootgesteld aan regen en wind. Verval treedt zeer snel op.

Het archeologisch grondarchief mag enkel dan worden geopend wanneer men weet dat men de opgravingen kan consolideren. Als dit niet kan wegens geldgebrek lijkt het me logisch de opgravingen niet te starten. De vraag naar de verantwoordelijkheid moet worden gesteld.

1. Zijn er naast de site van de fundamenten van het kasteel van de hertogen van Brabant in Tervuren nog andere sites waar de opgravingen bij gebrek aan geld stilgelegd werden en het archeologische archief ten prooi is aan verval ?
2. Wie draagt de verantwoordelijkheid voor de planning in bovengenoemde opgraving ?

Vraag nr. 61

van 2 februari 1995

van de heer **L. BARBE**

Beschermd station Zandbergen – Instandhouding

Het station van Zandbergen is, als één van de weinige overblijvende gebouwen van de voormalige spoorlijn Dender en Waas, bijzonder waardevol (architect J.P. Cluysenaar). Samen met de wachterswoning is het station sinds 19 juni 1991 beschermd als monument en dorpsgezicht. Vanaf 23 mei 1992 werd echter de loketfunctie opgeheven, zodat het station vanaf die datum zijn functie verloren heeft. Om de toekomst van dit monument en dorpsgezicht te garanderen, is het uiteraad belangrijk dat het station een nieuwe functie krijgt.

In antwoord op mijn vraag van 18 mei 1993 stelde de minister dat het station als beschermd monument in goede staat moet blijven, ongeacht de bestemming of het ontbreken daarvan.

De federale minister van Verkeer en Infrastructuur antwoordde op mijn parlementaire vraag van 8 juli 1994 wat volgt.

1. Tot nu toe is geen nieuwe functie gevonden voor het stationsgebouw van Zandbergen. De NMBS heeft het gebouw trouwens niet meer nodig.
2. Daar de perrons van het station nog in dienst zijn is het niet mogelijk voldoende terrein te vervreemden om het gebouw te koop te kunnen stellen. Verhuur in de huidige staat is evenmin mogelijk en zelfs gerenoveerd zou het gebouw slechts een zeer lage verhuurprijs opbrengen.
3. Voor 1994, 1995 en 1996 is geen budgettaire inschrijving gepland. Na 1996 zullen eventueel bepaalde bedragen kunnen vrijgemaakt worden.
4. Het huidige gebouw lijkt nog weinig op het oorspronkelijk ontwerp van M. Cluysenaar, wegens de

talrijke verbouwingen uitgevoerd in de loop der jaren. De gebouwdienst van de NMBS bestudeert thans enkele oplossingen die daarna zullen besproken worden met de dienst Monumentenzorg om tot een akkoord te komen.

Dit antwoord verontrust me ten zeerste. Het station wordt dus noch verkocht noch gerenoveerd, laat staan dat er een nieuwe bestemming voor gezocht wordt. De enige oplossing lijkt me de toepassing van artikel 4 van de wet van 7 augustus 1931, waarbij het gebouw door de betrokken gemeente, mits machtiging van de minister, of door het Vlaams Gewest onteigend wordt. Dit zou ook een voorbeeld zijn voor andere overheden in dit land.

1. Werd er door de bevoegde ambtenaren reeds proces-verbaal opgesteld wegens overtreding van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten (in het bijzonder artikel 11 paragraaf 1) ?
2. Maakt de minister gebruik van artikel 4 van de wet van 7 augustus 1931 teneinde dit monument van het volledige verval te redden ?

Vraag nr. 62
van 2 februari 1995
van de heer H. VAN DIENDEREN

Autoverkeer en CO₂-vervuiling – Maatregelen

Het Verkeers- en vervoersplan II van de minister stelt op blz. 15 het volgende : “Ten aanzien van CO₂-emissie moet in het jaar 2000 de totale emissie vanwege het verkeer ten opzichte van 1990 met 5 percent zijn gereduceerd.” Deze norm wordt overigens ook in Vlaanderen-Europa 2002 gesteld. (Volgens het Europees parlement is het nodig de CO₂-uitstoot tegen 2010 met 40 percent te beperken.)

Volgens het Emissiejaarverslag 1993 van de Vlaamse Milieumaatschappij was de uitstoot van CO₂ in 1990 11.114.000 ton en in 1992 11.638.000 ton of 524.000 ton méér. Dat is op twee jaar een stijging met 4,7 percent. De evolutie gaat dus duidelijk niet in de gewenste richting.

In maart dit jaar wordt in Berlijn een internationale conferentie gehouden over het klimaatverdrag en dus ook over de CO₂-uitstoot. In zijn Minaplan schreef minister Kelchtermans in 1990 : “Daar de huidige technische mogelijkheden om de verontreiniging van de individuele voertuigen verder te verminderen(. . .) vrij beperkt zijn, is het duidelijk dat een substantiële vermindering van het wegverkeer alleen maar kan worden bereikt door ingrijpende wijzigingen in het gebruik van de autovoertuigen.” Als men dus iets wil doen aan de uitstoot van CO₂, moet men volgens de analyse van het Minaplan maatregelen nemen om het aantal vervuilende autokilometers te reduceren.

1. Heeft de minister de cijfers over CO₂-uitstoot voor 1993 en 1994 al ? Hoe zijn die ?
2. Welke maatregelen a) op technisch vlak b) inzake de vermindering van de vervuilende autokilometers heeft de Vlaamse regering al genomen om haar doelstelling te halen ?

3. Welke maatregelen a) op technisch vlak b) inzake de vermindering van de vervuilende autokilometers neemt de Vlaamse regering om haar doelstelling alsnog te halen ?

4. Hoe bereidt de Vlaamse regering Berlijn voor ?

5. Hoe bereidt de minister Berlijn voor binnen zijn bevoegdheidsdomein, namelijk verkeer ?

Vraag nr. 63
van 7 februari 1995
van mevrouw R. VAN CLEUVENBERGEN

Restauratie Munthuis Tongeren – Stand van zaken

Tongeren heeft veel historische en waardevolle gebouwen. Het munthuis is er één van. Voor de restauratie werd een dossier ingediend, waarvoor de minister subsidies toekende.

Graag had ik het bedrag van de subsidies gekend, alsook de stand van dit dossier.

Vraag nr. 64
van 9 februari 1995
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Zie :
 Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden
 Vraag nr. 187
 van 8 februari 1995
 van de heer L. Van Nieuwenhuysen
 Blz. 539.

Vraag nr. 65
van 10 februari 1995
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

VD BH – Vertegenwoordiging

Naar verluidt zouden voortaan nog uitsluitend leden van de algemene directie van de Vlaamse Dienst voor Buitenlandse Handel de instelling kunnen vertegenwoordigen op verplaatsingen van derden naar het buitenland. Dat omwille van de herkenbaarheid. Dat is eigenaardig, want diegenen die het meest met het bedrijfsleven in contact staan zouden op die wijze worden uitgesloten.

Klopt het dat dergelijke richtlijn bestaat ? Is de minister het ermee eens ?

Vraag nr. 66
van 10 februari 1995
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

VDBH – Personeelsstatuut

Naar verluidt zou men bij de besprekingen tot voorbereiding van het personeelsstatuut van de VDBH overwegen een aantal rechten van oud-personeelsleden van de BDBH af te schaffen.

Nochtans was het behoud van die rechten bij de over-

heveling gepland en werd een en ander gestipuleerd ten tijde van de oprichting van de VDBH.

Is de minister op de hoogte van deze nieuwe wending ?
Is hij het ermee eens ?

Vraag nr. 67
van 10 februari 1995
van de heer H. VAN DIENDEREN

De Lijn Antwerpen – Tramvloot

In Antwerpen gaat tramlijn 3 kortelings ondergronds in het kader van de premetro. De Lijn wil dan meer tramstellen op lijn 3 inzetten. Dan dreigen er te weinig rijtuigen te zijn voor de overige lijnen, zoals lijn 10. Voor nieuwe Antwerpse trams is het lastenboek goedgekeurd, maar moet de aanbesteding nog gebeuren. De trams zouden pas in 1997 ter beschikking zijn.

Hoe gaat De Lijn die periode overbruggen : worden er trams gehuurd of worden tweedehandsstellen gekocht ?

Vraag nr. 68
van 10 februari 1995
van de heer R. VAN HOOLAND

RUG faculteit Diergeneeskunde – Bouwproject

Het belangrijk bouwproject voor de faculteit diergeneeskunde van de RUG is ver en goed gevorderd.

1. Wanneer zal het hele complex af en in gebruik zijn ?
2. Hoeveel zal het gebouw in zijn geheel kosten en hoeveel bedroeg de oorspronkelijke raming, respectievelijk voor het vroegere gedeelte en het deel dat nu in voltooiing is, naar categorieën van bestemming van de gebouwen ?
3. Is er een afzonderlijk dossier-omgevingsaanleg ? Zo ja, ten bedrage van hoeveel (eventueel raming) en is of wordt er een wedstrijd uitgeschreven voor de inrichting van de omgevingsruimte ?

Vraag nr. 69
van 10 februari 1995
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

VDBH en BDBH – Coördinatie

Onlangs bezocht een multi-sectoriële handelszending van de BDBH Zuid-Afrika. Dit is amper enige maanden na de multi-sectoriële handelszending van de VDBH in datzelfde Zuid-Afrika.

Het lijkt erop dat beide instellingen elkaar andermaal voor de voeten lopen. Eerder was dat immers ook al het geval, bijvoorbeeld in China.

Is de minister het ermee eens dat de beide zendingen naar Zuid-Afrika elkaar alleszins te snel hebben opgevolgd en dat dit de duidelijkheid niet ten goede komt ?

Is er enig overleg geweest tussen de BDBH en de VDBH ?

Werd door de VDBH enig bezwaar geopperd aangaande de timing van het BDBH-initiatief ?

Beschikt de VDBH over enig verweer als blijkt dat de BDBH geen rekening houdt met zijn eventuele bezwaren met betrekking tot bepaalde initiatieven ?

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 32
van 2 februari 1995
van de heer J. VANDEURZEN

Vlaams Fonds voor Integratie van Personen met een Handicap – Residuaire karakter

Inzake individuele materiële bijstand heeft het Vlaams Fonds voor de Integratie van Personen met een Handicap een residuële opdracht. De vraag rijst wat onder residuaire karakter moet worden verstaan.

Immers, artikel 6 van het decreet houdende de oprichting van het Vlaams Fonds stelt dat de uitkering van het Fonds kan worden geweigerd of verminderd indien de persoon met een handicap op basis van andere wettelijke of reglementaire bepalingen aanspraak heeft op bijstand tot sociale integratie, voor dekking van dezelfde behoeften en op grond van dezelfde handicap als in toepassing van het decreet.

Uit deze bepaling kan worden afgeleid dat het Vlaams Fonds in voorkomend geval een uitkering kan, maar niet noodzakelijkerwijze moet weigeren. Volgens de tekst ook kan de uitkering van het Fonds worden verminderd, hetgeen zou kunnen betekenen dat de uitkering wordt verminderd ten belope van de uitkering die betrokkene reeds via een andere weg ontvangt.

Wat is de juiste interpretatie die aan dit residuaire karakter van het Vlaams Fonds moet worden gegeven ?

Moet het Vlaams Fonds een uitkering weigeren zodra de betrokkene tot dekking van dezelfde behoefte en op grond van dezelfde handicap reeds recht heeft op een andere uitkering ? Of is dit geen verplichting, maar een mogelijkheid ?

Wat indien die andere uitkering veel lager blijkt te zijn dan wat het Vlaams Fonds tot dekking van dezelfde behoefte en op grond van dezelfde handicap uitkeert aan iemand die door toevallige omstandigheden geen recht op een andere uitkering kan doen gelden ?

Vraag nr. 36
van 3 februari 1995
van de heer J. VANDEURZEN

Sociale diensten bij de jeugdrechtbanken – Gerechtelijke opdrachten

Blijkbaar signaleren veel sociale diensten van de Vlaamse Gemeenschap bij de jeugdrechtbank dat het

aantal opdrachten in het kader van burgerlijke geschillen, voornamelijk echtscheidingsprocedures, **nog** steeds stijgt. Hierdoor zouden deze diensten er niet toe komen hun andere taken behoorlijk uit te voeren.

Langs de andere kant deelde de minister van Justitie mij mee dat er rechtbanken van eerste aanleg zijn die de sociale onderzoeken niet langer toevertrouwen aan de sociale diensten bij de jeugdrechtbanken.

1. In welke gerechtelijke arrondissementen worden de consulenten van de sociale dienst bij de jeugdrechtbank belast met opdrachten van burgerlijke en/of correctionele geschillen ?
2. Hoe evolueerde het aandeel van de hierboven vermelde gerechtelijke opdrachten die aan de sociale diensten werden toevertrouwd ?

Vraag nr. 37
van 7 februari 1995
van de heer A. DENYS

Vlaamse Vereniging voor Geestelijke Gezondheidszorg – Gebruikersvertegenwoordiging en klachtenprocedure

Reeds geruime tijd is de gebruikersvertegenwoordiging in de Vlaamse Vereniging voor Geestelijke Gezondheidszorg het voorwerp van discussie.

In antwoord op een schriftelijke vraag van collega Van Vaerenbergh verwees de minister naar de datum van 10 oktober 1994, datum waarop de doelstellingen en de geplande werking van de vernieuwde V.Z.W. Gebruikersoverleg zouden kenbaar worden gemaakt. Op dat moment zou tevens een oproep tot aansluiting worden gelanceerd. Ook de schriftelijke vraag nr. 130 van collega Anthuenis hield verband met die verklaring van de minister maar bleef op dat vlak grotendeels onbeantwoord.

Naar verluidt zou zelfs vandaag de Vlaamse Vereniging voor Geestelijke Gezondheidszorg niet op de hoogte zijn van een vernieuwde werking van de V.Z.W. Gebruikersoverleg en een oproep tot aansluiting zou evenmin gebeurd zijn.

Derhalve moeten we vaststellen dat in de sector van de geestelijke gezondheidszorg, in tegenstelling tot an-

dere sectoren, de gebruikersvertegenwoordiging niet goed is georganiseerd.

Een ander element waardoor de geestelijke gezondheidszorg zich onderscheidt van andere sectoren, is de klachtenprocedure. In de bejaardenzorg en de gehandicaptensector is een klachtenprocedure vastgesteld. In de geestelijke gezondheidszorg is deze onbestaande.

1. Wat zal worden ondernomen om de gebruikersvertegenwoordiging in de geestelijke gezondheidszorg zo snel mogelijk op een adequate wijze te organiseren zodat een diversiteit van meningen en strekkingen aan bod kan komen ?
2. Wat is de reden voor het uitblijven van een klachtenprocedure in de geestelijke gezondheidszorg en is de minister bereid, naar analogie met andere sectoren, in de nabije toekomst een klachtenprocedure uit te werken ?

L. PEETERS

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING
 EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 28
van 8 februari 1995
van de heer M. BOURGOIS

Financiering kinderopvang – Overneming federale engagements

De federale minister van Arbeid en Sociale zaken en de sociale partners raakten het onlangs eens over de financiering van kinderopvangprojecten tot eind 1996. Het benodigde geld komt van het zogenaamde tewerkstellingsfonds. Er werd daarbij ook overeengekomen dat vanaf 1997 de gemeenschappen en de gemeenten extra geld zullen moeten uittrekken voor deze kinderopvang, aangezien de federale overheid stopt met haar subsidies.

Heeft de minister reeds de nodige maatregelen getroffen om de financiering van kinderopvangprojecten vanaf 1997 te waarborgen ?

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen				
19	17.11.1994	M. De Meyer	<i>Doelgroepenbeleid – Stand van zaken</i>	510
45	15.12.1994	F. Van den Eyn- de	<i>Vrouwelijke regeringsleden – Ministerinnen</i>	510
49	30.12.1994	P. Van Grember- gen	<i>Grember-Bevlagging openbare gebouwen – Vlaggen van gemeenschappen en gewesten</i>	511
68	0	02.02.1995	L. Steenwegen <i>Motorbrandstof en milieu – LPG</i>	537
72	o	08.02.1995	P. Van Grember-Zeevisserij – gen <i>Visserijcomités en Visserijcentrum</i>	538
73	0	10.02.1995	G. Annemans <i>Vlaamse ondernemingen – Eigen vennootschapsregels</i>	538
76	14.02.1995	G. Annemans	<i>Overheidsbijdragen aan vakbonden – Ambtenaren</i>	493
N. DE BATSELIER, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting				
92	01.02.1995	J. Geysels	<i>Europese drinkwater-richtlijn – Gevolgen</i>	493
93	01.02.1995	E. Van Vaeren- bergh	<i>Huisvestingssubsidies – Stand van zaken</i>	494
95	02.02.1995	J. De Mol	<i>Bodem- en grondwateronderzoek bij bedrijven – Resultaten en maatregelen</i>	494
96	02.02.1995	P. Breyne	<i>Reglementering sociaal huurstelsel – Concrete toepassing</i>	495
97	02.02.1995	F. Cauwenberghs	<i>Milieu-effectenrapport kleine bedrijven – Elcom Sint-Niklaas</i>	496
98	03.02.1995	A. De Boeck	<i>Hallerbos – Bedreiging</i>	496
99	03.02.1995	M.-J. Bauwen	<i>Arseenfabriek Bocholt – Sanering</i>	497
100	07.02.1995	T. Merckx-Van Goey	<i>Aanplanting in privé-bos – Subsidies</i>	498
101	13.02.1995	G. Cardoen	<i>Aquafin – Samenwerking met gemeenten</i>	499
103	13.02.1995	E. Van Vaeren- bergh	<i>Stort De Meuter Affligem – Afvaltrafiek</i>	501
106	13.02.1995	M. Maertens	<i>Milieuheffing afvalwater – Medeëigenaars</i>	501
107	13.02.1995	H. Van Diende- ren	<i>Vlarem II – Inrichtingen klasse 3</i>	502
108	13.02.1995	F. Vergote	<i>Muskusratten – Bestrijding</i>	502
109	14.02.1995	J. Gabriels	<i>Huisvestingspremies – Stand van zaken</i>	503
116	23.02.1995	M. Olivier	<i>Huurdersbonden – Termijn erkenningsaanvragen</i>	503
118	23.02.1995	J. Valkeniers	<i>Sociale huisvesting – Woningenbestand</i>	504

T. KELCHTERMANS, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

15	28.10.1994	F. Ghesquière	<i>Rotonde Kennedeyplein Oostende – Herschikking</i>	511
52	24.11.1994	E. Van Vaerenbergh	<i>Ring rond Brussel – Filevorming</i>	512
70	01.12.1994	J. De Bremaeker	<i>Bouwnijverheid – RSZ</i>	512
79	08.12.1994	R. Van Hooland	<i>Verkeerspleinen in Vlaanderen – Aanleg en evaluatie</i>	513
98	13.12.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Expresweg tussen E19 en A12 in Aartselaar – Stand van het dossier</i>	513
103	15.12.1994	F. Van den Eynde	<i>Blaisantvest Gent – Snelheid verkeer</i>	514
126	11.01.1995	H. Van Dienderen	<i>Turnhoutsebaan Antwerpen – Heraanleg</i>	514
130	11.01.1995	R. Van Hooland	<i>Weegbruggen en mobiele aswegers – Stand van zaken</i>	514
134	12.01.1995	L. Nelis-Vandekerke	<i>Lie-Gewestwegen arrondissement Aalst-Oudenaarde – Znvesteringsprogramma 1994-1995</i>	515
135	12.01.1995	J. De Roo	<i>Gewestwegen arrondissement Gent-Eeklo – Znvesteringsprogramma 1994-1995</i>	515
136	13.01.1995	F. Ghesquière	<i>Expresweg Antwerpen-Knokke – Werken tunnel Zelzate</i>	516
138	13.01.1995	M. Maertens	<i>Toegangswegen Diksmuide – Toepassing ontwerp Structuurplan Vlaanderen</i>	517
139	19.01.1995	H. Van Dienderen	<i>Antwerpse grote ring – Stand van zaken</i>	518
144	20.01.1995	M. Didden	<i>Bestendige deputaties als administratief rechtscollege inzake ruimtelijke ordening en Vlarem – Doeltreffendheid en beginsel</i>	519
145	23.01.1995	P. Van Grembergen	<i>Bijsturing driejarenplan-wegeninfrastructuur Oost-Vlaanderen – N60</i>	519
146	23.01.1995	R. Van Hooland	<i>Heuvelpoort Gent – Verkeersplein</i>	521
150	23.01.1995	P. Van Grembergen	<i>Bijsturing driejarenplan-wegeninfrastructuur Oost-Vlaanderen – Expresweg Roeselare- Tielt</i>	521
151	23.01.1995	P. Van Grembergen	<i>Bijsturing driejarenplan-wegeninfrastructuur Oost-Vlaanderen – N49</i>	522
152	23.01.1995	P. Van Grembergen	<i>Bijsturing driejarenplan-wegeninfrastructuur Oost-Vlaanderen – N417</i>	522
153	23.01.1995	P. Van Grembergen	<i>Bijsturing driejarenplan-wegeninfrastructuur Oost-Vlaanderen – N47</i>	522
154	23.01.1995	P. Van Grembergen	<i>Bijsturing driejarenplan-wegeninfrastructuur Oost-Vlaanderen – N41145</i>	522
155	23.01.1995	P. Van Grembergen	<i>Bijsturing driejarenplan-wegeninfrastructuur Oost-Vlaanderen – N9</i>	523
156	23.01.1995	P. Van Grembergen	<i>Bijsturing driejarenplan-wegeninfrastructuur Oost-Vlaanderen – N42</i>	523
157	23.01.1995	P. Van Grembergen	<i>Bijsturing driejarenplan-wegeninfrastructuur Oost-Vlaanderen – E17</i>	523
164	27.01.1995	F. Van den Eynde	<i>Toepassing taalwetgeving – Gent</i>	523
161	25.01.1995	J. Gabriels	<i>Vastbenoemde politieagenten – Sollicitatie bij andere gemeente</i>	524
172	01.02.1995	M. Cordeel	<i>Logistiek Park Waasland – Stand van het dossier</i>	524

173	0	01.02.1995	M. Cordeel	<i>Ontsluiting Waaslandhaven – Stand van zaken</i>	538
174	0	01.02.1995	P. Van Grembergen	<i>Expresweg N49 (Antwerpen-kust) – Werken Sint-Gillis- Waas</i>	538
175	0	02.02.1995	M. Cordeel	<i>Realisatie Sigmaplan – Gecontroleerd overstromingsgebied Kruibeke</i>	538
176		02.02.1995	E. Van Vaerenbergh	<i>Verkaveling Waterlooos Veld Sint-Genesius-Rode – Bezwaren</i>	524
177	0	02.02.1995	J. De Meyer	<i>Realisatie Sigmaplan – Verhoging Scheldedijk Doel</i>	539
178		02.02.1995	B. Vandendriesche	<i>OCMW-begroting – Toelichting voor gemeenteraad</i>	525
180	0	03.02.1995	L. Steenwegen	<i>E40 Bertem – Geluidswerende panelen</i>	539
181		03.02.1995	M. Maertens	<i>Openbaarheid gemeentelijke bestuursdocumenten – Kopieprijs</i>	525
182	0	08.02.1995	B. Vandendriesche	<i>Stabiliteit en veiligheid bruggen – Arrondissement Gent-Eeklo</i>	539
183	0	08.02.1995	E. Van Vaerenbergh	<i>Wegenwerken Eizeringen en Ternat – Coördinatie</i>	539
184		08.02.1995	G. Vermassen	<i>Agglomeratie- en centrumsteden – Financiële situatie</i>	504
185		08.02.1995	M. Bourgeois	<i>Gemeentelijk politiepersoneel – Federale normen en Vlaamse regeringspolitiek</i>	505
186	0	08.02.1995	F. Vermeiren	<i>Gemeentelijke anti-stookoliemaatregelen – Toelaatbaarheid</i>	539
187	0	08.02.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Verbindingswegen met Nederland</i>	539
188	0	08.02.1995	J. Vandeunen	<i>Stedebouw-administraties – Burgerlijke-partijstelling en vorderingsrecht</i>	540
189	0	09.02.1995	F. Vermeiren	<i>Luchthaven Zaventem – Toegangswegen</i>	540
190	0	10.02.1995	W. Verreycken	<i>Antwerpse Scheldekaaien – Nieuwbouwplannen</i>	540
191	0	10.02.1995	A. De Boeck	<i>LM-Cars Overijse – Bouwvergunning</i>	541
192	0	10.02.1995	M.-J. Bauwen	<i>Gewestplan Neerpelt-Bree – Wijziging</i>	541
193	0	10.02.1995	L. Steenwegen	<i>Vaart Leuven-Mechelen – Bomen</i>	541
194	0	10.02.1995	H. Van Dienderen	<i>Dieren als verkeersslachtoffers – Beschermende maatregelen</i>	542
195	0	10.02.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Domein Hotel in Vlissingen – Eigendomsoverdracht</i>	542
196	0	10.02.1995	R. Van Hooland	<i>Tunnel van Cointe – Gegevens</i>	542
197	0	10.02.1995	M. De Meyer	<i>Krotbelasting – Normen en opbrengsten</i>	542
198	0	10.02.1995	E. Van Vaerenbergh	<i>Taalgebruik in bestuurszaken – Bevoegdheid en beleid</i>	542
199	0	10.02.1995	H. Van Dienderen	<i>N 458 Ertvelde – Fietspaden</i>	543
200	0	10.02.1995	H. Olaerts	<i>Campagne Laat je auto meer thuis – Doeltreffendheid</i>	543
201	0	10.02.1995	H. Van Dienderen	<i>Niet-reglementaire reclameborden langs gewestwegen – Vervolgingsbeleid</i>	543
203	0	10.02.1995	H. Brouns	<i>Investeringen wegeninfrastructuur NO-Limburg – Overzicht</i>	543

H. WECKX, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

70		13.01.1995	H. Olaerts	<i>Musea – Aankoopbudgetten</i>	526
81	o	01.02.1995	F. Van den Eyn- de	<i>BRTN Couleur Locale – Maatschappijvisie</i>	543
84		07.02.1995	F. Van den Eyn- de	<i>Multiculturele-samenlevingsinitiatieven – Subsidiëring</i>	505
85	o	08.02.1995	L. Van Nieuwen- huysen	<i>Domein Altembroek Voeren – Aankoop</i>	544

L. VAN DEN BOSSCHE, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

89		24.01.1995	H. Schiltz	<i>Onderwijsakkoord Vlaanderen-China – Selectie samenwerkingsdo- meinen en universiteiten</i>	527
95		27.01.1995	M. Maertens	<i>Onderwijsakkoord Vlaanderen-Nederland – Harmonisering didac- tische vakterminologie</i>	528
98		02.02.1995	G. Vanleenhove	<i>Schooldirecteur secundair onderwijs – Taak en loon</i>	529
100		02.02.1995	H. Van Diende- ren	<i>Onderwijspersoneel en openbaar vervoer – Tegemoetkoming en ini- tiatieven</i>	630
102		02.02.1995	W. Verreycken	<i>Voeren – Muziekschool en kleuterschool</i>	530
105		09.02.1995	L. Appeltans	<i>Gemengd en niet-gemengd onderwijs – Verhouding</i>	531
106		09.02.1995	E. Beysen	<i>Schoolgebonden medische attesten van leerkrachten – Behandeling</i>	534
104		08.02.1995	L. Appeltans	<i>Vervanging langdurig afwezig HOLT-personeel – PHAZ Diepen- beek</i>	506
108		13.02.1995	F. Van den Eyn- de	<i>Ombua'sdienst Gelijke Kansen – Commissie Ongewenst Seksueel Gedrag</i>	506

J. SAUWENS, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

60	o	01.02.1995	L. Steenwegen	<i>Archeologische opgravingsterreinen – Planning en financiële mid- delen</i>	544
61	o	02.02.1995	L. Barbé	<i>Beschermde station Zandbergen – Instandhouding</i>	544
62	o	02.02.1995	H. Van Diende- ren	<i>Autoverkeer en CO₂-vervuiling – Maatregelen</i>	545
63	o	07.02.1995	R. Van Cleuven- bergen	<i>Restauratie Munthuis Tongeren – Stand van zaken</i>	545
64	o	09.02.1995	L. Van Nieuwen- huysen	<i>Voeren – Verbindingswegen met Nederland</i>	545
65	o	10.02.1995	L. Van Nieuwen- huysen	<i>VDBH – Vertegenwoordiging</i>	545
66	o	10.02.1995	L. Van Nieuwen- huysen	<i>VDBH – Personeelsstatuut</i>	545
67	o	10.02.1995	H. Van Diende- ren	<i>De Lijn Antwerpen – Tramvloot</i>	546
68	o	10.02.1995	R. Van Hooland	<i>RUG faculteit Diergeneeskunde – Bouwproject</i>	546
69	o	10.02.1995	L. Van Nieuwen- huysen	<i>VDBH en BDBH – Coördinatie</i>	546

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

31		01.02.1995	E. Van Vaerenbergh	<i>Bejaardenbeleid – Opvang arrondissement Halle-Vilvoorde</i>	534
32		02.02.1995	J. Vandeunen	<i>Vlaams Fonds voor Integratie van Personen met een Handicap – Residuaire karakter</i>	546
33		02.02.1995	P. Breyne	<i>Gehandicapten – Aanvraag beroepsopleiding</i>	535
34		02.02.1995	B. Vandendriessche	<i>OCMW-begroting – Toelichting voor gemeenteraad</i>	536
36	0	03.02.1995	J. Vandeunen	<i>Sociale diensten bij de jeugdrechtbanken – Gerechtelijke opdrachten</i>	546
37	0	07.02.1995	A. Denys	<i>Vlaamse Vereniging voor Geestelijke Gezondheidszorg – Gebruikersvertegenwoordiging en klachtenprocedure</i>	547
38		09.02.1995	D. Vanpoucke	<i>Gewestelijke en plaatselijke OCMW-ontvangers – Bijdrageregeling en organisatie</i>	536
39		13.12.1995	L. Martens	<i>Bejaardenbeleid – Opvang arrondissementen Roeselare-Tielt-Kortrijk</i>	507

L. PEETERS, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

25		01.02.1995	X. Buisseret	<i>Tewerkstelling gehandicapten – Maatregelen</i>	508
27		07.02.1995	J. Van Eetvelt	<i>Wielierclub Eddy Merckxvrienden – Overheidssteun en tegenprestaties</i>	509
28	o	08.02.1995	M. Bourgois	<i>Financiering kinderopvang – Overneming federale engagementen</i>	547